

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Efterretninger

angaaende

B y e n R i b e ,

udgivne

som Indbydelseskrift til den offentlige Examen
i Ribe Cathedralskole

1842.

Ottende Samling.

af

Peter Adler,
Adjunkt.

R i b e 1 8 4 2 .

Trykt hos Christine sal. H y p h e f f .

Bidrag til Skildring

af

B y e n N i b e

i

i de forrige Aarhundreder;

efter

utrykte Kilder.

ved

Peter Adler,
Adjunkt.

1ste Hæfte.

Skibsfart og Handel,

1ste Afsnit,

R i b e 1 8 4 2.

Trykt hos Christine sal. Hyphoff.

F o r v o r d .

Da Skolens Rektor, Hr. Professor Dr. Thorup, anmodede mig om at forfatte Programmet til denne Gramen, opfordrede han mig venstabeligen til at indfrie et i Programmet for 1836 Publikum givet Øste om en Skildring af Ribes Forfatning i ældre Tider. Ved samme Lejlighed gjorde Hr. Professoren mig opmærksom paa, at jeg vilde finde vigtige Materialier blandt en Det gamle Dokumenter, Raadstuarkivet tilhørende, som han nu havde ordnet, og for hvis Restaurering og Bevaring, han med usortroden Izver og sjældent Held nu har sørget. Flere af de hidtil Utrykte blandt disse ere vel anførte i danske Atlas med en kort Angivelse af Indholdet, men dels er dette i adskillige Tilfælde set mindre nojagtigen, dels forlanger man nu slige Dokumenter fuldstændigen aftrykte, hvorfor Hr. Professoren anmodede mig om, at lade de af disse Dokumenter, som jeg maatte afbenytte til min Skildring, afstrukke nojagtigen og fuldstændigen, hvorhos han til sagde og siden rigeligen ydede mig sin virksomme Bistand til den stundom meget vankelige Lesning af dem, hvorfor jeg her maa bringe ham min hjerteligste Taknigelse. — De af disse Originaldokumenter, som ere benyttede i dette Afsnit af Skildringen af Ribes ældre Forfatning, findes, ordnede efter Tidesfolgen, aftrykte som Bilag 1 til 12.

Hvad dette sidet Arbejde iøvrigt angaaer, vil jeg kun bemærke, at mit Hovedformaal har været det samme, som ved mine tidligere Arbejder af samme Art, det nemlig, af Arkivets Dokumenter og Protokoller at uddrage og samle saameget historisk Stof, som det var mig muligt; at forsøge vorst historiske Materiale fra de Tider med Samtidiges Bemærkninger og Efterretninger om det daglige Livs Færd, gjengivne med deres egne Ord, og derved bidrage til at oplyse Følkets indre Historie i forgangne Dage. Det Bisald, som sagkyndige Dommere have stænket de historiske og topografiske Undersøgeller, som nu i en Nætte af Alør ere udgaede herfra Skolen, har opmuntrert mig til at tride videre frem ad den begyndtebane, og jeg haaber derfor, at den velsvillige Læser vil tage til Takke med det Givne, som det er, og bære over med, at Ubetydeligheder ere løbne ind med, som uden Skade kunde have været undslukkede, og at Udbrytet af det Hele ikke giver noget betydeligt Resultat.

Hvis det falder i min Lod at fortsætte disse Skisser, vil det næste Heste komme til at indeholde en Skildring af Byens Bestyrelse, Kommunalsforhold, Netspleje, Politi og deelige, i det 15. og 16. Aarhundrede, foruden Fortsættelsen af Handelshistorien.

Sluttelig maa jeg bemærke, at i Pengeberegningerne betyder Daler stedse en Sledaler til 64 $\frac{2}{3}$ s. d. (1 Rbd. $6\frac{2}{3}$ s. i Rigsbankp.) og en Rigsdaler er derimod 96 $\frac{2}{3}$ s. dans. (9 Mk. $9\frac{2}{3}$ s. i Rigsb.)

Ribe, d. 1ste September 1842.

Forsatteren.

A.

Skibsfarten til Ribe i det 15., 16. og til ind i det 17. Marhundrede.

I.

Ribe var, som bekjendt, fra de ældste Tider, fra hvilke Efterretninger eller kun Sagn ere komne til os, berømt som Hoved-Udskibningsstedet for Jylland, som den By, hvortil og hvorsfra den meste Samfærsel med fremmede Lande, (Holland, England, Frankrig) fra Danmark stete. Vel synes den i den Periode, hvis nojere Belysning i denne Henseende efter Dokumenter, Protokoller og Regnskabsbøger er disse Blades Hensigt, at være passeret sit højeste Punkt og alt være begyndt at dale, dog stildres den endnu i denne Tid, efter samtidige eller fort efter levende Skribenters Vidnesbyrd, som den anseeligste i Jylland, og næst Kbhavn den betydeligste i hele Danmark, og den, som de Handlende mest besøgte. I gamle, saavel danske som fremmede, Geografer finde vi den altid nævnet, hvor ufuldstændige endog de Efterretninger ere, de sidste meddele om Norden¹⁾ Om dens Anseelse vidner det fremde-

1) En gl. kortfattet fransk Geogr. paa Skolebib. nævnes allene Kbhavn og Ribe som Stæder i Danmark, og i en noget udførligere tilføjes ved Ribe: port de mer, où les Hollandois font un grand commerce.

les, at Ribe i det 16de Aarhundrede og ind i det 17de var blandt de Byer, der sattes højest i Skat næst efter København. Saaledes har jeg et andet Sted vist, at Ribe og Ålborg i 1618 maatte udrede Omkostninger o.sv. for 47 Konstabler¹⁾, medens Aarhuis og Randers kun vare taxerede for 24, og de andre jydiske Stæder for end færre. Midlertid var Handelen nu blevet mere fordelt mellem Stæderne, Ålborg havde høvet sig op ved Siden af Ribe, og Tilsførselen til og Udførselingen fra Jylland dreves ikke længere saa udelukkende eller saa fortrinsvis over den sidstnævnte By, som tidligere skal have været Tilsførselen.

Ribes Strøm- og Forstrands-Ret. Blandt de Privilegier, som Riperne synes at have anset som fortrinslig virksomme til at befordre og betrygge deres Sejlsads og Søhandel, anføres østere de kongelige Bevillinger eller Gavebreve paa Ribes Forstrand, Lise, Mando og de mellemliggende Strandbredder med deres Dyb (Indsejlingerne til dem). Det ældste Dokument, man har eller som nævnes herom, er af Erik Menved dat. Nyborg 1292²⁾), men deri siges udtrykkelig, at det kun er

1) Se Programmet for 1831. (Ribe under de Keiserliges Indfald) Pag. 6. I en Fortegnelse fra Frederik d. 1stes Tid (c. 1523) i Ny Danske Magaz. 6 Bind 317. — er Ribe Byskat ansat til 237½ Mfl.; Ålborgs Kun til 200; Malmø og Odense til 300; alt foruden Told, Sagefald, „Siiße,: Beløbet af disse er ikke anført for Ribe, som for nogle af de andre Byer. Men denne Angivelse synes mig ikke at afgive nogen ganste sikker Maalestok for Byernes respective Betydenhed.

2) In crastino Barthol. Apost. in præsentia nostra et dilectæ matris: det er astrykt hos Terp. Pag. 690; en Oversættelse findes i en Protokol, begyndt 1618, hvori den daværende Byfoged

en Stadfæstelse paa tidligere Bevillinger, eller dog en kgl. Konfirmation paa gamle, hævdede Rettigheder¹⁾). Foruden at dette Gavebrev maa anses indebefattet under de samtlige Riber Privilegier, som ere bekræftede af alle senere Konger, er det førstilt stadfæstet af Kong Christian den 1ste Aar 1450.²⁾

Disse Gavebreve eller Bevillinger, mente Ripenserne indremmede dem Eneret til Sejlads paa Strommene mellem Sønderho og Lise og til Udstibning fra alle Steder ved Kysten, inden dette Distrikt. De have endog med Magt haandthævet disse deres Rettigheder, angrebet og anholdt Overtræderne, og det om disse endog vare af de hejere Autoriteter. Saaledes havde i Slutningen af det 13de Aarh. Hans v. Ahlefeldt³⁾, Lænsmænd i det Slesvigste villet udføre en Ladning Korn gjennem en af de nævnte Stromme, men Ripenserne anholdt Skibet, bortførte dette og Ladningen til Ribe, hvorhen de ogsaa bragte og indsatte i Fængsel⁴⁾ en af Ahlefeldts Folk, som synes at have sat sig til Medværge. Ahlefeldt klagede og indstevnede Borgm. og Raad, og 1483 assagde Kong Hans Dom i Sagen i Graabredre Kloster i Kbhvn., i Nærvarelse af Erkebispen i Lund, Bisopperne af Roskild, Odense, Viborg og Aarhus, Provsterne af Roskild og Antvor-

Detlef Hansen har affrevet Riber-Net og en Mæugde Domme og kgl. Breve Byen angaaende.

- 1) Ligesom de dennem haffue haft af Kirkets Tid (sic ut ea habere assueverint ab antiquo).
- 2) Datum in castro Ripensi vigilia Ascensionis. Bilag 2.
- 3) Denne ogsaa i vores Doc. hyppigt forekommende Stægt skrives her, som andensteds, afverlende Ahlefeldt og Ahlefeldt, f. Gr.; giftuet N. for hendis Begn og Godte yen Ahlefeldts Hustruer till Rabstedt efter Frue Ingeborg Ahlefeldts fruistis beslutning. (af et Regnskab for 1590.)
- 4) De havde „stokket og bløcket“ ham.

skov, Landsdommerne i Sjælland, Skaane og Norre-Jylland, hvori han fændte de af Kong Erik givne og af hans Fader Christian den 1ste stadfæstede Privilegier for endnu gjeldeude og virksomme, saa at ingen hvo som helst maa udskibe eller indføre noget Gods ad de nævnte Stromme og fra det omtalte Distrikts uden Tilladelse fra Borm. og Raad i Ribe, og dette berettiges til at domfælde og straffe Overtræderne efter Byens Stads-Ret. Hvad den omtvistede Sag angik, da domte Kongen, at hvad de havde gjort ved det anholdte Skib, Kornet og Manden, de havde grebet, det havde de gjort med fuld Ret og enhver, der havde havt Deel i denne „Raad og Gjerning“ erklæredes fri og angerlos¹).

Noget senere bemhyndigede (1491) Kong Hans Borg. og R. i Ribe til at anholde og standse (hindre og træne) alle Skibe med Korn og andet Gods, som blevne trusne paa deres Stromme i den Hensigt at udføre samme, samt ligeledes alle Varer, som i samme Hensigt faudtes oplagte i Distriktet.²) Regnskaberne vise ogsaa nu og da, at Raadet endog langt senere med Zver holdt over denne Ret, opsegte eg anholdt Overtræderne.³)

1) Retteringsdommen findes astrykt in extenso efter Originalen som Bilag 4. Læsningen af Navnene er blevet mig meget lettet ved at sammenholde denne med en U afskrift i ovenomtalte Protokol af Ditlev Hansen, som har givet den, Erik Menveds Forordning og Christian den 1sts Stadfestelse den fældes Overtræft: de tri Privilegier paa Riber Byes Stromme.

2) Dok. astrykt efter Orig. under Bilag 6.

3) F. Er. 1624. Samdag (6te Sept.) gaff jeg R. M. af Vesteruedsted for hand met hans buod satte Byens Dienere vd fra Vesteruedsted oc till en schiper som hafde indskibet noget Korn derpaa stremmen icke at udsere forne Korn efter Kong. Maiestadts Mandatte, efter Borgemester oc Raadts Besallning ðer for 3de M. Den Johannii Dag daa gaff jeg disse eff.

Søtønder og Raber. Herfor var Byen ogsaa forpligtet til at bekoste, vedligeholde og udlægge Søtønder for at betegne Indlobene og Grundene, og sætte Raber (Semærker) paa passende Steder, hvilket man synes, at allerede egen Interesse og Erfjendelse af Sagens Vigtighed for Byen maatte paa-lægge dem at gjøre. Imidlertid klagede dog Raadet over den betydelige Bekostning, det medførte at vedligeholde disse Søtønder „for den mienige sofarende Mands Tårv“, som om det var en Opoffrelse af Byen til Bedste for det Allmindelige. Det erholdt ogsaa af Kong Kristian den 3die 1545 Tilladelse til at oppebære af enhver Udlænder (vdt-lendiske mandt) 2 sd. af hver Ræst Gods, de indførte til eller udførte fra Byen.¹⁾

Ogsaa Byens Indvaanere vare forpligtede til at er-lægge en Afgift til Søtønder og Raber (Thyndpeng), men denne synes ikke at være dem paalagt ved nogen kongelig Befaling, men den er paabudet af Raadet i Forening med de 24 Bergere, som ved slige Anledninger deltog i For-handlingerne. Afgisten verlede meget, skundt ikke meget til forskellige Tider. Den ældste Bestemmelse, jeg har truffet, er fra²⁾ anno 1550 Mandag næst efter S. Pauli³⁾ Dag.

terschrefne Sem vor vdsoren paa Byens Reh om Noget Knorn
Sem Carsten Ogsen havde indschibet efter B. Hans Hrisses
Befaling; (folger 7 Navne) giffuen for en buod, som ferte
dennem til schiben o. s. v. den 12te Juli daa gaff jeg M. C.
for hand hafde rettet vde att forfare om Negett Nog som
schulle haffue bleffuet vdsendt, efter Vor. oc Raadts Befal.

1) Dok. efter Orig. under Bilag 11.

2) Det følgende er Ord for Ord efter Raadstabogen med for-
andret Ortografi til Lettelser for Ulevede, men iovrigt aldeles
uden Forandring.

3) Pauli Omvendelses Dag er 26 Januar.

paa Riber Raadhus med B. og R. og 24 af menige Allmue og desligste med fleste Part af Skipperne her i Byen ubi deres Nærvarelse blev da vedtaget, bevilget og samtykt, disse efterstrevne Punkter og Artikel at ubrødelig holdes skal, ligervis som herefterstken stander og som indstrevet er ubi Riber Stads-Bog.

Først at hvilken Skipper, som efter denne Dag sejler ud af Riber-Dyb med noget Kjøbmandskab eller Orne, da skal han være forpligtet til at efter 14 Dage eller inden 14 Dage, efter han er hjemkommen og ind ubi Havne, at gjøre der Skriveren Rede og Regnskab for hvad (hvis) Gods, han havde inde paa samme Rejse og desligste paa huis Gods han har igjen hjemført paa samme Rejse ved ti Dalers Brede.

Og hvilken Kjøbmand, Lydsk eller Dansk, ikke vil da redeligen udgive strax samme hans Part Tond-Pendinge, da skal han have forbrudt 5 Daler. Desligste skal to Skipere være forpligtet til hvert Aar den ene efter den Anden at lægge samme Tonder ved fire Dalers Brede, og dertil Hjælp skal hver Skipper lade en Mand til, under en Dalers Brede, og dertil skal lejes en Skude for disse Pendinge.

Samaledis hvilken Skipper, som forsommer og ikke sætter sin Kabe S. Pedersdag¹⁾ skal bryde²⁾ en Daler, og hvilke Baadmænd³⁾ ikke sætter deres Kabe inden den

1) Den 22de Febr.: Denne Dag spiller i det Helse en vigtig Rolle i Byens Anliggender, paa den udlejes endnu Byens Enge og Ejendomme, paa den aflagdes og afgjordes for Byens Regnskaber o. s. v.

2) : bøde. Ordet bruges endnu i daglig Tale især i den sonderjyske Mundart.

3) Skipperne, som førte de større Skibe, have nok sat og passet Kaberne ved Dybet og i Indlebet, og Baadmændene, som

forne Tid og holder den ved Magt hele Året igjennem, om den bliver afsløben og hendrevet, da skal han sætte en anden igjen eller og bryde en Daler, saa det som han ikke dette gjør."

Derefter følger Tarten med Øverstrift:

Tond Pendinge at holde Tonder færdige med.

Af hver Læst Gods 2 fl. danst ligel. af en Pakke Klæde, en Kramkiste, en stor Kramfad, en stor Fad Vin; af en Ame Vin en Hvid. Af et Tusend Skuler og Hvilsling her fra Byen 1 Alb. og desligeste fra Sønderho, Mando, eller andensteds paa Byens Strømme; et Tusend Samrast¹⁾ 2 Pending, 1 Læst Lønborg (Lyneborg) Salt 1 fl. ; af hver Læst „Baye (?) grossue Læst“²⁾ 2 fl. ; hver Par Drue 5 Hvid³⁾, hver Læst (12 Tdr.) Hamborger Öl 2 fl. af en Jopetsfad og Mommesfad 1 $\text{fl.}^4)$

item hvad der fibes ind eller ud her for Byen, der skal gange Tend-Pendinge af, undtagen Sommer, Steen og Kalk.

Jeg har ladet denne Anordning indrykke i sin Helhed, fordi den synes mig at indeholde flere Oplysninger og jeg nok senere vil komme til at beraabe mig paa den. Imidlertid har man snart fundet denne Bestemmelse usuldstæn-

forte Baadene og Smaastibene (Skuderne) der kunde lebe lige indtil Byen, dem i Aaen.

- 1) Et Slags mindre vindtorrede Flynder. (Molsb. Dial. Lexicon, hvor Terpager citeres som Autoritet.)
- 2) Skulde „baye“ være det Slags Tøj, som endnu kaldes saaledes? Grov Læst er vel stor Læst = 18 Tdr.
- 3) Jeg ved ikke, om der var nogen Forskjel paa Benævnelserne Hvid og Album i Mynt; i denne Tарт bruges begge Benævnelser.
- 4) Hvad Jopet skal være, ved jeg ikke; Momme er et eget Slags stærkt Öl, som især bryggedes fortrinligt i Brunsvig.

dig. Mange baade Ind- og Udselsels-Artikler vare slet ikke nævnte, og dette har østere givet Anledning til Bryderier, da der udtrykkelig siges, at enhver Vare skal er-lægge Afgift. Endelig bekjendtgjorde Raadet en ny og fuldstændigere Taxt i 1583¹⁾, hvilken jeg vil anføre noget forkortet, da man deraf ser, hvilke Artikler der den Gang var Gjenstand for Ind- og Udsel. Hver Læst Rug, Byg, Malt, Meel, Havre, Smør, Alal, Sild, Salt, Fisk, Tran, Kjed, Honning²⁾ og Hamberger Öl betaltes 2 $\frac{1}{2}$ \AA ; ligel. af en hel Pakke Klæde en Pakke Lærred, en Kramsliste, Kramfad og et Fad Vin. Et Drehoved (hochshoffst) et „Pind Sun,”³⁾ en Ame Vin, et Skippund Bly, et Skp. Stang Tern, ei Skp. Flest, Hamp (Hammon) Hor eller Blaar $\frac{1}{2}$ \AA ; en Slibesten erlagde 1 \AA . Et Tusind „Huidling” 2 \AA b., et Tusend Tal Skuller 2 \AA -bum, et Tus. Meel Skuller⁴⁾ $\frac{1}{2}$ \AA ., et Tus. Samrasf 1 \AA b., 10 Dægger Faareskind, Lamme- eller Kalveskind $\frac{1}{2}$ \AA . hver Dægger torre Huder 1 \AA b., hvert saltede do. $\frac{1}{2}$ \AA ., og endelig et Par Øren 2 \AA .

Man ser, at Afgiften var kun ubetydelig i Forhold

1) Forordning och Skit vadff Borgemestere och Raadt och xxiv Mendt Endelig gjort och samtycht att opkrefue Thondpendinge esther, som her esther folger, och thet besluttet och giordt vdj May Maaned Aar indrrrii (1583).

2) At der fastsættes Afgift for 1 Læst (12 Ord.) Honning, viser at den ikke har været nogen ubetydelig Håndels-Artikel, mere herom længere hen.

3) Pind-Sun, et Slags Gustage har det været. Ordet er mig gaante ubekjendt.

4) Disse Benævnelser paa de forskellige Arter Skuller eller torre Flyndere forekomme ikke mere, saavidt mig bekjendt. Meel Skull. findes i Dial. Ver. blandt de af Terpager Moth. op-givne Ord. Den bedste Sort, i Texten Tal Skulle, kaldes nu Præsteskulle.

til de Øphævelser, jeg østere kan spore, at den har forsædigtet.

Endnu gjordes der ingen Forskjel mellem Byens Borgere og Fremmede¹⁾). Men 1595 bestemte Raadet og de 24 „at Alt det fornævnte Gods, som Borgerne give 1 fl. danst ud af, der skulle fremmede Mænd give 1 fl. lybst ²⁾“. Ved Fremmede forståes her, som overalt i mine Kilder, Ikke-Nipensere, alle Bestemmelser angaaende Paalæg og Afgifter til Havnens, Bropenge osv. gjøre aldrig Forskjel mellem Landsmænd og Udlændere, kun mellem Byens Bor og Udenbyes. En Bardenser var i Nibernes Djue ligesaavel fremmed som en Hollænder, han maatte, ligesaavel som denne, betale sine to Skilling „Tondpenge“ af hver Dre, han udførte.

Aarlig forhandles denne Tond-Sag i Raadet, hvor da de to Skippere udnaevntes, som skulle legge Tonder for det Aar. Saaledes i Marts 1599, da Raadet havde, formodtl. som sædvanlig, tilkaldet Skipperne, af hvilke ogsaa 13 naengivne Mænd³⁾ havde indfundet sig. Disse sidste forpligtede sig til, aarlig at aflægge Regnskab for Tonde-Penge af de Dren, de udførte i deres Skippe, at indestaa dersor og holde Drenne tilbage, hvis Kobmændene vægredede sig for at betale⁴⁾). Denne Forpligtelse

1) Med Udlændere har man vel rettet sig efter den før omtalte kgl. Forordning af 1515.

2) Her synes denne Raadets Bestemmelse at komme i Strid med den nærværende Forordning.

3) Alle Schippere och Borgere her samnesteds. At ikke alle Byens Schippere være tilstede, ses blandt andet deraf, at netop de to, som valgtes til at legge Tonderne, ikke findes blandt de Nærværende, lige saa lidt som 2 af de 6, som i Forsamlingen paalægdes, at give dem hver en Karl, Bodzman, til Hjelp.

4) Och ther hoes forplightedt alle forne schippere themem, att the

for Skipperne, som de selv underkastede sig, som vi her igjen stede paa, og som ostere gjentoges og altsaa er til-
lagt nogen Betydenhed, beviiser klarligen, at en Del, og det ingen ubetydelig, af de Skibe, som aarlig fortæ Σ Dren over til Holland, har været hjemmehørende her i Byen, thi ellers var jo Forpligtelsen uden al Betydning.

I Raadstubogen anføres endnu 1602 de to Skipperne navnlig, som for det Aar skulde lægge Tonderne, men senere ikke, saa at Skipperne ikke længere have opfyldt denne Forpligtelse, men Raadet maatte lade det gjøre ved betalte Folk under Kømmerens Tilsyn. Men kied heraf, indgik Raadet 1630 en Kontrakt med en Mand paa Sonderho, at denne skulde lægge Sønderne for Dybene ved Reden og Nakken og sætte Kaberne paa Korrefand for 50 Daler aarlig¹⁾. Det er formodentlig de betydelige Be-
kostninger, der vare mundgaaelige, da jo Storm og Flod meget ofte maatte gjøre det nedvendigt, at befordre Folk og Redskaber til Stedet, den Vankelighed og de Bryderier, der var forbundet med at faa Folk til at arbejde der²⁾,

aarlig skal gierre Claus Vardscher Regenstab for Thond. Pendinge aß huis Drue, the haſſue Inde vdi theris Skibe, och beholde thennem huſs thennem, om Kiebmanden vil thennem icke vdgifſue.

1) 1630 d. 18 Decembris Meruerendis B. oc R. oc de 24 Mend som tilstede wor bleſſ forſigt oc fordraget medt Poſſuel Jefſen aß Sonderhuod, at han Aarlig ſchall lege Sioynderne for Dybene, som er for Reden oc Nakken oc deſligefte for Kaa-
berne adt ſette paa Korrefand, oc ſchall derfor Aarlig haſſue till Pou 50 Slette Daler adt betale halffparten Maar thynnerne leges oc Kaberne ſettes och den halffpart Maar the optages, oc forpligther forſtreſſne P. I. ſig ſame thynner adt lege, saa the ſchulle vere uden faare oc Byen uden ſchaade i alle mader. (Raadstubogen).

2) Item gaſſ Jeg Niſ Giersen paa ſonderhus for Niſ och Andet

der have bevæget Raadet til at indgaa denne Afsord¹⁾). I 1617 fik en Mand 80 Daler for at legge og optage Tonder og Raber. Endnu i 1616 finde vi en Sonderheer meget ivrig med at redde Kjeder og Raber fra Flod, Is, og, som det synes, fra Haningers Kloer²⁾). Rømbeere brugtes ogsaa undertiden til slige Hverv³⁾).

Føruden biøse, nu vel snart nok omtalte, Tendepenge af Ind- og Udforsels-Geds vare nogle andre Indtagter

hand Agitt till Kab, som Landfelt Ikke wicelle Agie ech sieden med Buck och Andett hand Agiet fraa kab y stnd. H. Lassen for hand vor vde medt hans schude oc Folk oc schnlle hendte Sietunder op oc sich doch icke vden cu thud op, derfor 6 D. it. schall H. Beck betalles for Sctonder at optage 20 Daler. (Af Mads Limes Regnskab for 1621) flere Uddrag af dette og andre lignende Regnskaber længere hen.

- 1) Sonderho egner sig ogsaa bedre hertil end Nibe, hvorfor ogsaa i den seneste Tid hele Tende og Kabvaesnet er overdraget denne Del af Hans, nu saameget passeligere, som den Sesart nu drives verfra, som ser dreves her fra Byen.
- 2) Giffret Pouel Jessen Senderhoued som Borg. oc N. bleff forsigt med han nem om, for Kieder at schille fra Sie-Tender oc Antvordet haus Beck denuem. derfor 2 Mk., Saa tog Hans B. dennem met sig till Hanee og kaste dem i Hanze Laa (?), saa leyde Pouel Wogn och tog Holch met sig og tog dem op under Iset og lod dennem agge till Senderhoue igien kostet han nem Peninge 2 Dal. Siden haffuer hand fornaret dennem paa adtschillige steder saa de ere endnu beholden, Hud were loffuit, derfor 2 D. Siden haffuer weret vde wed den nder Kabe och bierget; trey Ringe och Bolster, och aget det hjent til hans Hus, fortjent 3 Mk. siden haffuer Pouel Ziels 2den weret met heste och Wogn wed dey Underste Kabe och aget tang till den, derfor fortjent 2 Dr.
- 3) 1621. it. gaff jeg (2 Navne) paa Rem for 2 Sieonder at hiente her och for denom att siege till quauens och for kabber atv opsettie paa Korresand och vdi hest for see-tender att thagie op och fore hied och kabber att thagie nier och forvare them paa Rem Ind till vdi for Vox.

anviste til Omkostningerne ved Tonder og Køber, men af hvilke ogsaa Skibbroen skalde vedligeholdes, og ligeledes Prammene paa Aaben¹⁾). Disse Indtægter oppebares af en egen Kæmner, som ogsaa besorgede det nedvendige Tilsyn og lod udføre hvad Arbejde, der udkrævedes, holdt Regnskab over Indtægt og Udgift og indbetaalte Overstuddet til Byens Rentekoster (Pengemester)²⁾) eller modtog det Manglende af ham, naar undertiden Udgifterne ved de nævnte Arbejder oversteg hans Indtægter³⁾).

Disse bestode, foruden Tende-Pengene af Varer, i Bejerpenge, 2 s. af hvert Skpd. og af hver Tende 2 s. og saaledes Andet i samme Forhold, af alt Geds, som vejedes paa Byens Bejerbed⁴⁾), (Beethuſ). Hermed gjordes ingen Forskel mellem Inden- og Udenbyes⁵⁾), længere hen i 16de Aarhundrede forhejedes Bejerpengene til det dobbelte⁶⁾). Videre Krampenge af Varer, oplagte baade af

1) Disse anstafedes derimod af Byens Kasse, som ogsaa udredede Omkostningerne ved Aaben's Opmunding o. s. v.

2) Byens øverste Regnskabsfører, under hvem Kæmnerne hørte, var en af Raadmændene, sædvanlig en Kobmand (se mine tidligere Programmer, nævnlig det om Keisertiden).

3) Af Havne-Kæmnernes Regnskaber har jeg ikke fundet noget fra det 16de Aarh., stundt der ikke findes saa faa af de andre Kæmneres. De ikke ubetydelige Oplysninger, jeg har est af dette Stags Regnskaber, henhere derfor til det 17de Aarh. det ældste er fra 1616. De ere ikke alle lige udførlige, idet nogle ikke specifcere enkelte Indtægtsposter, f. Ex. 1624: sauget af Skib paa Ried denne Aar 28 D. 8 s.

4) Væreb sig aarlig til 15 a 23 D. (1624 f. Ex. 23 D. 3 Mt. 9 s. 1616 kun 9 D. 3 Mt. 10 s.

5) F. Ex. af Regnskab for 1821: Pier Virktøſ 2 siecker hommel 1111 s. mor hommelmand 10 siecker hommel 1 Mt. 4 s., Enn husmær 5 ſtipund fift 10 s., hanſ Lauerſen 1 ſtipund fift 2 s., en Sildering 2 ſtip. 4 s. o. s. v.

6) F. Ex. af Regnskab for 1617 28 Decbr.: weiget 1 ſchip. 8 £

Borgere og Fremmede paa Byens Kraa;¹⁾ Leje af Byens Pramme²⁾, af dens Skruer³⁾, Bropenge af alle Varer, som løssedes eller ladedes paa Skibbroen af Skuder eller Pramme af Fremmede); en Afgift af fremmede Skibe, som laa paa Rheden (Rey) først 2 Mk. 5 s. siden 3 Mk. hvert Skib; en noget større af dem, som laa paa „Rat“ denne afgiftede noget, først 4 Mk. 8 s., mest 5 Mk. 12 s., en Tid 1 Rd. og en Tid 1 Pjaster (Stück v. Achten, spanskt Daler) Skibet⁴⁾); en lille Afgift af hver Baad fra udenbyes Steder, og af hvert lille Fartoi (Smache), som kom ind til Skibbroen. Denne Afgift kaldtes Rabpenge, og var vel især bestemt til Raber og Ris paa Aaen. Af Byens egne Fartejer (Skuder), som besejlede Aaen betaltes en aarlig Afgift hertil af 12 s. af de mindre; og 24 s. ell. 2 Mk. af nogle enkelte større (stor Smache,

for Jeuns Lauridzen hommelmand for 8 s., weiget 3 schip. Stang Jern for Clementz Wiazen 12 s. v. s. v. For hele Aaret er det dog kun 17 D. 1 s.

- 1) F. Cr.: Niels Pedersen i Koldingh till Krantpenge af Hollands geedz En siden Vache, en losse (tillaaset) tønd, ton Haf Alm-dam, en tonde Ullund, 2 tond Sæbe, 50 staal Gryder, Otte Dusin Ullkaarer (Karter) tilhaabe xx s.; betalt af Kremer i Kelding for hollandsgoeds, et styke Ry, 6 Dusin Kaarer, tre Tonder Valnødder, en Tond Kauring o. s. v. 29 Nov. betalt af en Foerman af Hadersleff for Threy Ogrchessueder wiin och en Haf medt for Goeds udi som var en Hermans Goeds, Krantpenge xii s. o. s. v.
- 2) Indtægten var 1616—24 imellem 50 leg 60 Daler aarlig; herom udførligt siden.
- 3) Skibsskruer, Schruffuer til schibene f. Cr. af Jorgen Hollander for Byens Skruer han brugte til sin schude 1 Mk. Denne Indtægt var højst ubetydelig, kun 4 a 5 Mk. dansk aarlig.
- 4) For 1622 betaltes af Skibe paa Rat 54 D. og paa Rhed 23 enhalv D. 1624 87 D. 2 enhalv Mk. paa Rat og 28 D. 8 s. paa Rhed.

Kreyer). Videre tilfaldt denne Kasse den Del af Sagfald, som tilfaldt Byen.¹⁾ Hele Indtagten af disse for

- 1) Beder for Slagsmaal (Vordag) Overfald, Mishandling v. s. v. f. Gr.: fangen af H. G. for den Staade som L. A. y farup paa thueffs gjorde Enn, och war sat derfor i Weddel Hus 5 Slette Daler 3 Mk. 2 ff.: Af Jeffren hingsie for hand slog Niels Freder 2 enhalv Daler thill 37 ff. er 2 Daler 3 Mk. 9 ff. (Dette er et eget Slags Daler, her nævnes 1626, som have været 5 lk. bedre, end de almindelige) aff R. P. paa P. L. y Horstenss wiegen for den staade han gjorde Kirsten Bruck der samme steds 7 enhalv Dr. (Striden maa have været her i Byen, siden Sagfaldet tilfaldt denne). Af Pier Viendsen for den staade hand gjorde Jeffner Niessen Broder Datter 2 Dal. 1 ff. Alf Gunder Grom sonn Niels for dien staad, hand gjorde suart fierers (Sorte Fedders?) plieg madelsteen hans Datter 2 Dal. 1 Mk. Alf Hans Bartster for den vferme (Overlast, Overfald) hand gjorde Jeffner Ibbsen 1 enhalv Dal. Af Hans Nielsen Stumager for hans sunn slog Egn Stumager-suenn paa Mond; Alf Knud Knudsen for thuø gang hand vor thuovssorenn III Dal. Af N. N. fordi han slog N. N. paa Mond; 1 enhalv Dal.; et Tilfælde og en fast Dart som østere forekommer, (indpillet af Regnskaberne for 1616—21). Den aarlige Indtægt heraf var mellem 20 og 30 Dal. i dette Tidsrum. 15 Aug. aff Hans Wedsted for den parlament han gjorde Mortten Hollander paa Engen til Byen 2 D. 1 Mk.; betalt af H. M. paa Fause for den parlament hand gjorde till thomas schippers her i Ribe, till Byen derfor 3 Daler. N. N. for den Boldstoung, han var i med N. N. 2 D. 1 Mk. (4 Personer) for den Slagsmaal de gjorde paa Laurids Guldschmidt, dersor till Byen 13 enhalv Daler. Af N. N. Dutrup for den Øfuerlast han gjorde N. N. haus egen Staldbroder 1 Dal. Af Anders Svane (Borgmesteren) paa N. N. Begneaff schierne Sogn forden Parlament han gjorde medt den Dreng, som haffde staaleet di Penge i Markets Dage, til Byen 2 D. Denne sidste Post synes at bevise, at Netten ogsaa revsede dem, som mishandlede Tyve grebne i Gjerningen, eller dem som toge sig selv til Netten (af Regnsk. for 1611—17). Som Kuriosa vil jeg anføre nogle Sagfalds Notitser af de ældre Regnskaber, stiende disse Beder paa den Tid næppe til-

stjellige Poster belebe sig i Begyndelsen af 17de Aarh. til omtrent 300 Daler stundum noget mindre, stundum ogsaa en Del derover. I 1616 (et maadeligt Handelsaar) 254; i 1621 (et endnu ringere) 215; 1622 282 Daler, og 1624 377 Dal. Langere hen i Aarhundredret blev Indtagten, som Folge af den aftagende Handel meget mindre, 1641 191 D.; 1642 172 D.; 1645 (et Krigsaar) c. 120 D.; 1647 222 D. uagtet Bejerpengene og rimeligt flere Afgifter vare betydeligt forhojede.

Om Udgifterne til disse Tonder og Raber, hvorover vi ovenfor have hørt, at Raadet flagede, giver Regnsta- berne en Del Oplysninger, men først i det 17de Aarhun- drede. Saaledes havde Byen 1616 en Udgift af 51 D. 1 Mk. 12 f. paa Raber paa Korresand ved Mandoe, dels at iftandsætte, dels at forfærdige for gammel Riber-

faldt So-Havnokassen, og altsaa er her ubekommende. It- tu enkende Daler (Hele Dalere, Kroner) ffor theed Bordag (Slagsmaal) som Iwer Jensen i Dokom (maasse Dockum i Frisland) og Hans thyl mester Kaspers (ventelig Caspar Mule, den Sid Probst i Harsyssel, et Kannikdom her ved Domkirken) giorde y riibe merken, som Chlaus Iwersen ant- wordet mig anno 1565. It. haffuer jeg opboren aff Jens Poulsen thyl Baggis ri (11) Daler y dansche Penunge for en fierde part schyb, som en Remmer Karl bleff slagen ihiel paa, dc de andre penuge gaff han mas Dorre (en anden Oppebeerer) fierde Guel Dag anno 1565. It. opbored aff niels Borg paa hans Broder tames Borgs wegne for thend Bordaghand gyorde thyl Peder Krags thyl brolop paa wor herris himmelfardts Aften, anno 1565 rr (20) enkende nye Daler. Same Dag (1576) opboren aff per Nielsen, som fick Niels Jensests Søster i tuedt, som hand wdgaff for hand bleff hiem der de xii bo- mendt bleff syst wdgiordt iii Daler. Af den sidste Notits ser man, at Raadet mod en lille Kjendelse viste sig fejelig mod Folk, der hellere vilde gaae i Brudeseng end til Orlegs.

dyb¹). Hermed menes maaſke lobet mellem Mando og Rome²). 1622 kostede en stor Søkjede over 50 Rd.³). I 1623 kjebte Knud Lamb. i Hamborg to Søkjeder, den

- 1) For at lære at kjende den Tids Priser og bidrage til næjere Bekjendtskab med samme daglige Færd, vil jeg meddele nogle Enkeltheder af de udførlige Regnskaber: Item gaff jeg N. N. for hand aget mig till Vester Vestet, oc der faaend jeg næest Part af bege kabrer, som wor kommet fraa Korresand. Item gaff N. N. oc N. N. som hafde bieret dem thi dieris guor hvis thre, som wor beholten af samme kabrer, 2 Mk. 8 ſ., en Mast til en Kab x Mk., en Fyr thre 1 enhalv Mk., 17 letter, Stock 4 ſ., to thiere thonner, som kom til at staa paa biege Kaber 1 Mk., 7 Stob thier at pige (bege, tjære) medt. 7 ſ. for Stob. at age alt thre till Mando 6 enhalv Mk. 1 enhalv Skp. Jern, som kom til de smaa thno ses Kieder XII Daler hvert Skp. for huer Lishp. Arbiedelonn 1 Mk., to Kampstien 20 ſ. samme at hugge huol igiemmel V Mk. o. s. v. begge de smaa ses tdr. at føre till Mando 2 Mk. 8 ſ. for begge Kaber at sætte paa Korresand oc bege Ses tdr. at lege 10 enhalv Dal. for 1 Ed. Oll, de fit som lagde so tdr. for de smaa Kaber 6 Mk. for 2 Hyſſing oc for dem at binde och huise: Hyſſing for en Axt Seglgarn, et Bindematerial, er et Ord endnu gaengs her i Byen, huise er sandsynligvis Stammeverbet til dette Ord: altsaa binde, snøre.

2) Se herom Ripæ Cimbr. Pag. 680.

- 3) Itt. haffuer jeg fanget thill den store Ses kied af Knud Lantbertsen (Regnskabsføreren) 1 Skp. 3 Lpd. 9 Pd. stang stoll som hans Smed vor med och teg dett vd. Skp. 16 D. noch fick jeg Hans Smed 11 enhalv Lpd. Summa 2 Skp. 10 Skaalpund thill hob som kom till den store ses kied, er vdi Riberpund 35 Pd. 15 Mk., som jeg skulle give Hans Smed thill Arbiedelonn for huer Riber Pund 1 enhalv Mk. Gaff jeg 2 Mk. for en Kampsteen, som kom til ses-kiede. Ade Marti haffver Indfangen aff Hans Smed samme ses kied 1 enhalv Skr. 3 Lpd. 7 Skaalp. riester mig aff Byen stoll huos H. M. 2 Lpd. 2 Pd. stoll, paa (det er vel for) samme 2 Lpd. 2 Pd. stoll haffuer H. S. hugenn huol paa stien till ses Ddr. o. s. v. Knud Lamb. paa samme Tid givet en Skipper 2 D. for 2 Søkjeder denne sorte fra Hamborg, som Knud harde kjøbt der.

ene paa 13 „Fadum“ den anden 9, vejede 1152 Skaa-pund. og kostede 108 Dal., desuden Driftepenge, Bejers-penge, Transport o.s.v. I 1624 blev en stor Kab sat paa Sønderho, som voldte en Udgift af 61 Daler 1 Mk. 14 s.¹), nogle Søkjeder blevে f. A. omstebte for c. 30 D.²). Riikskaber sattes i Namundingen til Mando og Remmer-Løje, f. E. Aar 1645³).

- 1) Ilt. gaff jeg mieregrett bagis for 1 Tegie thre (Egetræ) 15 Ullang 2 enhalv D. noch gaff hinnd for 3 fyr Bleckin (Bjelker) 4 enhalv Dal. o. s. v. gaff Hans Andersen Captienn for 4 Mast som kom till striet yiel 7 Dal. o. s. v. for 2 Bjelker som bleff sauet i Latter til Kab 3 enhalv D. Noch gaff Jeffuer Brusieger og Mah for samme at saff i Latter 7 enhalv Mk. Anders tiemermand fot 4 Tage hand huog paa Kab 22 s. om Dagen (3 andre 20 s. hver); paa Sønderhoen fik Anders 24 s., de andre, (mig selfne 4 Dag 5 enhalv Mk.) 22 s., for 1 Id. Os wi sit medt os paa sonderhuo 2 enhalv Dal., gaff jeg 3 kall som hjalp skuden med Kab og Ris ned i 2 Skuder 1 Mk. 2 s. af 2 skuder som forte Kab og Ris of-fuer till sonderhuo 6 Dal. For Bucken (Nambuk.) at age oc ind i sancti Pierstierke (der var nemlig Stadens Materialhus; dens Kirkegaard var Byens Temmerplads for Tømmer til of-fentligt Brug o. s. v.)
- 2) Ilt. haffuer jeg fanget Lauerst Smed som bleff huogen af 3 Sø kieder som wor forslitt megiet 1 Skp. 3 Ep. 9 Skolp. jeg gaff hanrem til Arbiedelsen for hver Lispp. 2 Mk. o. s. v. Ilt. haffuer jeg fanget Lauerst S. 2 Jærenn som Knud Lambarzen haffuer ladet giere n Hamborg som skulle igielsem stien thill die 2 sø kieder som icke thiente, men Lauerst motte smiede dennem om weget 4 Lpp. smedoen 5 Mk., for 1 stien til Sø Tdr. 3 Mk., noch 2 Stien, 1 enhalv Dal. o. s. v.
- 3) 1645 d. 25 Janu. giffuet for 5 Snees lange Riiß Raber, komb till at sette fra Namund oc ud til Kiel sand, paa Mandø Side og Remmers Løje for hver Snees 2 Dal. noch 80 smaa Raber sat i Naen og Remmers Løje. Remboerne dreve besydelig Tart til og fra Byen, saa det er ikke urimeligt, at Remmer-Løje var det Sted paa Rheden hvor de sædvansigt laa.

Havneeksemnerens Len var aarlig 30 Daler, hvoraaf en Del undertiden holdtes inde for at dække forrige Aars Mangler¹⁾. En Ferretning, han havde at besørge, var ganske heterogen fra hans evrige, nemlig at lade dem stevne, som havde gjort Indgreb i Byens Rettigheder, hugget i dens Kjær²⁾ gravet Klyne i dens Moser, Tørv paa dens Hede, osv.³⁾. Tab paa Mynt nævnes ogsaa i disse, som i alle Regnskaber, fra den Tid⁴⁾.

2.

Aaens Dybde og Sejlbarhed. I alle Geografer og Beskrivelser læse vi, at Ribe's Horsfald, Handelens Dalen og Skibssartens saa godt som fuldkomne Øpfer sørnemmeligen, ja næsten ene ere foranledigede ved Aa-mundingens Tilstoppelse og de bestandig vorende Grunde i Aaen, at denne fordum var sejlbar for store, fuldlastede

- 1) Item myn Len 30 Daler, die 10 hier ind at reigne oc die 20 at skrifue wed myn gammel Regnskab, men der er vedtegnet under Regnskabet, Samme Maah Limes Vdgift paa v. s. v. ephter hans Regnskabs Indhold medt thi Daler som ham er kortedt vdi som er hans Len, in alle o. s. v.
- 2) Ribe Kjær var i det 16de Aarh. en Sterklov, i d. 17de endnu en udstrakt Kratser, (s. Prog. 1828 Bilag 2. Pag. 92.)
- 3) Ilt. gaff jeg 2 sem wer i Ledstedt oc gaff dem warseel som huog v Kjær 1 enhalo M., gaff 2 sem vor i Farup og bles- bierre oc gaff dem warseel som haffde grauett Byens tjørre, ligel. en til Harreby (Regnsk. 1621.)
- 4) Ilt kommer jeg for kort paa 20 Daler jeg haade indfanget vdi löckstadt ment for 4 Skill. och vdgißuet dennem for 3 enh. s. d. 8 enh. D. — Glückstadt var kort i Forvejen anslagt.

Skibe,¹⁾ at disse kunde løbe lige ind til Byen²⁾), løsse og lade ved Kranen og Skibbroen. Dette har hos Mange vælt næsten fantastiske Forestillinger om store rigtladede Brigs- og Fregatskibe paa Aaen, man dremmer, troer jeg, endog om Øst- og Vestfarere, som have ladet og løsset her, og flere fantasifasiholder Billedet af en Tid, hvor Nibsaen ved vort Ribe frembed omtrent samme Skue, som Elben nu ved Hamborg. Men disse glinende Forestillinger om Aaens Sejlbarhed har jeg aldrig funnet dele, om vi endog nedstemme dem ganske betydeligt. Da Ribe og dens Sofart stod mest i Anseelse og havde det første Ry, var vel selv de anseligere Handelskibe ikke stort større end de Botter, som dog endnu, stendt ikke uden Besvær, kunne flyde ind til Byen³⁾). Paa den Tid, da Talen først med Rimelighed kunde være om Østindiefarere, og som netop falder sammen med den Periode, hvormed jeg her bestætiger mig⁴⁾), har Aaen næppe været tilgængelig for Faraojer, der have stukket betydeligt dybere end de, der endnu besøgte den, og frembuddt ganske samme Uanskeligheder for de Skibe, der med Ned og Nappe kunne komme frem

1) Annis, per quem e mari ad urbem navigia mercibus onusta ad urbem penetrarunt. Terpager. R. C. 682.

2) Galthen 44 og 86. Der, hvor store Skibe forдум kunde gaa med fuld Ladning, kan nu ikke gaae udeu Pramme o. s. v.

3) Man erindre sig de Skibe, navnlig de tv af dem, hvormed Columbus vredede sig over Atlantens Havet.

4) Portugiserne var i c. 100 Aar de ørste, der kunde benytte Søvejen til Indien; Hollænderne drev en indbringende Handel med indiske Varer, som de tilforhandlade sig af Portugiserne, og det var først efter at Portugal var kommet under Spanien, og Hollænd. Handel derpaa derved først blev forbundet med Besværligheder og såden ganske afbrudt, at disse selv sendte Expeditioner til Indien, den første afgik fra Texel 1507, og den første der med Varer kom til Holland var 1600.

her. Det Villede af Aaen og dens Sejlbarthed, som stilles os for Øje i de Regnskaber osv., efter hvilke jeg sammenstriver disse Blade, er omtrent det samme, som det, der endnu fremstiller sig for os. Samme Klager over de samme Mangler, samme usuldstændige Forsøg paa at afhjælpe dem, samme Besværinger over disses Utilstrækkelighed og Mislykken, over de naturlige Hindringer, Vandflooder, Bundens Beskaffenhed osv., omtrent samme Planer til virksommere Foranstaltninger, og saa fremdeles. Jeg vil nu soge nærmere at oplyse og godtgiøre dette, ved at meddele mine Læsere nogle Enkeltheder herom af mine Kilder.

Skibenes Leje. Udskibningssteder. Større fremsmede Skibe lobe sjeldent eller aldrig ind i Aaen, men havde deres Stader udenfor den paa to Eteder, Neden og Nakken. Det første var længere ude, hinsides det nu saakaldte Skjøgum eller maaske netop derved.¹⁾ Her betalte hvert fremmed Fartøj, som før anført, tidligere 2 Mk. 5 ɔ. senere 3 Mk. i Tond-Penge. Her laa Skibe fra Bremeren og Holland med „Gods“ osv., dog vel ogsaa stundom nogle Dren-Skibe^{2).} Disse havde ellers deres sæd-

1) I Regnskabet over Indtægten af Pramlejen for 1641 og slg. nævnes ikke Neden, som i de tidligere, men derimod Skjøgum, der aldrig anførtes før, og den ansættes nu til en Pramleje og nævnes i de Forheld, hvor før Neden blev omtalt, f. Ex. betalt af Anders Suahne for 4 Pramb fra schögumb til Brouen medt Hollandsgeds 4 Daler. Efter Carterne for Pramleien, som meddeles lidt længere hen, kan man nogensunde slutte sig til Afstanden fra Namündingen til Neden.

2) I Regnskabet 1616 siger Mads Lime, sem oppebar Tondepengene, ved at nævne Skibene paa „Niedt: thuo skipper som havde den waarde Øxen siende mig w i myn Buod 4 Mk.“, han fører til Regning en Daller, han og medens han selv var paa „Nack“ for at fræve Usgift „gaff pier Jensen som var paa Niedt af de

vanlige Stade paa Nakken (Nack, Nach) uden for Almundeningen. De fladbundede hollandske og friislandske Farstojer, som bringtes til denne Fart, løb med Floden op paa Grundene langs med Kysten, hvor de stode saagodt som paa det Terre, hvor da Øerne bleve drevne ud til dem og saaledes indskibede¹⁾). Personer, der reiste til Skibs til Holland kertes derud²⁾, ogsaa ere Ind- og Udforselsgeds til Vogns bragt i og fra Land, dog befordredes dette sidste vel sædvanligst med Byens Pramme. Havnemesteren eller den, der oppebar Skibsaftisten, førte, imellem ledsgaget af et Stadsbud eller en anden Assistent, ud til Skibene, men derude blev han roet fra det ene til det andet³⁾). Terpager siger, at Skibenes Antal undertiden oversteg et Antal af 270⁴⁾), som alle blevet tilladede paa en og samme Dag

Skib"; ligl. til (2 Navne) for di tvende Gange vor paa Nej oc kressuit Tondpenge 2 enh. D. Han har lige i Fervejen anført han selv var paa Nack (1647).

1) Et Sted derude kaldes endnu Ørenlo.

2) f. Ex. Skeelerne 1623, se Noten 2 næste Side.

3) Itt. gaff jeg sessren staad for han agett mig vd paa Nack oc Istrif huor mange stift der vor 2 Mk. noch gaff jeg lambarts stadbü sem var med mig 10 s. it. gaff jeg 3 Kall sem rnode mig med Een Bued til alle skib 12 s. (Mads Limes Regnsk. 1616) Giffnet N.N. i Synderfardrup for han agget mig self anden ud paa Nache tuende gange der di schibet Ogren, derfor 1 Rd. 1 Mk. en Karl, sem var met mig omboet till schibene och kressuit toud Penge derfor 3 Mk. it. N.N. paa Mandoe for han met haus baad Roued mig ombord till alle schibene, derfor 2 Mk. (1612).

4) Det Antal, som jeg finder i Regnsk., der har erlagt de beslæde Tondpenge er højst betydeligt mindre; dette kan imidlertid ikke svække Terpagers Autoritet, som kunde være Djenvidue, levede paa Stedet og paa en tid, da Ørenhandelen endnu ikke var ephert. Herom mere paa sit Sted.

og gik bort igjen med en og samme Flod¹⁾). Dette bestrykkes end ydermere ved Negnsfabernes Udtryk "den Dag de Øren blevne udstikbede. Den Dagh Ørne reiste, eller da de Øren Skibe reigste" osv. Dette store Antal maa altsaa have indtaget en meget betydelig Strækning langs Kysten, og jeg finder ogsaa Hvidding Nak nævnet som et Sted, hvorfra Uds- og Indstibning skete²⁾).

Byens Pramme. Alle andre Vare blevne forte til og fra Skibene, saavel paa Rhed som paa Nak i Pramme. Af disse vare flere³⁾ anstuffede og vedligeholdtes paa Byens Bekostning, og de baade Borgere og Udenbyes, som afbenyttede dem erlagte samme Betaling⁴⁾ efter en vis af Raadet sat Taxt, af hvilke den ældste, jeg kender er fra 1559, og bestemmer Betalingen for en af de store Pramme til „Thcigelholm“ til 8 £. og af den „liden“ til 6 £., for en af de store til Skore⁵⁾ 1 Mk., til Ylmund 1½ Mk., til Rheden 2 Mk., og dobbelt saa meget med Nak. Raadet tilsejrer, at Lejen skal erlægges forud, og

1) omnes tarren uno die uno eodemque æstu seu excessu maris solvuntur. Pag. 682.

2) 1623 d. 8de Maye daa gaff jeg Molte Nielsen for hand medt hans Vegen Og velberdige Chresten Skeel och Welb. Octte Skeel hersfra oc till Hvedning Nache dend Sid di Reisde her Fra och Till Holland efter Vor. Mortten Limes Befalling der For 3 Mk.

3) I 1622, 3, 2 store og en lille (Brie-Pram) It. gaff jeg to Kall for Vand och £s att komme aff alle 3 Pram och for di lagde dennem offuer thill sanct pier.

4) f. Cr. en Ebbelman Pram til Helle 1 Mk. Laß bonum till hollem 1 Mk. (1616) N.N. Kremmer i Koldingh for en pramb til schnor met goedh till Holland 2 Mk. En Pramb fra schaar til Breuen mett Hamborger Oll fra Jesper Ibsen 2 Mk. (1612).

5) Skore, skuar, schaar imellem Holmen og Ylmund, nævnes gjen- nem hele 17. Aarhundrede, nu kender ingen, hvem jeg har spurgt, til dette Navn. Det maa uden Tvivl være samme Sted, sem nu kaldes Krærnsten.

Pengene udgives, førend Prammen leb fra Broen¹⁾). I 1616 og følg. Aar var Lejen blevet noget forhojet, til Teglholm eller Holm 1 Mk., til Skuor 1½ Mk., til Almund 2 Mk. og til Neden 2½ Mk. Fordoblingen, naar det var Kalk, der førtes i Prammene, var bortfaldet²⁾). Derimod vare egne Pramme anstafede alene til denne Transport³⁾). I 1641 eg følg. A. er atter Prisen bleven forhejet til resp. for de forskjellige Stationer 24 ½, 2 Mk., 3 Mk. og 1 D., en enkelt Gang findes en Pram til Slott 8 ½⁴⁾). I disse Aar findes, som før er anfert, ikke omtalt „til Neden“ men nu er „til Schögumb“ den dyreste og følgelig den længste Station. Eigeledes nævnes en ikke før forekommende Station „Verlös“, hvortil Prisen er den samme som til Teglholmen. Ved dette sidste Sted har

1) 1595 thend 11. Decembbris bleff bevitget och samthicht af Borg. och Maad Saal och de 24 Mand, som tilslede waare. Att ingen effter thenne dag shall faa Pramme at leie, vndtagen the giffne theris Pramsie strax wd, och hulcken som het icke will gjørre, shall lade thuenem ligge, Och Pendingen att wdgiffue forindt the leber fraa Broen medt them.

2) Iah fredericksen 1 Pram 4 gang till for Ester Kalk 6 Mk. noch 2 Gang medt Møllt 3 Mk. 1 gang medt krammer goedz 1 Mk. 8 ½.

3) Iitt d. 29. Nouembier (1624) gaff Jeg 21 Mand, som drog den store Kalk Pram aff Kiersten Anderskuens kaall guor (endnu gœngs Kalgaard, stort Kalyard W. Scott, Have) 6 Mk. Der havde ved den Tid været en meget høj Flod, som vel havde transporteret den til dette upassende Sted. Iitt gaff Sonnick for han tu gang lagde den stoy Kalk Pram over till sancti pier och øste vand aff den.

4) Naar Nogen fra Slottet brugte Prammen erlagdes ingen Bestaling. Willem Hansen paa Slot tu Pram till Niedt 00 1616. Et heller ikke naar den bruges paa Byens Begne.

5) Schipper Anders Nielsen 1 Pramb fra borles och till Vandporten (paa Slottet) met Huede 1 enh. Mk. schipp. Jørgen Gnewolhen Guldagger for ton Pramb fra schaar till Broen met Kongl. May. Geuer 1 Dal it. Aff Johann Appotecher

lige til den senere Tid, været en af de værste Grunde i hele Aaen¹). Stationerne inde i Aaen var altsaa beregnete til de Steder, hvor Fartejerne oftest mødte Vanskeligheder, og hvor altsaa Losning og Omladning gjordes mest Behov.

Byens hele Indtægt af Pramleje var 1616 34 D., før 1622 59 D. og før 1624 41 D. I 1641 var den 49 D., i 1642-51 D. og saa fremdeles undtagen i 1645, da den kun var $7\frac{1}{2}$, paa Grund af Krigen, og at Pramme vare ødelagte eller ramponerede af egne og fremmede Krigsfolk²).

Den sædvanlige eller dog jevnlige Gang af Ind- og Udsbibningen her ved Byen og Hindringerne ved denne, viser sig klart i en Beretning af Knud Lambertsen 1623 om spanst Salt, han havde modtaget paa det spanske Handels-Kompagnies Begne. 6 Laster Salt, han havde kjøbt for det i Hamborg, sender han med en Skipper til Ribe (paa Neden) derfra fører to Skuler det til Teglholm, hvorfra Byens Pram fører det til Slottet, og derfra føres det endelig til Raadhuset³).

forten Pramb fra Dumund till bronen met hollandsche godz 1 enh. Dall. M. en Pramb til schögumb till Anders Matthijs. schib medt Huder och flesh (alt i 1642).

- 1) I de sidste Aar ere Grundene forandrede i Aaen, og Teglholm er nu ikke af de værste Steder.
- 2) Kjøbt till att giore den pramb ferrdig met som Kongens Folch haffde Uffbrott och brennt osv. (1645) Ut de Kejserlige 1629 vilde have havt sat paa den store Pram (dog maaße den da nylig ankaſſede Mudderpram), se Progr. af 1834.
- 3) Giffuen jeſſer Andersen ſkiper Till Bragt fra Hamborg oc till Niibe af huer Last 5 Mk. lybsch. giffuen tnende Mendt af Bal-lum for di medt deris Skuler ferte forne Solit fra P. A. Skib oc Till Tegel Hollem, dersor 18 Mk. gaff jeg N. og sine Staldbroere for samme Solit att føre fra Tegel hollem oc till Slot-

Til Aaens Øpmuddring (Rydning og Rensning) er der ogsaa set Foranstaltung og stundum endog arbejdet med megen Iver og Kraft. Og til Forsøg paa ved Graven og Alspælen at rette Strommens Løb og forøge dens Kraft, har jeg og fundet Spor. I 1623 anskaffedes, især ved de driftige og dygtige Mænd, Borgmesteren Hans Friis og Regnstabssøreren (Reutnesteren) Knud Lambertssen¹⁾, Bestræbelser, en meget stor Mudder-Maskine eller Pram, som kostede omrent 250 D. eller maa ske meget mere²⁾. Og hele Foraaret og Sommeren 1624, fra April

ten i Dr.; Samdag gaff N. oc N. for di medt deres Vogn eeg forne Søll fra Slotten oc til pachhuset under Raadhuset 3 Dr. 3 Mt. 8 s. (K. L. Regnstab til Komp. 1623—25.)

- 1) Om disse Mænds Virksomhed findes en Del Træk adspredte i Programmet for 1834, som for en stor Del er udarbejdet efter Kn. L. Regnstabbsbøger, og hvad deri indeholdes om Hans Friis har Stiftsprovst Dr. Frobi samlet og sammentrukket i sine nys udkomne, populære Optegnelser om Ribe. Kun maa jeg, for at redde gamle Friis' Ere og Borgersind i hans Grav, bemærke, at de Side 101 omtalte Kjøbmandsstaber, Hans gjorde med Kejserlige Offiserer, ikke vare for egen, men for Byens Regning, at det Købte anvendtes til Byens Tjeneste, og at Regnstabssøreren erstattede ham de udlagte Penge, hvilket ogsaa udtrykkeligen er nævnet i Programmet Pag. 44 Note 1 og 2; Ordene i Terten, tilstaar jeg, maatte set lede til Misforstaelsen.
- 2) Denne Aar 1623 paa adtschillige Tider giffuen Willem Johannsen Kloche for en Pram hand byugtte paa Byens Begenn som skulle bruges Till at rense Aaen medt, paa det at Dybet kunde blifue noget forbedret, efter B. oc N. befaling 187 Dal. 3 Mt. 12 s. D. 30de Oct. gaff Jeg N. for 15 Ugers Koste Villum Kloche hafde huos hanuem vdi medellen Tid hand byggte en Pram til Byen, dersor 20 D. Bygmesteren var nemlig fra Kjøbenhavn, eg forstrevet for at forbedre Sejladsen. 1623 giften N. for han gik herfra til Kjøben Havn medt Skrifstue til Villum Kloche som schulle forbedre Dybene for Byen, der for 4 D. i Mt. For et Ankør til Prammen gav K. L. 18 D. foruden nogle mindre Punkter. Har Byen leveret Sommeret,

til September arbejdede 11 a 13 Mænd daglig med denne paa Aaens Rydning, hvilke Arbejder lededes af Prammens Bygmester, som var forstreven fra Åbhu., hvorover Knud Lamb. har ført et Regnstab paa sin sædvanlige nojagtige og udførlige Maade¹⁾), efter hvilket hele Arbejdet kostede 357 D. 2 Mk. 9 §. Men selv efter denne store Opmuddring omtales Grunde i og for Aaen østere²⁾). Alt Skibsvrag (en sunken Skude) i Slutningen af 16de Aarh. kunde, endog i længere Tid, blive liggende i Strommen til Hinder for Sejladsen og Fare for indsejrende Skibe, vib-

hvorum jeg Intet kan se af Regnstabet, da har Prammen kostet langt mere, end i Texten er anført. Kæmneren ved Havnens anstafte „Jarnkouffel“ med Trækaster; og da den blev lagt op, gav samme en Mand 4 Mk. for „hjul“ hand huog aff pram, som kom i Sancte piers Kirke oc for han nu i for Aar hincet dennem y same pram och for deng bag Bielke at flottie. Han gav videre „Pier Nørst med 28 kall for denn stor pram att syn vd“ o.s.v. Vi se, at vore Forsædre gjemte deres Mudder-pramme i Kirken (men sym alt længe i Forvejen var blevet et Materialhus) og lod dem ikke Vinteren over utsættes for Storm, Ulvej og Flod.

- 1) Blandt Arbejderne, der er betalt, findes i Begyndelsen ogsaa Villem Kloche indtil 9de Maj. Han har altsaa sat Arbejdet i Gang, øvet Fælkene i at bruge Maskinen og ledet det Hele. Hver Arbejder fik 24 §. om Dagen indtil 24 August, fra da af kun 20 §., paa en Hennig Gardener nør, der var Formand og beholdt sine 24 §. der er beregnet halve og Qvartdage. Efter det egentlige Opmuddrings-Arbejde vaa Aaen, arbejdede de i 3 Dage med at opkaste „Neden for Slotten.“
- 2) 1623. Samdag daa gaff jeg Sønich Friis og N. L. for Nogett Fetalie, de forte fra Slotten oc Offner Grundene Som kom til hans Maiestadhs schibe Som var Indstormmedt ved Nømme efter B. oc N. befalning dennem huer 20 §. 1646. Gifuet for en Steen oc Kiede at opfore till Byen och hiemb Igien till Sønderhoue, som waar till Smedeu at giøre noget wid, dersor til Baadleye och at hjelve offuer Teigellholmb. 1 D.

ner ikke om noget virksomt Havnepoliti i en besegt Havn¹). Lige ind til Byen løb sædvanlig kun Baade fra Fano, Sønderho og flere Steder, Smaaskibe (Smacher, Skuder) især frisiske og fra Derne Rom, Fehr, Silt, tilligemed Byens egne Skuder. Om alt dette mere paa sit Sted. Overtydet af Erfaring om Utilstrækkeligheden af de Foranstaltninger til Sejladsens Forbedring, som hidtil vare gjorte, tænkte man ogsaa den Gang paa virksemmere, nemlig paa Holmenes Gjennemgravning. Paa Raadets Forestilling af Nedvendigheden af denne, for at sikre Byens Sejlads, tilstod Kong Chr. 4. Byen 1642 en Del Bevillinger (Smaatold, Accise og Ret til at have flere Afgifter), som de 1639 havde faaet paa 6 Åar, nu fremdeles paa 20 Åar, dog at paa samme Arbejde strax og før Mørk fal begyndes²). Krigen, der udbød Naret efter for-

1) Anno 1598. 5 December. wdass Ib Thornum, Kield Jørgensen Borgemestere, Niels Griisbek, Raadmand, N. N. Borgere ic. och 24 Mend theris ureunrelse, gaffue forne Ib Thornum och Kield Jørgensen, Borgem. hans hyffberg (nu Høyberg) tillkiende Att ther klagis paa, Att hans Skibswrag ligger wdi Riber Uac och midt wdi Stromen, Saa att het kunne verre Byen till stoer Stade, Och bad the hannem, Att han skulde giøre hans største siid till, Att hand kunde fange het op aff wanditt, Paa het Att ther skulle icke komme enthen fremmede eller ubekiedte Schippere eller woris eigene Borgere med theris Skibe paa samme wrag och fange Skade, och ther som nogen fanger nogen Stade ther off, tha wille the icke suare ther till wdj nogen maade, medeun hand shall tillenkke och stande ther selff for till Ret.

2) Det kgl. Brev er aftrykt hos Terpager, Pag. 681. Som forhen trykt henhører det altsaa ikke i min Plan, men ganske forbigaae at berøre Sagen, vilde jeg dog ikke. Man ser af dette, dels at Raadet dengang kunde blive enig om denne Sag, dels at dette saa ofte omtalte Foretagende, ast for 200 Åar siden, er sanctioneret og approberet af Kongen.

hindrede Foretageindets Udførelse, og siden blev Byen ved den, og end mere ved den følgende, altfor forarmet, til at man funde paa at optage det igjen.

Kapere i Nordsøen. En Hindring eller stor Ulempe for Sejladsen i Nordsøen voldte den Mængde Kapere og Sørøvere, hvorfaf den paa den Tid hjemføgtes. Da Krigens næsten gjennem hele vor Periode rasede mellem de Spanske og de frasaldne Nederlanterne, blevet Hollænderne især fulgt og efterstræbte af Kaperne under spansk Flag, hvorfaf en Mængde udrustedes især i Dunkirken, hvorför Skibene, der førte Ører herfra, undertiden blev konvoierede af hollandske, imellem ogsaa af danske Krigsskibe¹⁾; dette var navnligen Tilfældet strax før og under Danmarks Deltagelse i 30 Aarskrigen, dog ogsaa flere Gange længere hen²⁾. At Adskillige have drevet Kaperiet paa egen Haand, altsaa Sørøveri³⁾, beviser den bekjendte Historie med Skipper Hans Jessen, kaldet Sehane, og de 5 Sørøvere, han fangede og som henrettedes her for Byen i 1573⁴⁾. Ogsaa Barbarets-Kapere viste sig af og til i Nordsøen, ja endog i Nordhavet, hvor de i Året 1627 herjede Jes-

1) Navnlig af Presmundt. Se herom Prog. 1634 Pag. 9 og Bilag 7, hvor nogle Exemplar paa og Beviser for slige Konvojeringer ere anførte.

2) Navnlig: 1633.

3) Sørøveri er uautoriseret Kaperi; Kaperi autoriseret Sørøveri. Dette er nok omrent hele Forstullen imellem disse to nobile Haandteninger.

4) Denne Begivenhed, som jo ogsaa vedkommer den Niber Søfarts Historie, er oplyst af Prof. Thorup i Progr. 1839 Pag. 7, som berigtger de flere feilagtige Angivelser i Relationen hos Terp. og navnlig viser det Urigtige i at derivere Navnet Hoved Eng af denne Begivenhed. Jeg vil kun bemærke, at i Regnskaberne forekommer endnu i 1592 Benævnelsen Tuodes Eng. s. E. 23de Febr. 92 aff Maß Huset af Tuodes Eng 25 Dr.

land og Færøerne. Frygten for dem, og de gruelige Forställinger om Tyrkerne og deres Behandling af de kristne Fanger, har vistnok næret den Medlidenhed, som idelig ytrer sig i de hyppige Gaver, jeg finder anførte givne Folk, der have været, eller foregive at have været i tyrkisk Fan-genskab¹).

3.

Fremmede Skibe. Deres Antal. Skibsfarten dresbes her baade af egne og fremmede Skibe. De større af disse løbe, som alt anfert, i det mindste kun sjeldent ind i Aaben. De blev enten liggende paa Neden, eller lebe ind paa Nakken, hvilket sidste især var tilfælde med Drenskibe. Antallet paa disse sidste, forsikrer Terpager, kunde imellem overstige 270²), et Antal, som staar i et stort Misforhold til det, jeg i vedkommende Kænner-Regnskaber har fundet, der hele Året rundt have erlagt Tøndepengene paa begge Skibslejerne, og som sædvanligt kun er en $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{4}$ Del og kun faa Gange henimod Halvdelen af det af Terpager paa Drenskibene angivne Antal. Dog er det langt fra, at jeg herpaa vil bygge noget Bevis mod T. eller omstede-

1) Saaledes i 1621 3 Tilsælde. Gifuen Markuos Lymo, som haffde werit fangen i Tørchi Till hjelper till den Ransun, hand havde vdloftuit efter B. och Raadts Besalling, 2 Dr. De to andre foregivne Cr: Slaver kalder Knud Lambertsen Stef-schjonn Marckel vonn Orgenude och Madhusus Gillianus. Navnene ere i det mindste barbaviste nok.

2) Naves istæ, omnes fere Batavæ, boves velentes, Dren Skibe, inlerdum excessesunt numerum CCLXX, Terp. R. C. 682.

hans Avtoritet. Da han var barnsfød her i Byen, Son af en Handelsmand, levede og strev paa en Tid, da Dre-Handelen endnu var i Gang og var en Hovednærer for Byen, havde tilbragt saa at sige sit hele Liv her, bestjefte-
gde sig ex professio med Alt, hvad Ribe angik, var Præst til eller ved Udstibningsstedet¹⁾: saa maa det, efter alle disse Præmisser, anses næsten for utroligt, at han kunde nære og med Bestemthed fremføre for sine Landsmænd en Angivelse, der stred saa meget mod Noget, der maatte være næsten enhver i Byen saa godt bekjendt. Paa den anden Side maa jeg gjøre opmærksom paa, at Angivelser paa Toldlister, paa Fortegnelser over erlagte Ind- og Udførsels-
Afgifter o.s.v. kun i det Højeste bevise, at de nævnte Gjenstande virkelig ere ud eller indførte, men ingenlun-
de, at ikke et større Antal eller en større Mængde af sam-
me Slags er ud eller indført. Det kan saaledes her gjer-
ne være, at et Antal har vidst at unddrage sig Afgiften²⁾,
eller at flere have oppebaaret denne³⁾, eller at en Del af Skibsforerne have erlagt den til Rentemesteren eller til en

1) Han var Præst til Vestervedsted, som til hans Død var annecteret til Lectoratet her i Byen.

2) Da hele Dre-Udstibningen stede paa en Gang, alle Skibene altsaa være tilstede samlede, synes det dog ikke, at nogen kunde unddrage sig Opkræveren, da han som vi have set, paa Stedet opfugne (Krieff.) Skibene og tog fra Skib til Skib og ind-
krævede Afgifterne. Heller ikke kunde han konovere med en eller anden eller stikke Pengene i sin egen Lomme, da Borgemesterne og de fleste Raadmænd vare Købmænd, selv drev Hau-
delen og altsaa godt vidste, hvor mange Skibe, der hver Gang var kommet.

3) Saa synes det dog, som om i det mindste nogle saa af deres Regnskaber endnu maatte findes.

af Borgemesterne¹). Endnu er der en Omstændighed, at legge Mærke til. Terpager siger, at næsten alle Skibene vare hollandske²). Saaledes var det vel i Terpagers Tid, men i de tidligere Perioder, hvortil de Kilder høre, hvorfaf jeg har øst, er efter min Formening, rimeligt en betydelig Del af Udforselen stet med Byens Skibe. Jeg har tidligere Pag 10 hentydet hertil ved at omtale en Førpligtelse, som en Del navngivne Skippere havde indgaaet i Borg. og Raad. Nærværelse eg paa disse Opfordring, og som aldeles ingen Betydning havde, naar ikke disse besorgede eller deltog i Øren-Udforselen, og de benævnes udtrykkeligen Byens Skippere og Borgere. Endvidere siger Kn. Lamb. i sit Regnskab for 1626, hvor han omtaler nogle Omkostninger, Skibenes Konvojering til Holland har anlediget, „da han (den hollandske Kaptein) konvojerede vore Borgere over til Holland³), hvilket synes at tyde paa, at Skibene, i det mindste tildels, vare fra Byen.

Dette være nu, som det vil, vist er det, at Antallet paa de Skibe, som efter Regnskab. have erlagt Afgift ved Udstibningen, er betydeligt under det af Terp. opgivne. I 1616, i hvilket Regnskab hvert Skib er specielt anført, betaltes Afgiften af 20 Skibe paa Nak, hvoriblandt 5 Romøere¹), som ere anførte under en egen Rubrik; paa Re-

1) Saa maatte det dog findes ført til Indfægt i Hoved-Regnskabet, som aldrig er tilfældet.

2) Omnes fere Batavæ, l. c.

3) Progr. 1834. Bilag 7. kort i Forvejen har han sagt: „Da hand konfojerdt voris Øren“. Ved Borgere kunde han vel ogsaa mene de Byens Kobmænd, som muligen ere fulgte med Skibene paa Handelens Begne.

4) Det er rimeligt, at Skibene fra denne Ø sædvanlig har indtaget en vis bestemt Del af Marken, det før nævnte, i Regnskaberne øste omtalte Rommers-Læje.

den erlagdes den af 18 Skibe. For hvert paa Nak betaltes 4 Mf. 8 $\text{f}.$, for hvert paa Ned 2 Mf. 5 $\text{f}.$. I 1621 anføres Usgisten paa Ned til 3 Mf. og erlagdes af 18 Skibe. For Skibe paa Nak, som ikke ere anførte hvert for sig, er i det Hele erlagt $43\frac{1}{2}$ Dal.¹⁾, som naar vi regne $4\frac{1}{2}$ Mf. pr. Skib er Usgift for 38. For de følgende År er ligeledes blot hele Summen anført af Opkræverne, navnlig i 1622 paa Nak og Ned respekt. 54 D. og $23\frac{1}{2}$ D., hvilket udgjøre, forudsat, at Usgisten er blevet uforandret, 48 Skib paa Nak og 33 paa Ned; i 1624 ere Summerne 81 D. 3 Mf. og 28 D. 8 $\text{f}.$, hvilket under samme Forudsætning giver et Antal af 73 Skibe paa Nak, c. 37 paa Ned, eller 110 større Skibe i det Hele. Længere hen i Aarhundredet ere Skibene atten anførte hver for sig i vedkommende Kømneres Regnskaber²⁾). Udgiften paa Ned var uforandret 3 Mf., men paa Nak $1\frac{1}{2}$ Dal. (6 Mf.) eller 5 Mf. 12 $\text{f}.$. I 1640 betalte 51 Skibe Tøndepenge paa Reden og 23 paa Nakken i alt 74; 1641 32 paa Nak og 17 paa Ned. 1642 26 paa Nak og kun 6 paa Ned. 1646 netop 46 paa begge Steder o.s.v.³⁾.

Skibenes Hjemsteder. Skibene paa Nak, forsaavidt

- 1) Ilt. haffuer jeg sangeuu denne Foraar af huis Skib som haffuer verit paa Nak och Land 43 enhalv D. Denne Notis angiver baade Tiden, da Udstibningen stete, og bidrager til at forstaa Benævnelsen Nak.
- 2) Disse fra 1640—47 førte af en Clemens Madsen ere særdeles tydelige og fuldstændige, hvorfor jeg har hentet en Del Oplysninger fra dem, stoudt de ligge lidt udenfor den Periode, jeg nærmest havde foresat mig at behandle.
- 3) Disse Angivelser ere naturligvis tagne af Kømner-Regnskaberne for de nævnte År. Formen er f. Gr.: betalte schipper Noloff Heinrichsen aff Blachsieh hans Tøndepeng paa Nach 5 Mf. 12 $\text{f}.$

de vare fremmede, vare i 1616 fra Enkhuyssen (4)¹⁾, fra Aland (4)²⁾, Blochsiel, Hoyer (2)³⁾, Romo (5). Paa Reden vare de samme Aar fra Bremen, Emden, Friesland, Delwersiel⁴⁾, Oldenborg⁵⁾, Hoyer og nævnte Stæder. I 1640 eg de følgende Aar var det største Antal paa Nak, altsaa Drenskibe, og nogle paa Reden, fra Blockzyl⁶⁾ (Blochsiel), iverigt fra Kninder⁷⁾, (Kynder, Kender) Enkhuyzen, (1640—8)⁸⁾, Harling⁹⁾ i 40—8. Workum⁹⁾, Mackum¹⁰⁾ Kampen¹¹⁾, Emden, Schermershorn¹²⁾, Amsterdam, Zwarte-Sleus¹³⁾, Hamborg (3 i 1640)¹⁴⁾, Bremen)⁵¹⁾. Fra indenlandste Stæder var der Skibe fra

- 1) Inklysing, Enkhysing skriver Negust., som bekjendt i Nordholland.
- 2) Formodentlig Ameland, en Ø ved Vestfrisland.
- 3) Høffuer, deraf dreves ogsaa i den Tid megen Skibefart paa Holland.
- 4) Formod. Delszyl i Grøningen ved Indløbet til Dollart.
- 5) Olem Vorre, deraf er navnlig indført en Del Humle.
- 6) Blockzyl, en befæstet Havn i Over-Yssel ved Zuider-Ø.
- 7) Kninder liget. Norden for Blockzyl.
- 8) Frisland.
- 9) Liget. i Frisl. syd for Harling.
- 10) Mackum (Machomb) er en Hætte i Frisl. midt mellem begge foran nævnte. Hatten mellem den og Ribe har været betydelig (caarlig 7 a 8 Skibe). Især er en stor Del Kalk indført deraf. Hætten er endnu bekjendt for sine Teglsteens- og Kalkbrænderier.
- 11) Landst. Over-Yssel ved Udløbet af Yssel i Zuider-Ø.
- 12) Dette Sted har jeg ikke funnet finde, uden Trivl ved Zuider-Ø.
- 13) Suartersluys, en Havn og Hætte i Over-Yssel ved Udløbet af den lille Flod Zwarte i Zuider-Ø.
- 14) Et eneste Aar 1610, nævnes 3 Skibe, som hjemmehørende der. Hatten deraf dreves ellers af Byens egne Skibe, og af Nørøerne.
- 15) Herfra nævnes i 1611 samme Skipper 4 Gauge, (3 paa Red og 1 paa Nak) han har altsaa drevet en temmelig regelmæssig, omgaaende Frachtsart mellem Bremen og Ribe.

Romo (3 a 5 aarl.), Tonding, Varde¹), Ballum²), Fohr. Den regelmæssige Fart til de større Steder (Amsterdam, Hamborg) efter Åbningssøgods og med de sædvanlige Udforselsartikler, dreves mest med Byens egne Skibe, ogsaa deltoge Romoerne meget i denne Fart. Ligel., men med mindre Fartsejer, som kunde gaa lige til Byen, Forderhoer og især Silderingerne³). Om Fanniker og Sonderhoer tales den Lid aldrig i denne Fart; deres Hoved og, som det synes, eneste Næring har været Fiskeriet, hvis Udbytte de i Fiskerbaadene forte hertil og til Varde. Af Pramregnskaberne kan ses, at fremmede Skibe ikke sjeldent have løsset og ladet ved Skuor (Kværnstenen egen Min Mening), stundom og ved Teglholmen (Børleß)⁴)

Smaa-Fartøjerne fra udenbyes Steder. Forinden denne Samfærdsel med fremmede Steder, dreves i den omhandlede Periode en, synes det, ret levende Kystfart, med indenrigiske.

Fiskerbaade. Da Fiskeriet i Vesterhavet den Lid, navnlig i det 16de Aarhundrede, var af langt større Betydning, og dreves i en videre Udstrekning end nu, og Ribe havde Stapelret for Handelen med Fisk⁵), saa er det

1) Disse to vare paa Nak, for at hente Øren og føre dem til Holland.

2) Almindelig 5 a 6, muligt var øste kun Skipperen derfra.

3) Saaledes nævnedes den Gang, og vel tilsidst endnu, Beboerne paa Sylt (Sild.)

4) F. Cr. betalt af den Hollander, som ligger til Jenß brøndums for trej Pramb thou fra schaar och en fra Berleß 1 enhalv D.

I enhalv Mt. Krendzen aff Hamborg for 4 Pramb fra Dumuid oc thou fra Berleß medt Hommel, Oll och Hamborger goedz.

5) Herom mere, naar vi komme til at tale om Byens Handel; om Beboernes Forpligtelse til at holde sig fra Handel med Fremmede, og kun selge til Landets Købst. navnlig til Ribe, se kgl. Forordn. af 1545 Bilag 12 og Fritagelse for Told af Fisk fra Vesterside af 1527 under Bilag 10.

naturligt, at en Mængde Fiskerbaade fra Vestkantens Fiskerlejer maatte sege herind og assætte deres Varer her, eller omstuſke dem med, hvad de selv trængte til. Dette skete især til Byens to store aarlige Markeder¹⁾, St. Hans Marked og Ribe Marked, som det store 3 Dages Marked, der holdtes først i September, fortrinsviis kaldtes²⁾. - Da Havneregnskaber osv. fra det 16de Aarhundrede mangl. og da de, der forefindes, fra Begyndelsen af det 17de, ikke ere detaillerede, hvad Tond- og Købpenge af Skibe paa Red, og Skudter og Baade ved Broen angaaer, saa maa jeg holde mig til de udførligere Fortegnelser i Regnskaberne fra længere inde i Aarhundredet, (1640 og selg.) skønt Fiskehandelen paa den Tid synes stærkt at have været i Aftagende. De Steder, Fiskebaade ne kom fra, vare især Fano og Sønderho³⁾, men nogle og-

1) Kaldtes ogsaa tidligere vor Frues Marked, efter Mariæ Fødselsdag, (dies Nativitatis Mariæ) som falder den 8de Sept., ved hvilken Tid det holdtes. Da en Mængde Fremmede i øldre Tider kom til Ribe paa disse Markeder, bestemmes de hyppigt, især det sidste til Betal. Termuin mellem Udenby's og Riber ved Forlig om Pengesager o. s. v., endog ved Dom. Saaledes i en Sag 1548 mellem Jørgen v. Alsfeldt, Henrich Schulz og Reinhold Petersen af Kiel paa den ene, og en Ribe Borger paa den anden Side, om gjensidig Pengefordring, misligholdt Afskold paa Levering af Fisk, Ørter og andre Varer, har Ripenseren forpligtet sig til at betale et Afsdrag hver St. Joh. Dag til Ribe-Marked. I 1606 falder Dommen mellem en Mand i Vibstev og en i Ribe, at Hørstuevute skal betale 80 gode Dalere, 10 Ørter Korn, halv Ring, halv Byg, at betale paa fire Aars Terminer, først 20 D. og 5 Ørter Korn til vor Frue Dag nativ. førstkomende, og saaledes 20 D. og 5 Ørter til hver Frue Dag nativ. indtil samme Penge og Korn er klart afbetaalt (Raadst. Dom Protok.).

2) Om dets Betydelighed se ogsaa Programmet af 1836 (Om det 1ste svenske Indfaid) Pag. 56 og Note 1.

3) Året 1640 var her, efter en hastig Optælling, 57 Baade fra Fano og Sønderho. At jeg overalt hvor jeg bruger Udtrykket

saa fra Mando, Rems, Synderside (Hø, Orby osv.¹⁾) og Hjerting. I 1640 var Antallet af Fiskerbaadene ved St. Hans Marked 31 og ved Riber Marked 44. Af disse vare 3 fra Sild, 4 fra Mando²⁾, 3 fra Romo, 5 fra Synderside og 2 fra Hjerting. I 1641 kom til St. Jøhannes Marked 42 Baade og 4 Skuder fra Fiskerlejerne og i Nibe Marked 38 Baade, Skuderne var 3 fra Senderseite og 1 fra Amrum. I 1645 var her til St. Hans Marked 40 Baade, Riber Marked blev ikke holdt det Aar, da den sveniske Oberst Seb. v. Rothenburg efter Freden til Bremsebro, atter marscherede herind og efter mange Udstyrninger her, udstikede sin Bagage, Udbyttet af sine Udplyndringer og sit Godfolk, medens andre Oberster, som Schlebusch og Rothwein, fore ligesaa afsted i Egnene Norden hersor³⁾). I 1646 vare 44 Baade og 4 Fiskerkudler herinde til St. Hans og 41 til Riber Marked. Foruden fra de oveunavnede Steder var der ogsaa nogle Baade fra Strandby.

Frisiske og andre Smakker og Skudre. Foruden disse Fiskerbaade løbe en Del noget større fremmede Farstører ind til Byen, hvilke benævnes „Smakker, Skudre og

Hans efter den her gængse Talebrug forstaar Nordby Sogn, ell. om man vil, Oddenby og ikke den hele Ø, er en Bemærkning, jeg kun tilsejrer for dem, der ere fuldkommen fremmede her paa Egnen; ligesom ogsaa, at Senderho er en By og et Sogn sydlig paa samme Ø.

- 1) Ved Senderseite forstodes Egnen omkring Hobugten og det Vestenderfor liggende Orby Sogn, ellers maastee blot Fiskerhusene ved Strandenu. Kysten af Vesterherred Norden hersor kaldtes Vesterseite. Grændsen er vel ikke saa ganske noje at bestemme.
- 2) En Del af Dens Beboere have vel ogsaa den Gang, som nu, bragt deres Hjæl herover paa Vognen.
- 3) Program 1836. Pag. 55-59.

en enkelt „Kreyert”¹⁾). De fleste af disse vare Friser²⁾, som saagodt som alle vare ladede med Salt hertil Byen, og de Fleste ene hermed. I ældre Tider virkedes nemlig en, som vi allene kan slutte af det Kvæntum, som førtes hertil Byen, meget betydelig Mængde Søsalt langs med Kysten af Marskegnene i det Slesvigiske. Paa Stranden³⁾ udgravede man nemlig en Art Tørv eller Mosejord, som findes der under Sand eller Sliklaget, og som er meget saltholdig, da den er blandet med eller vel mest dannet af forraaduet Tang og andre Soværter. Denne Jord bragtes i Land, tørredes i Solen og blev derpaa brændt til Alske; denne blev nu overgydet med Søsand, renset fra Smaastenene, derpaa gjennemæltet med Fedderne, atter tørret, endnu engang overgydet med Saltvand og derpaa kogt i store Jern-Pander⁴⁾). Hovedsædet for denne Salttilvirkning synes Marskegnene af Böcking Herred, derfra kom i det mindste det meste af det, der førtes her til Byen, og der har denne Fabrikation ogsaa holdt sig længst, navnlig i Dagebüll. Mangel paa Brændsel skal have været den fornemste Årsag til at den ophorte ind i det 18de Aarh. Denne Handel med Salt⁵⁾ var, som sagt, ikke ubetydelig, og da Tilsforselen fra denne Kant var vigtig for Byen, er den øftere blevet reguleret ved Bestemmelser af Raadet. Den ældste jeg er stadt paa, er af 1537 og deraf synes Raadet at foreskrive Borgerne den højeste Pris, de maatte give for Saltet, og Borgermeisterne at forbeholde

1) Af Baadene betaltes i Kaabpenge 4 ½., af Smakkerne 8 ½., af en Skude 12 ½., af en stor Smakke og en Kreyert 3 Mk.

2) Fra Egnen, Syd for Højer, havnlig fra Böcking Herred,

3) Die Watten.

4) Gudme. Schleswig-Holstein 1ster Band. Statistik beyder Herzogthümer. Kiel 1835. Pag. 102—3.

5) Friis-Salt i Modstæning til Lønberg-Salt; spansk-Salt.

sig Forføboret¹⁾). En anden Vedtægt af Borg. og Raad
og de 24 Mænd af 1598. 12 Decbr. stadsæster det tidligere
Forbud ikke at kebe eller mærke Saltet i Skuden; den an-
tyder, at der svaredes Told deraf, som det synes, i Na-
tura²⁾, at Borgere skulle stilles paa Vagt, til Udsalg ma-
tte, og at, naar der uden for Markeds Tid indtræffer Man-
gel paa Salt³⁾, skal Saltet i Skuden deles ligelig mellem
alle, der trænge dertil.⁴⁾

1) Unno dui mdrxxvii (1537) vigilia sanctor. simonis Jude: (Den 27de Oktob.) tha wore borgemesther och raad forsaublet paa raadhus och lagde tesse effterscresne artikel paa met minig almves samtycke att thette effterscr. skal holdes wbrodelig under tesse effterschr. brøde (Artikkel 1 og 2 vedkommer os ej her). Iitt. enghen skal och heldher kebe saltk aff friiße førend the haffue leget ther met for fibbroen wdj 3 Dage og borgemesther haf- fuer gjort køb først och en heldher nogen gaa i fibben oc scris- ue syn merke paa nogen tendhe och sige han will beholde den, først tesse Dage forgangen ere, wnder same brede vi Mk. thre Mk. till Kongen och the thre Mk. til Byen).

Hwo som her dressvis (drister sig) imoed ath gøre och thesse ikke holde will och vdtgiffue theris brøde, om hand saa falder for, hanu skal regnis for en minnedher och straffes ther fore. (Foran i Raadstu-Prot. 1.)

- 2) Dette synes at ligge i Udtrykkene: naar N. N. tager Thold-Salt, enten denne Told gik til Kongen eller Byen kan ikke ses, men før den udrededes, maatte Salget ikke begynde.
- 3) Denne Klausul tilkjendegiver, at en sådan Salt-Mangel imel- lem, øg vel ikke sjeldent, maatte indtræffe.
- 4) Same thiid bleff och samtocht, Att naar her kommer nogen Skuder med Friiße Salt, tha shall ingen Mand kjøbe nogett Salt wdj Skuden, Eller merke enu Thende Salt wdj nogen Skude, førend het blifuer satt aff the thoe Niend, wdaf 24 Mænd, som blifuer tilsaqd, ech huem som her imod gørre, Skall haffue forbrett till Borgemestere och Raad och 24 mendt 10 Mk. dansche strar att vdgiffue, Och naar som Niels Pouell- sen asthager Thold-Salt, shall hand strar att waare stadzbudenn Øchsaa skal stadzbuden strar tilslige same thoe mend somm slander

Hvor stort Kvantum af dette Strand-Salt, Friserne aarlig har indført her til Byen, kan jeg meddele nogen, om end ikke ganske fuldstændig, Oplysning om. I 1622 betaltes Bropenge af 270 Læster Salt, indfert af Friser. Men Oppebæreren anfører i sit Regnskab et Par Poster, i hvilke han blot nævner sin hele Oppeborsel i en Sum, uden som ellers at anføre de enkelte Gjenstande, hvoraf han har oppebaaret den¹⁾). I 1624 erlagdes Afgiften af 401 Læst eller 4812 Tdr., Læsten beregnet til 12 Tdr. og 7218 Tdr. naar den regnes, som den rimeligt maa, til 18 Tdr.²⁾). Længere hen i Aarhundredet, da Regnskaberne ere udforligere og fuldstændigere, var Antallet i 1642 233 Læster og i 1647 210½ Læst.³⁾

Føruden Bropenge (4 ½ pr. Læst) Tend- og Rab-penge maatte Friserne ogsaa muligen, i det Mindste efter 1625 erlagge en Afgift af 4 ½ pr. Tende Salt til det

nest for, Alt the skal strax waare paa medt same Skudfuld Salt, Och naar thet thrangt for Saltt Vden Markind er, Tha shall enhuer haffue liige mogitt, och bytte thet ligelig emellem huer andre, emeden Rinder och Winder, the som wed Skiben er och haffue thet behoff.

- 1) Item haffuer jeg fangeun y sant Hans Dags Marken til Bropenge 4 Dal. 9 ½. Item haffuer jeg fangen vdi wor fruedags marken, foruden af Saltskuder, tilføjes her.
- 2) Enten Læsten af frisit Salt skal beregnes til 12 eller til 18 Tdr. finder jeg vel ingen bestemte Data for, men da det sidste var det Almindelige dengang, og da det gjerne anføres udtrykkeligen, naar der kun skal regnes 12 Tdr., s. Ex. ved Hamborger Øl, maa vi vel antage 18 Tdr., især da bevislig Læsten Spanst Salt bereguedes dertil. Kn. Lambert i sit Salt-Regnskab anfører føbt 16 Tonder Salt, Læsten 85 Mk. 1. bliver for 16 Tdr. 75 Mk. 8 ½. hvilket giver 18 Tdr. til Læsten. Ligesedes angiver han engang at have købt Tid efter anden 3 Læst, 4 L. 6 Læst og 16 Tdr. og angiver at have faaet i Alt 250 Tdr.
- 3) Uddraget og sammendraget af Regnſt. over Bropengene.

spaniske Kompagni. Et saadant kongeligt Handelsfelskab som omfattede helse Vester-Jylland, havde nemlig i Begyndelsen af det 18de Aarh. sit Hovedsæde i Ribe og Algenter og Oplagssteder i det mindste i Varde og Ringkøbing; Det havde særliges Privilegier, Monopol paa Handelen med Salt (baade Spanisk Salt og Strand Salt); ogsaa med Forrettigheder i Handelen med Korn og øvrige Produkter¹); og ved en kongelig Forordning dateret Skanderborg d. 6 Januar Aar 1625, autoriseres dette Selskab udstykkeligen til at oppebære 4 £. af hver £d. Strandsalt, som falbedes paa Jyllands Vestkyst²). Denne Forordning, som indeholder alle Bestemmelser disse Handelskompagnier i Almindelighed angaaende, hvilke den sluttelig bringer i særlig Anvendelse paa det for Jyllands Vestkyst, angaaer mere en Stadfestelse af tidlige Privilegier, i det Højeste en Reorganisation af disse Kompagnier, end en Oprettelse af saadanne. Navnligen har det herværende bevisligen tidligere eksisteret tilligemed dets Filialer³), og at det ligeledes

1) Navnlig naar der stete almündeligt forbud mod Udf. af Produkter, fulde Kompagniet ikke være indbesattet derunder, men have fri Handel, med mindre den udtrykkeligen blev inddraget under det.

2) For det sidste wille wi naadig Compagniet wdj vor Kiebsted Ribe og dens med Consorster paa ald Vester-Jutland haue prinsigiret som deris Salt oc win hos dennem allene haefuer att bekomme oc seerdelis at Compagniet allene huis Strand-Salt paa forbr. wester Sokant af Jutland seris, maa sig thilfør handle, dog at de ické wider fordeel offuer ald anuente bekostning en fire Skilling danske paa Tonnen: Hvitte forstrefne Maader, Frikeder og Privileger wi forbl. Compagnier samt oc seerdelis Compagniet wdj vor Kiebsted Ribe oc dens med Consorster naadige wunnde oc giffuer o. s. v. Jeg har heuptet en Afskrift i den før omtalte af Byfoged Detlef Hansen sammenstrevne Samling Nipensa.

3) Se et detailleret Regnskab af Kn. Lambertsen, dengang Kompagn.

tidligere, i det mindste paa sine Steder, har udevet Ret til at hæve bemærkte Afgift af Saltkuderne, bevises uimodsigelig af et Regnstab, aflagt af Kompagniets Agent i Ringkøbing til dets Formand her i Byen i 1624¹).

Friserne, der, som sagt, forte deres selv beredte Salt hertil, udførte igjen nogen Rug, i ældre Tider noget betydeligere, saa at denne Handel blev Gjenstand for Raadstus-Forhandlinger, og et Forbud mod eller Indskräckning af den holtes forneden 1596²), senere kun meget saa Tdr. og

(saaledes kaldtes her Compagniet som øftest) RegnStabsferer over Salt indkøbt og medtaget 1623—25, og de derved havte Udgifter.

- 1) 1624 d. 2 September Unanmit af Christian Orsønn i Marsch aff 66 small thynd Strand Saldt som hand solde i Ringkøbing, aff huer thynd till Compagnien 4 s. Thet er 4 Dal. 8 s. (Af Kompagni-Agentens Regnsk. i Ringkøbing 1624—25) han havde i disse Aar medtaget „fra Compagni Skibenn er mig tilslifket, Efter Etymand Bedelers Lydelse ialdt 954 thyndr. Er mig tilschicket fra Ribe 362. Tdr. i Alt 1316 Td. 1624 lod jeg hjemme fra Hamburg forgångene Sommer tho Viber Franz Wijn, som koste medt første Riob og anden Omkøstning 71 D. 3 Mlk. 12 s. sold Potten deraf for 12 s., blifuer deraf beholdenn Compag. til Fortieneste 33 Dr. Noch bleffuen tilschicket fra Hans Friis B. i Ribe 1 Orhosnid. o. s. v. endogcaa Tække sendte de ham fra Ribe, men „ther kunde icke gaa en tynde i hver Sek.“ Kn. L. har i sic Salt-Regnsk. ikke beregnet sig nogen Afgift af de friiske Saltkuder. Maaske lunde Comp. ikke sætte det igjennem her, hvor Friserne fra øldgammel Tid havde drevet denne Handel. Imidlertid hjemler dog Forordningen Comp. Ret dertil med klare Ord.

- 2) 1596 then 24 Sep. Wdaff B. N. oc 24 M. bleff beuilegt och samtecht Adt Ingen maa kiebe nogett Korenn her paa Gaden til Forprang, till at selge til Friise eller andre thett att wdsorre oc wdslibbe, Icke heller Ingen att thage nogen Fremede theris Pendinge att kiebe Nogett Koren for, Indtill paa videre besteden oc till B. oc Raad blifuer anderledes tilsindz ther om, saa framblt Alt the ick stall haffue forbrot theris Borgerschab. (Raadstubog.)

ikke hyppigt; videre en sjeldent Gang imellem Torfist¹⁾); men deres hyppigste Udførsel var Skovprodukter af ubetydeligt Værdi, Brændevæd, Baandstager særdeles ofte, og en stor Mængde Ris²⁾ ligeledes Gavn kommer, forarbejdede Træ-Barer, som Bogne, især hyppigt Wognhjul, „Wognleicer, Wogulederer“, tomme (ledige) Tønder, Ølkar, Kister osv. Denne Handel med Trævare med Friserne er meget gammel, ligesom Salthandelen, thi alt i et Forbud, Christian den 1ste 1480 lod udgaae mod Udførelsen af Kommer og Trævare fra Ribe, er undtaget „det smaa timber“³⁾)

1) f. Gr. 1622. Dye Brorsen ind 6 læster Sølt wdigien hier fraa 60 Tond Roug, Eidecker Bomesen, ind 5 læster. wd 12 Dr. Roug.

Senere kun Ubetydeligheder f. Gr. 1612 Christ. Gad-Borsen af Gallenspøl. Ind 6 Lest Solt, wd igien 2 Dr. Roug.

2) Gr. 1641. Richert Brodersen af westermersch Brøupenge af 4 lås brenndræ, 8 Par Wogen hjul, 2 lås Ege Borch, och 1 lås Kromb trej tilhaabe 1 enh. Mlk. Carsten Momsen af Gallenspøl Ind 15 L. Salt, Wd igien 2 Lås brenndrei, 1 Lås Vandstager 1 Par Wogenhjul, Brøup. 1 Dr. Dye Brodersen paa sør Ind 10 Dr. Sølt wd igien 10 Lås fische-Ris, Elluf Jensen Gallenspøl Ind 9 Dr. salt, wd igien 8 lås fische Ris. en Anden wd igien 4 lås Ris 4 smaa stolper. Udtrykket Fiske-Ris synes at antyde en egen Anvendelse af Risene, neml. til Fiskerie, men saa traf jeg: Gadboer Hansen af Gallenspøl Ind 1 enh. lest salt, wd igien 6 lås fisich och Ris, og saaledes nogle Gange flere.

3) f. Gr. Bonich Carstensen paa Før Ind en Lest salt, wd igien ton lås Brendtræ, 2 Kister, 2 Ølkar, 1 lås for Latter och tomme tynder deraf tilhaabe 20 s. Hey Knudsen raa Feer, Ind Intet, wdigien 5 lås Brendtre, 3 lås Bege sjeller, en lås Brandstager, noget Kromtræ, och en Wagn medt hændis tilbehæring, 1 Lås Timber och 10 pechpuder der ass 1 Ml. 12 s. Hatchor 1 leh bøge sjelle, ihou Par Wogenhjul osv.

4) I danske Atlas, hvor denne Forord. er nævnet, staer urigtigen „smaa Tønder“ Dokum. er afstrykt efter Orig. under Bil. 3.

til vere lande Føhr, Sild og Gydersted,. I Bedtægterne fra 1540 hedder det, at ingen maa tage Penge af Friser, for at købe Tømmer til dem for¹⁾). Antallet paa de til Ribe i Begyndelsen af Aarhund. indlebne Skud er ved Baade er vel ikke specificeret i vedkommende Regnskaber, ligesaa lidet i de over Bro-, som i de over Rabpenge; imidlertid ser jeg dog, at i 1622 51 Friser have klaret Bropenge, deraf 19 til Riber-Marked; og i 1624 netop 50. I 41 eg folgende ere Regnft., som ser sagt, udforsligere, anfører fra hvilket Sted enhver Skude er, dens Ind- og Udsorsel²⁾ osv.

Deraf ser man, at de fleste af disse Saltskuder i de nævnte Aar kom fra Galmsbüll³⁾, som den Gang maa have været en nærsom Kirkeby eller Flekke og Hovedsædet for Handelen med Strand-Salt. I 1641 og 42 kom derfra resp. 18 og 20 Smakker til Ribe, og i 1647 endegang 36 og tidligere i Aarh. har Antallet vist været end større. Den laa paa en Ø⁴⁾, skilt ved en bred Rende fra Fastlandet. Først efter at Christian Albrechts- og Marienkogere blevne inddigede, er Stedet, hvor den laa, blevet sandfast. Byen er nemlig ikke mere til. I Dantewerths Tid havde den endnu, skeundt den da alt havde lidt meget, en Kirke og udgjorde et Sogn. Men Stern-Floders Odelaeggelser, og maaesse endnu mere Saltvirkuingens Standsen og altsaa Dophoret af dens Handel og Skibsfart, fuldendte dens Ruin. Da Marienkog inddigedes 1789, vare kun nogle faa Huse tilbage af den; bisses Beboere flyttede

1) Ny danske Magazin 2 D. Pag. 270.

2) Erempler se i de foregaende Noter.

3) Her skreve de Gallenskyd. Dgaa Galmsbüll, se Program 1834. Bilag 15.

4) Dørfer kalder det en Halsø.

neget ester ind i Kogen, og „Galmisbüll Knoop“ er nu en Sandbanke, som i Flodtiden overskylles af Volgerne.

Bidere kom flere slige Fartejer fra „Westermersch“ (Westermark) i Landstabet Eyderstedt¹). Derfra indførtes foruden Salt, Potter (redé Potter²), og de toge øste Rug og altid Trævarer hjem med. Derfra klarerede i 1641 4, i 42 6 og i 47 14 Skuder. Bidere kom af og til en Saltskude herind fra Fahstoff³), Rüttibüll⁴), Sielborg⁵). Ogsaa fra Fohr indførtes neget, stundt ikke meget Salt, ellers Stykgods. Nemeerne forte Stykgods her til Byen, navnlig Hamberger-Ol⁶), Silderingerne en Del Bryg og Fisk⁷). Fra Umrom kom af og til Østers Øster-

1) Westermark ligger vestlig i Eyderstedt og hører dels til Ording, dels til St. Peter Sogn. I Landstabet dreves Saltvirkningen stærk, og Gudme paastaaer, at den har taget sin Begyndelse der. Om Ribe Handel med Eyderstedt vidner allerede Forord. af 1480 Bil. 3.

2) 3 May Jelrich peitersen Westermersch Ind met Potter, wd igien 21 Tdr. Roug, deraf broup. 12 s. betalte Jochum Potman ech Wibecke Pottmagers aff dend Plads de stander paa met desres Potter 1 Mt. Richert aff Miersch ind Potter, wd Goeds for Nyutter Prest, noch en laß Stovet Ege sjeller en laß Kromtræ.

3) Sydligst i Bøking Herred, før Inddigningerne i forrige Aarh. en N.

4) Sydvest for Tønder ved Wid-Ula.

5) Dette Sted, som jeg en 2 a 3 Gange er stødt paa, ved jeg ingen Besked om.

6) Jesper Haunsen paa Neme for thou Lester Lynberger Salt och Hamberger Ol deraf 8 s. Peder Neme paa Nemb ind 20 Tdr. Ebhel, wd et Par Vognhjul. 1 Td. Roug, en Snart Kiiste. Niattis Jensen paa Neme ind trei schippund Her och Hamp. wd ten Par Begnhjul, tie Par Vognlenrer osv.

7) Richert Blicher paa Sild, Ind hallem Rob til Slott, wd iagen 6 Par Vognhjul, 3 Kister och 3 Olkar. Friedrich Forodher ind 21 Tdr. Biug, wd 6 Par Begnhjul oc 2 Deyentrough ech andet Smating.

ling), stundom mede vi en Smakke fra en Hallig¹). Alle Øboerne forte Gavntemmer og færdige Trævare tilbage igien, ogsaa Baadene og Smakkerne fra Synderside, Hjerting, Strandby toge jaadanne Bare hjem med²). Alarlig kom til Markederne et Par Smakker fra Husum med Potter, andre med Hør, Stykgods, og forte Torfjist tilbage³). En Smakke fra Frisland slap ogsaa imellem her ind til Marked med Havesager og med Sild⁴). Ogsaa se vi af eg til Transitgods, især fra Kolding, føres til eg fra Broen⁵), ogsaa Smakker fra Varde hente Havesager og Stykgods her, hvilket Farteier fra Amsterdam, Hamborg osv. bragte⁶).

- 1) Giert Nichessen ind Østerling, wd et Par Vognhjul och nogen anden træbare. Hallig, (Halle) uinddiget Ø ved kysten.
- 2) Bachen Jensen fra Synderside 2 tas ny fæller, 2 tas Kromtræ, 2 smaa Stolper og nogen anden smaa Tingest.
- 3) di trej Potmagere fra Husumb af den plads di stander paa bronen met deris Potter huer 8 £: eg et andet Sted af 4 Pottem. fra Husum. betalte Broder Hansen af Husumb Brøpenge af 10000 Hvilting oc schulder som tilhørerde Anne troels i Husumb. Anche smieds i Husumb, 10000 hviltinger oc skuld. Henning Wederkopf aff Husum Brorp. aff 4000 hvill. och 3000 schuller.
- 4) Jacob Jacobsen af Amblandet (Ameland ved Frisland). Nogen Kaal, Rødder, Løgh och en Lest sild; wd igien 30 Tonder Biug. Pitter Beredzen Hollander af 6 Lester Salt, 200 Kaal, thou Tonder Sild, thu tonder sjess (Sæbe) tilhaab 2 Mt.
- 5) Niels Pedersen i Kolding hans Tiener 1 lest Goeds til Holland, ych hiemb igien 15 tbender Sild og en Thonde Sebe. N. P. aff Varde, nogen Kaal, Rødder, Leg ech 4 T. Sild Brøpeng 21 £.
- 6) Alf Dirich Corneliusen skipper aff Amsterdams 4 Dreh. Wien thon Seger Hommel, en Lest Sjess, thou Lester Wallnødder, wd igien 36 Tdr. Malt. Denne Skipper synes med sin Smakke at have ført en regelmæssig Fragtsart mell. Amsterd. og Niobe, Jacobus Gassing af Hamborg Brorp. af trej Kaarie

Byens egne Skibe. Saameget om Fremmede, som forдум have besøgt vor Ned og vor Havn. Men Byen har i ældre Tider ogsaa haft sine egne Skibe og talt mange Skippere blandt sine Borgere. Efter Terpagers Udsagn, var der paa hans Tid ingen anden Levning af Skibe, Skippere og Skipperlaug end en Ligbaare, som endnu da benævnedes efter det¹⁾; det øvrige Skibsvæsen "var til Graven baaret."

Skibsbyggeri. Hvad Skibsbyggeri angaar, beretter han videre, at der forдум har været Skibsværster, indrettede både til Skibes Bygning og til deres Istand sættelse²⁾, tæt ved St. Peders Kirke. Skibsbyggerpladsen ved St. Peders Kirke omtales ogsaa flere Gange i det 16de Aarhundrede i Tingbegerne³⁾. Denne Gjenstand vedkommende har jeg fun at tilføje, at en kongelig Forordning af 1554, som forbryder til udeurigste Rebere at sælge Skibe, som bygges her i Landet, forend disse ere 10 Aar gamle⁴⁾, er læst paa Ribe Raadhus og indført i Byens Raadstuprotokel, og maa folgeligen været anset for at have særegen Betydenhed for Byen⁵⁾, ellers plejede denne Indførelse i Protokollen ikke at ske. Videre har jeg alt i disse Blade anført, at en stor Mudderpram, eller rettere Muddermaskine, er blevet bygget her i Byen

Hommel, en Lest Hamborig Öl, Wd igien 4 schipund flesch, 6 Deger Huder tilhobe 2 Mø.

1) R. C. 330 og 680.

2) R. C. 682 Prope templum D. Petri Occidentem versus viserentur hic olim Navalia navibus construendis et resiciendis aptata.

3) 1587, 1591, 1595; se Prof. Thorups Program 1839 S. 61 og Note 1.

4) Ustrykt efter Raadstuprot. som Bilag. 3.

5) Paa samme Tid og Sted er indført en Forord. om Husbygning, af samme Tendens, nemlig Besparelse af Træ for at forebygge Skovenes Ødelæggelse.

1822¹⁾). Vel er Bygmesteren bleven forsøkret andensteds fra, fra København nemlig, men man havde dog vel næppe ladet den bygge her, havde her slet ingen Anstalter til Skibsbygning været, eller deri hyndige og erfarte Arbejdere, men i det tilfælde hellere ladet den komme færdig fra et Skibsværft, ligesom man jo i vore Dage har gjort.

Skipperne her i Byen udgjorde i det 15de Jahrhundrede et Laug, Skibsmandslaug i Ribe kaldet, hvilket havde den hellige Søfren, en indeu landst Helgen, til Patron²⁾. Dette gav sig i Året 1478 en Skraa (Love), som 1ste Fredag i Fasten stadsfestedes af Borg. og Raad i Ribe. Dette Laug talte da henved 70 Medlemmer (Brodre), men indbefattede ogsaa Fiskere, efter en af Artiklerne: hvo, som nærer og bjerger sig ved Skibsmandskab enten ved Fiskeri eller anderlunde, han bør sege S. Søffrens Laug og gjøre „Fyldlyste“. Vedtægterne (Skraaen) angaa mest deres Forhold ved selskabelige Sammenkomster, hvortil man ser, at ogsaa Fruentimmer stedebedes. De vedtagne Boder for Overtrædelsær bestaa i 1 Mark Vor og 1 Td. Øl til Lauget. 1 Mark Vor skal saaledes den erlægge, som bliver sidende i Laugshus, efter at Skafferen har opklappet

1) se foran Pag. 25.

2) Søren, en af de saa danske Kanoniserede, skal have været en Bondeson fra Ny (Vesten for Skanderborg ved Himmelbjerget) være blevet Erkebisop i Gølln og Martyr. Kirken i Ny er indviet til ham, og til en ham helliget Kilde ved Kirken valfartedes sterk i den katolske Tid.

3) Denne Skraa er aftrykt i ny danske Magazin 2 Bind Pag. 257-61. I de Uddrag, jeg har gjort af den i Texten, har jeg beholdt Originalens Ord med forandret Retskrivning. Efter den, i alle disse Programmer fulgte Plan, har jeg ikke døaret lønse ved den, da den alt forhen ej trykt, men den kunne dog ej heller ganske fortigaas i en Skildring af Ribes Skibsart paa den Tid.

tre Gange; ligeledes den, der fortaler sin Broder; rører han paa dennes Ere, skal han desuden give en Td. Ø til Lauget; samme dobbelte Bøde erlægger den, som spilder Ø paa en Laugsbroder eller Søster af Overdaadighed og Brede; det samme bøder den, som slaar Stob og Kande isonder, og han skal tillige gjøre dem saa gode igjen, som de var o. s. v. Hjælper han ikke sin Laugsbroder paa givvet Varsel dennes Skibe i Vand eller af Vand, enten det er hjemme eller ude (i Land eller uden Lands), saa bøder han kun en Mark Bor. Ingen Mands Svend eller Dreng skal komme til sin Husbonde om Aften med Logte før 7 slaar (formodentlig til Laugshuset for at følge ham hjem), hvo før kommer stander uden Dørren til 7 slaar o. s. v.

Ogsaa i det 16de Aarhundrede var her endnu en Del Skipere, som udgjorde et Laug eller en Corporassjon. Vi have for set, at Raadet har tilkaldt dem, naar Anliggender, Søfarten angaaende, forhandledes. Dette var navnligens Tilfælde 1550, da de foran¹⁾ anførte Bestemmelser om Tendpenge vedtoges, og da Skipperne paatogte sig stiftevis at lægge Etender. I 1599 var, som berort er, 13 navngivne Skipperé tilsliede, da Raadet fornuyede og indskærpede de nævnte tidligere Bestemmelser, og disse synes at have handlet i alle Skipperes Navn, hvilke altsaa maa antages endnu at have udgjort en Korporassjon, de valgte nemlig blandt de Mænd, der skulde lægge Etonder, eller lade deres Folk hjælpe til derved, 4, som ikke vare tilstædde ved Församlingen. Ogsaa har jeg antydet, at vi stod endnu i Begyndelsen af det 17de Aarhundrede en stor Del af Studene, som udsfibedes herfra, fernes til Holland paa Skibe, hjemmehørende her²⁾.

1) Se foran Side 9.

2) Foran Side 10.

Antallet paa de større Skibe, som Byen den Gang har ejet, og som sejlede paa Frankrig, England og Middelhavet, kan jeg ikke angive; ej heller bestemt, hvor de have haft deres Vinterstation, naar de vare hjemme. Dog antager jeg, at den øfest har været i Romo Havn. Der lagde i det mindste Kompagniets Skibe sig ind, naar de kom fra Spanien med Salt¹). Af mindre Fartøjer, som besergede Kystfarten, løb til Hamborg, Amsterdam og andre hollandske Stæder, ejede Byen her i det 17de Aarh. endnu omrent en Snes; de kunde løbe ind til Teglholmen og endog lige til Skibbroen, og have vel haft deres Vinterleje disse Steder. De faldes Skuder, store Smakker og Krydter²).

Riber-Skippere i Udlændet. Twistigheder, opstaaede blandt vore Sofarende paa fremmede Steder og drague for Domstolene her, have foranlediget, at der i vore Retsprotokoller findes adspredte nogle Træk af deres Færd i

1) Huis Spans Salt Jeg haffuer Entfangen aff Companies Skib som han foerde fra Calliecs i Spanien d. 12 Dg. May 1624. Samdag giffuen forne Skudemend for forne Salt at føre fra Romo Haffuen (det var i Alt 800 Tdr.) (Kn. Lamb. Regnskab) Af Hans Friisels Optegnninger i hans og hans Faders Handelsbog, hvoraf mere siden, ser jeg, at de Skibe, hvori han havde Parter, ogsaa havde deres Vinterhavn der.

2) Disse Fartøjer betalte ikke, som de Udenbyg, Kaabpenge for hver Rejse, men en bestemt aarslig Alsgift, 12 s. for hver Skude, 3 Mk. for hver stor Smakke eller for en Krydter. I 1616 erlagde 17 Fartøjer denne Alsgift, og de fleste af dem ogsaa for foregaaende Aar, og blandt de 11, som betalte den i 1617, var et som da tillige betalte for 1618, i hvilket der altsaa bevisligen var 18 lige Skuder til Byen, f. Ex. 1616: betalt af Lauridz Baggesen for tuende Aar Kaabpenge aff hans store Smakke, huer Aar 3 Mk. er 1 enhalv D., Peder Gregersen tuende Aar i Kaabpenge aff hans Kreyer 6 Mk.; 1647 betalte schipper Hans Seffrensen Kaabpenge aff hans schibf for 1546 og 47, 1 enhalv Mk.

Udlændet, men disse bidrage, efter Retssagers almindelige Natur, juist ikke til at fremhæve den lysere Side af samme Færd. Jeg vil meddele nogle korte Uddrag af nogle af af disse Tilfælde fra det 16de Aarhundrede, mere som Bidrag til Tidens Karakteristik, end egentlig til Oplysning af vort Hovedemne¹).

I Holland træffe vi naturligvis oftest vores Landsmænd. Vi stede nu først i Aaret 1561 i en Kro i Enghuisen paa nogle unge Ripensere, som det synes, af god Familie, Sefolk og Handelsmænd, der „sade og drucke“. En af dem Per Jensen (Den Anklagede) tager en Daler af sin Pung, faste den paa Bordet og siger: „Brøders, den vil jeg give os tilforne (forud, forlods) O Gud give, at den bliver „pegsturvet“²), der gaar bort, for den er opdrukket.“ Da tog Skipperen denne Daler til sig og sagde, han vilde gaa til Skibs med saa mange, der vilde følge ham, naar de kom til Amsterdam, hvis da nogen vilde give dem noget tilforn, da vilde de takke ham. Per Jensen raabte nu: „Jeg troer ikke, at I vil tage fra mig“. Skipperen fastede da efter Daleren paa Bordet, og det kom til et almindeligt Slagsmaal, hvori Per Jensen haardt saarede en anden ung Ripenser, Jacob Frandsen, som hidtil ikke er omtalt i Sagen. Ved Hjemkomsten klagede dennes Fader og forlanger Skadeserstatning. 12 uvillige Mænd udnævnes nu af Retten³), hvilke tilligemed 4 Bart-

1) I disse Uddrag har jeg bibeholdt Protokollernes Udtryk og Vendinger, naar de synes mig karakteristiske, dog med forandret Netstrivning.

2) Vore Forsædre var lidt massive og uheviske i deres Udtryk. Rettsprotokollen for de sidste Aar kunde maatte vise, om Udtryk ved flige Lejligheder nu falde finere.

3) Nemlig Lønsmanden Niels Lange til Rjærgaard, Borg. Oluf Pedersen og Jens Hegelund.

skerere „udginge og grangivelig besaa Jacob Frandsens Saar, da var han slaget ret udi hans Ryg, hver alle Alderer (Alarer) samles, og hvo, der bliver slaget, det gaar ikke heden uden Mensel, og at de havde meled (maalt) hans Ben, da var den ene Ben forsvunden (indsvundet) af samme Slag, saa at det var 2 Fingersbred kortere end det Andre, og at J. F. havde sin Vest og Lemsel af samme Slag¹). De vurderede Skades-Erstatningen til 100 Mk. d. foruden 10 D., som Per Jensen alt havde udgivet til Kost og Lægebon. Retten domte P. J. til at betale den Sum, da han ikke kunde bevise, at J. F., som han paastod, først havde slaaet ham paa Munden²). P. J. sagsegte nu Skipperen, som den der først skulle have givet Anledning til det hele Optrin. Denne svarede, han havde i en god Hensigt søgt at hindre de Andre i deres Driften, da Boren blev „levj“ (loj) og de maatte ile, hvis de ville til „Markind“ i Amsterdam med Godset. Retten domte, at da Skipperen „wor Metberger“ havde villet forhindre, at de skulle forsomme deres Vor og Rejse og Rebmaendene tage Skade for deres Forsemelsses Skyld, saa havde han gjort som en from Skipper og ikke villet, de skulle forsomme deres egen Gavn og Forbedring, og burde følgelig være fri for al Tiltale.

I 1559 finde vi omtalt, at Raabmand Hans Thygesen her af Byen laa med det ham og en anden Rebmand tilhørende Skib i Middelburg (til Meddelberre

1) Ved at læse dette visum repertum, maa man seende paa Verset hos Holberg:

Nu mister man en Arm, nu Hod, nu faar man Saar
I Heved, Hals og Ryg, i Side og i Baar.

2) Dommen er affagt midtii (1562) den Ottensdag næst Ottensdag nest efter Visitationis marie.

vti Seeland) og der handlede med en Frankmand og to andre Niber-Borgere om et Parti fraen¹⁾ Vin¹⁾.

I 1602 har en Skipper her forpligtet sig at føre Bidne, at det var uden hans Brøde, at en Mand af hans Fartøj druknede i Frankrig²⁾), imod et Bidne, der sigtede ham derfor.

I 1564 vare 3 Medejere af et Skib med dette i England, hvor de en Tid lang opholdt sig i London (Lunden) i Anledning af en viktig Rets sag³⁾). Da de ingen Penge mere havde, udstedte de et Bevis alle 3 til deres Vert; de to rejste nu til Skibet, for at sælge af dette og saaledes staffe Penge⁴⁾), og den 3de blev som Pant tilbage i London. Men hine fulgte Skib og Lad-

1) Det tilhørende Tingssvidne har jeg ladet astrykke in extenso, sem Bilag 16, da det ikke er uden Interesse.

2) Vej lige maade lofued och forplighted forne hans Jensen Rome sig paa hans Gre och Nedelighed for ferne B. och R. och 24 mendl och Borgere, att hand shall føre beuiss paa then Karl som bleff drougnit i hans Baad wdj Frankerige, wed naefn Soren Anderssen, And. Niessens Sen i Ottrebæll hvad heller hand er skyldig wdj hans Død eller icke. Desligeste lofued oc forplighted Las Gregersen Alt hand skal føre beuiss paa, Alt forne hans Jensen thog Alaren fraa Thimmermannen och denc kom paa deris Kordell och ther med welte Roden emkuld och forne Soren Anderssen bleff theroffner drougnitt.

3) Johann Hubbert bestaar, att Frans Olsussen, Issuer Clausen oc Treels Fransen war kemmet till lunden for den store Rettengang och kemmed wdj herber wdj hans Huß. Videre omtales: den sag de trette om met theres fiskbmend for the xxiiii e (2400) Dalerz fract; hvilket synes at være noget meget.

4) Och ther the kunne icke wphelde theenne oc betale wtih herbergere, tha drog frans olsussen oc Issuer Clausen heden wdj Landet som Skibet laa at sælge aff Skibet at forne ther werdt kunde blifne stillet tilfreds for kost oc tering, tha ware the heden vti xxii rger och ch ere komme tilbage till lunden o. s. v.

ning¹⁾) og rejste bort uden at bryde sig videre om deres Medinteressent. Da denne nu ikke kunde fornøje Verten, lod denne ham sætte i Fængsel²⁾), hvor han sad i 6 Uger, indtil en anden Skipper og Borger her fra Byen³⁾ hjalp ham ud, ved dels at betale og dels sige god for ham⁴⁾. Ved sin Tilbagekomst søger den Pantalte den ene af de to Deserterer om Erstatning for sine Udgifter og sit Tab. Retten finder Sagen „tvivlagtig“, dommer den Indstævnte til at betale nogle af Pesterne i Modpartens Regning, nemlig hans Andel i den Londoner Verts Regning⁵⁾ og ligel. en Del af Omkostningerne og Fortæringen i Fængslet. Hvad det Øvrige, nemlig Klagerens Skibspart og Andel i Fragten angik, da skulle begge stafse Breve og Beviser til Veje inden Ribe Marked, og da indstille sig med dem for Retten⁶⁾.

- 1) The havde solt hans Part aff thet skyb the hagde tilshæbe medt skotte oc ald syn rede, thyn oc andet goeds deri war.
- 2) Da skulle werdten sige till troels: meden thyne egne bedrage teg, huor skulle jeg betro teg och kaste hand treels wtii fengsell.
- 3) „Per huid, wor medborgere“ kaldes saa et andet Sted.
- 4) Denne vor Medborger synes heller ikke at have været ved Musfæn. Thi de 5 Pd. St. som han betalte Verten kontant, lente han huos en suensche Skrädder, som hand sagde.
- 5) Denne var for den Tid, da alle 3 varer hos ham, 14 Pd. 11 sh. 8 Pen.; de 21 Uger, Troels var allene 21 Pd. 11 sh. 8 Pen.
- 6) Oc huis Troels Franssen will haffue ydermere oprettning aff Ifuer Clausen for samme tering, tha skulle hand sy hossuit bressuit tilslede saa thet war her wtii Ripe inden Ribe Marked nativit. Marie, oc skulle bede T. F. oc J. E. hente bress oc beuichning hver paa sin Ord oc Berettning ech tha enhuer att fange rett for sig som hand haffde beuichning till oc tha gaa om thend skybs Part oc fract, the trette om, saa meget som legh oc ret er, och tha endeligen att demme theuenem imellem paa ald thend kiff oc trette som the haffuer om same engelte sord then første thing der gaaer efter merlind o. s. v.

Den i forrige Sag nævnte Skipper Hvid var af en skotsk Købmand i Dundee i Aaret 1562 blevet betroet en Ladning og nogle rede Penge, men da Terminen var udslebet, uden at Skipperen kunde betale¹⁾), søgtes han her for Retten og indgik Forlig at leverer en Del „Saudeller“ i Betaling²⁾, hvilke da nogle Borgere³⁾ her modtoge for en bestemt Betaling, de erlagde til Skottens Befuldmixgtigede, da det den Gang ved kgl. Forordning var forbudet at udføre sligt Tømmer⁴⁾.

Traffit med Hamborg har den Tid fundet Sted i betydelig Grad, endog medens Hovedhandelen var med Helland. Jeg vil kun anføre et enkelt Træk paa dette Sted.¹⁾ Der fandt da en levende Sejlads Sted fra Hamborg og Bremen paa Bergen i Norge, hvor Hansestædernes Kon-

1) Men da Per huids Dag war vdhe och ey hand esfter syn willie kunde selge same skybslad.

2) For the rede Pendinge fornefnde Sanders (Alleranders) Skottens Fuldmægtig) Hossbond haffde lout hannem ioc for de reftier, bondstager och brendtwed blesue the saa forligte at forthi Per huid icke kunde selge det oc komme wdt at gissue forne Sanders hymrids, tha skulle P. h. leuere hannem saudeler, huer Tølt for 1 enhalv Dlr.

3) Blandt hvilke Borgemester Oluf Pedersen.

4) At Sander eller nogen anden ikke maaatte udføre same Deler og thennem andersteds att selge. Forliget blev indgaaet d. 6te Aug. 1562, og den 5te Junii s. A. var udkommet et Forbud mod Udførelsen af Tømmer af alle Slags.

5) Jeg anfører denne Sag, fordi den giver en Udsigt over den da lovmæssige Fremfaerd med Røg, og maa ved denne Lejlighed gjøre mine Læsere opmærksomme paa Erik Merveds Forordning om Skibbrudne, som er astrykt under Bilag 1; da den ikke specielt angaar Ribe, har der ikke været Lejlighed til at omtale den i Texten. Den udmarkter sig ved en høj Grad af Liberalitet mod de Skibbrudne, og tilsteder dem en Frihed over deres Gods, de næppe nu have.

tor endnu (i d. 16de Aarh.) var ved Magt, stondt jo Lybeck og de vendiske Staeder vel havde Hoved-Andelen i dette Etablissement. I Aaret 1597 strandede et Hamborger Skib paa 55 Lester, paa Hjemvejen fra Bergen med en Ladning Tran, Fist o. s. v. under Vesterside, Riberhus Læn. Bræget indbjergedes uden Folk og det Bjergede af Ladningen blev oplagt paa Kysten i Aar og Dag, efter Soretten. Da inden den Tid ingen Ejer meldte sig, tilhjemledes dette bjergede Gods ved Fano Birke-Ting Kongen, som opgangen Brag. Slotskriveren solgte nu paa Albert Friises, Lænsmandens, Begne, 30 Tdr. Tran af denne Ladning til 2 Borgere i Ribe. Disse føredet paa et lidet Riber Skib til Elben, hvor Skipperen sælger de 7 Tdr. i Stade, kommer med de andre til Hamborg, sælger dem der, men da Rhederne af det strandede Skib imidlertid har fjendt Mærkerne paa Trantenderne, lægge de Beslag paa Betalingen og fængsle Skipperen, stendt han fremviser Slotskiverens Hjemmelsbrev og tilbyder at stille Borgen. Efter 21 Dage kommer han paa fri Fod, og Hamborgerne udvirke en kongelig Skrivelse til at sætte Skipperen under Tiltale¹⁾). Raadsstu-Retten dømmer her Hamborgerne til at udbetale de anholdte Penge og Varer, og give Skipperen Erstatning, men hvorvidt disse have respekteret denne Dom, ved jeg ikke. I 1583 er indtruffet et lignende Tilfælde med et Bremer Fartøj fra Bergen.

Skibsrhederi. Om Skibes Pris, Rhedernes Omkostninger ved deres Proviantering, og deres Udbytte af dem i Begyndelsen af det 17de Aarh. findes nogen Op-

1) Kongen paalægger Lænsmanden og Raadet paa det næjste at undersøge Sagen, og forhjelpe Hamborgerne til deres Ret „paa det hans May. vdi den maade kunde blifue theris Offuerlob Quit.“

lyning i en Handelsbog fra den Tid¹⁾). Den forhen omtalte Købmand Hans Friis teg i 1610 paa sin Faders Begne en ottende Del i et Skib, som var kjebt i Holland for 1400 Stuek van Achten (Piastre). Den nærlige Udgift ved Skibets Forsyning med Levuetsmidler var 8 Dal. af denne 8de Del, og Udbytten af samme 20 Dal.²⁾ eller lidt derover. Skibet havde Vinterleje paa Rømø, indtog om Foraaret Proviant osv. paa Hvidding Nak eller paa Rheden, og foer mest paa Holland. Senere havde han flere Skibsparter, i alt 10; Skibene vare alle kægte paa fremmede Steder, især i Holland; og fortæs til Hamborg eller Holland, naar de skulde repareres, saa at der næppe har været Skibsbygning her af Betydenhed den Tid. Størrelsen nævnes ikke. Indkøbsprisen var 1400 Rd. og 8 Rosonobler for et⁴⁾; 1300 D. 4 Rosoneb. for et andet⁵⁾. Et kostede 9600 Holl. Gylden, et 3200 Rd.⁶⁾ osv. Ud-

1) Denne er begyndt 1606 af Købm. og Raadm. Niels Hansen Grissbek, som døde 1618 d. 11 Debr., men det meste i Bogen er skrevet af hans Son Hans Nielsen Friis, der fra 1610 bestyrede Faderens Handel og overtog den paa egen Regning i Febr. 1618. Bogen er mere en Noterings- og Nummerningsend en Regnskabsbog.

2) Som han leverede dels i Natura, dels i Penge, f. Er. 1611. Hvis jeg haffuer vrædt paa en 8 Partt vdi Chresten Haresens Skib till Holland Voesse 1611. I en halv Tond Øl 1 D. 2 Mk. 15 s., 1 Tond Bred 1 D. 2 Mk. 8 s., 2 Riber Pund Flest 1 D. 2 Mk. 12 s., 2 Mark Æster og 2 Mark Lys 1 Mark; 1 Schip Gryn 1—8. noch vdi Penge til Flest 4 Mk., till Kiod 3 Mk., till Smer 2 Mk., till Erter 12 s. Mowleye for at føre thette Gods till Hueding Nak 28 s.

3) 1617 var det højest, 28 Daler, og i 1615 lærest, 17 D.

4) Købt 1640 i Alars; deri harde han 4de Parten.

5) Købt 1641 i Flensborg, deri harde han en sjette Part.

6) 1646 i Foraar vdi Holland kægte Vandet (vistnok efter Navnet her af Byen) i Holland en ny Galiot Skib, oc Samtidt betalt

byttet var dels i Penge, dels i Vare¹⁾), men Udgifterne overstege stundom Indtægten²⁾). Flere Ulykker rammede endelig denne Traffik; — 1631 toge de Spanske (formodentlig Sørovere) et Skib ved spansk Kyst³⁾), et strandede ved Helsingør 1636⁴⁾), et brændte de Svenske i Nemsø Havn i Febr. 1644 tilligemed 12 andre Skibe⁵⁾), et bortførde de derfra s. Alar⁶⁾). I 1646 købte han $\frac{1}{3}$ Part i et Skib for 400 Rd. og solgte den alt i 47 for 350 Rd.⁷⁾; i 1648 solgte han sine andre Skibsparter, saa at de ventelig ikke have betalt sig længere.

Bed disse Træk til en Skildring af Ribes Sejlsads og Skibsfart i ældre Tider ere vistnok Manges Forestillinger

min Son Ib for min Part vdi Nede Penge, Gud give Lykke 400 Rdlr.

- 1) 1625 til min Part af de Vendinge Skipperen sendte fra Aarhus 12 enhalv St. Dal. om Høstdag 1625 der Skibben kom hjem 3 Tonder og 3 Fieringe flamse Sild.
- 2) Af et Skib han i 1641 købte en Sjettepart i, havde han samme Alar i Fortjeneste 79 Rd., men de andre Alar kun Udgifter, til Skibet i 1644 blev taget af de Svenske: f. Ex. Paa den forloren Nejse till Alsborg. 8 Dal. betalt N. N. da hand rejste till Norge, for at hente Skibet 75 Rd. Af et Skib havde han for sin sextende Part et Alar 28 Albertus Daler.
- 3) 1631 blef denne Skib tagen af de Vostkaijer vdi Spanien.
- 4) 1636 om St. Mickelsdags tider bleff denne Skib for Helsingør, Som er den Anden Skib hand haffuer forsommelighviis tilsaadt for mig, dog bleff der noget bierget af Nedskaben oc noget aff Fisken, Som Skiper Nickels skal suare mig til min Part.
- 5) 1644 i Februarii bleff denne Skib brendt aff dj Suense, som da la fuld af Ege-Timmer, medt 12 andere Skibe Samtid. Saal Gud betale denuom at oprette os Fattige Folk Skaden. Same Brand kete vdi Nemme Haffuen.
- 6) 1644 i Maj da tog dj Suense denne Skib aff Nemis Haffuen, Som dj haffde giordt till et Brand Skib oc paa tredie Dag derefter bleff under Norge.
- 7) Han har her tilsejet: Er det icke en herlig Fortjenist.

om hins Bekvemhed og dennes Betydenhed blevne meget nedstemte. Imidlertid se vi dog, at der kan have været meget livligt ved vor Skibbsbro, navnlig ved begge Markeder, naar der endnu langt ind i det 17de Aarh. paa engang laa henved et Halvtundrede Fiskerbaade, dertil en Snæ frisiske Saltskudre, adskillige Remøer og nogle Husumer, som havde bragt Røbmandsgods hertil, og nu tilligemed Friserne tingede med Skovboerne, og handlede om Fisk med Fannikerne; et Par Hollændere med Havesager, osv.; til den Tid var vel ogsaa Byens egne Fartøjer for det meste hjemme, og Syss, Plattyss, Frisisk og Hollandsk led lyftigt imellem hinanden paa Skibbroen og i de omliggende Vertshuse.

B.

Om Nibes Handel i det 15., 16 og ind i 17. Aarhundrede.

Da Sejladsen har op holdt os noget vel længe, maa jeg fatte mig kortere om Handelen, og kan kun omtale enkelte Punkter, den vedkommende, idet jeg op sætter det Øvrige til næste Hest af denne Skildring.

Privilegier. Nibes betydelige Handel var op hjulpet og befordret, siden vedligeholdt og dens Aftagen forsøgt standset, ved en Mængde sære gne Privilegier. De fleste af disse ere aftrykte hos Terpager¹⁾ og gjentagne i det Mindste i Udtog, flere Steder. De ældre ere motiverede ved Byens Betydenhed og Indbyggernes Fortjenester af

1) N. C. 685—93.

Rejeringen, de senere¹⁾ ved dens Beliggenhed yderst i Riget, og dens Tab ved idelige Vandflooder. De sikkrede Ribe fri Samfaersel med fremmede Steder, baade hvad Indforsel, og hvad Udforsel angik. Denne sidste endog paa Tider, naar Forbud derimod var udgaact for det Øvrige af Landet. De berettigede videre Ribe Borgere til at fore deres Varer, saavel indenlandste, som fra fremmede Steder indførte, frit overalt i Riget, til alle Stæder og paa alle Markeder, uden hindring og uden videre Afgifter.

Ribe var ogsaa forundt Stapelret. Beboerne i Omegnen, endog i en temmelig vid Omkreds, vare forpligtede til at fore deres Varer til Torvs eue der, og udelukkende handle med den. Et kongeligt Brev fra Kong Hans 1491, foranlediget ved Magistratens Besværinger, indskærper disse Bestemmelser for Beboerne af Hvidding, Fros, Galslund og Gram Herreder, hvilke det paalægges fremdeles, eue at søge til Ribe med deres Handel, som tilforn²⁾.

Twist om dem med andre Steder. Disse Privilegier foranledigede Besværinger fra andre Byer, og fremkaldte Modstand hos dem. Derfor maatte Ribe Magistrat ofte indstevne andre Stæder for Kongen og Rigbraaet, for at hævde sine Rettigheder, og blev ofte indkaldt for det af andre, for at bevise dem. I 1492 var saaledes Afsendinge fra flere Stæder samlede i Nauers for Kong Hans, for at faa deres Twistigheder (twedract) afgjort af ham. Han stadsfæstede de Riber-Rebmænd Net til at købe og sælge uhindret i hvilken By i Jylland, de vilde, og det enten det var med Borgere, Bender eller

1) Kong Hanses Stadsfæstelse af Ribes Privil. meddeles, som forhen utrykt, under Bilag 5.

2) Dokum. astrykt efter Originalen under Bilag 7.

Fremmede (Geste), og føre de tilforhandlede Varer, hvorhen de ville¹⁾). I det 16de Aarh. klagede Hertug Hans den Ældre²⁾ oftere saavel over Nibes Monopol paa Sejlags og Udsøsel gjennem Riber-Dyb og Listerdyb, som ogsaa over den Handel, Borgerne drev med, og den Evangelie de paalagde hans Undersaatter (Tjenere) paa Ribe-kanten, lagde Hindring i Vejen for, og udgav Forbud mod deres Øphjøbs-Ret i de ham tilhørende Distrikter; hvilket etter foranledigede Magistraten i Ribe til at føre Tingsvidner, indgive Bonskrifter osv. herom³⁾). Koldingerne segte ogsaa at gjøre Indskräkninger i Riberernes afgiftsfri Adgang til Markeder i Kolding, hvilket afgjordes ved et Forlig, tilvejebragt 1543⁴⁾) mellem Hovidømændene paa Koldinghus, Riberhus og Bygholm⁵⁾ til Riberernes Fordel⁶⁾). Og saa de 5 sædvanlige Markeder i Varde havde Riberne havt fri Adgang til, indtil omtrent 1518, da en Borgemester i Varde Christen Nielsen lagde dem Hindringer i Vejen. Da maatte nu ogsaa der føres Tingsvidner for Vester-Øster- og Norre-Herreders Ting, indtil Striden blev bisejlagt 1539 saaledes, at Riberne for Fremtiden kun maatte (schulle mue) besøge 2 af de 5 Markeder med den sædvanlige Frihed⁷⁾). Endog Sællænderne klagede over at Ribe-Borgere kom til Sælland og gjorde Landkjøb, hvorfør disse indstevnes 1530 at møde i Kbhvn. med deres Privile-

1) Dokum. er astrykt efter Original. som Bilag 8.

2) Christian d. 3dies Broder, residerede i Haderlev.

3) Efter forte Extracter af vedkommende Dek. i en Kopibog og Registrering af Byens Dokum., tagen 1601.

4) Efter samme Kopibog.

5) Hendrik Below, Albret Friis og Erik Lange.

6) De Fogit Pendinge eller Stadependinge Ribe Borgere efter den Dag skulle være forskaaret for wdj Kolding.

7) Efter Extracter af Dokum. i ansepte Kopibog.

gier¹). Disse Kævlerier og Precesser varede langt ind i det 17de Aarh. og har maaßee paa den Tid paafert Byen større Udgifter, end Privilegiernes Haandhævelse har bragt den Fordelse. Med Horsens var der saaledes Strid om disse Rettigheder i 1620 og følgende Aar²).

Udførsels-Artikler. Hvad Gjenstanden for disse omstændede Landkjeb, og folgelig for Udførselen, angaaer, da nævne vi først Korn, især Rug, dog langt fra ikke som den betydeligste. Det er bekjendt, at Danmarks Kornavl ikke før i det sidste Aarh. har leveret noget betydeligt Overstud, og dette fandt Kun Sted i særdeles gode Aar. Deraf indtraf ved slet eller blot middelmaadig Hest ofte Kornmangel, hvilket gav Anledning til de hyppige Forbud med Kornudførsel i det 16de Aarh. Stundum ser man, at Raadet har segt at hævde Byens Privilegium paa Udførsel, selv under almindeligt Forbud. Saaledes indgik det med Forestillinger desangaaende til Rigsraadet i Christian den 4des Måndreaarighed 1596, og udvirkede og-

-
- 1) Indbyggerne vbi Seeland hafver beklaget denom for K. M. offver Riber Bergere sem inderager vbi Seeland ee der giore Landkjeb oc indkjebe Korn oc anden Waare. Det kgl. Brev er dateret Tonder vor Frue Dag Visitationis 1530. (Kopibogen.)
 - 2) 1623 d. 30 Oct. daa gaff jeg Maah handsen flere Rigs Daller, Som Hannem wor beuilliget, for hand Vor vdi Wyborig Om Nogenn bescheden om den Trette dj horsens berger haffuer medt Borgermester oc Raad om Boris frieheder. 13 Sept. gaff jeg M. for hand vor vdi horsenus medt vogle bressue til Borg. oc Raad I enhalb Dal. D. 10de Dec. daa gaf jeg Borg. Mortthen Lime for huis hand haffde vdgissuet medt Bogen leye oc forte ring paa den Rejse hand givrede til Kiebenhaffu frem ee tilbage oc desligeste paa den Rejse till horsenus om nogenn Trette di haffde vdi mod hien Auden 71 Dal. I lignende Privilegie-Sager er det ogsaa, at „M. medt hans Wogn oeg (agede) Morten Frederichsen raadmand og Maah Lasen byscrisser, 13 Sep. 1622 til Fres- og den 16 til Gram-Herreds Ting. (Kund Lamb. Regn.)

saa Tilladelse¹⁾), deg mod Forpligtelse at afholde sig fra Optjeb i Jylland²⁾). Men oftere finde vi, at Forordningerne ere læste her og indførte i Protokollerne, og altsaa gjort gyldende her i Byen³⁾). Ogsaa ere Forbud, synes det, imellem udgaaede fra Borg. Raad og de 21 Mænd⁴⁾), navnlig med at sælge til Friser. Endnu i det 17de Aarhundrede fandt disse Forbud Sted, og Raadet synes med

- 1) Rigsrådets Skrivelse til Lænsmanden Waldemar Parsberg til ligemed Borg. og Raads Indledning dertil, er astrykt som Bilag. 14.
- 2) Dog skulle de ikke maa inddrage her vdi Gutland og till Forprang og Rigens Indbyggere till Skade kiebe Rug eller Haffre.
- 3) Saaledes et 1541, Tirsdagen efter Palmesøndag. I Raadstupretok. er vedtegnet, at det først kom til Ribe Mandagen efter Søndagen Cantate. Palmesøndag er Søndagen før og Cantate den 4de Søndag efter Paaske. Brevet har altsaa været 5 Uger gammelt. Haderlev maa man her have anset for Udenrigs, da en kgl. Skrivelse samme Aar paalægger Raadet ikke mere at hindre Tilsførel af Kræg og Fisk til Haderlevhus. Dette Brev er dateret Malmø sancti Jacobi Apostol Dag og her er etter vedtegnet, at det først kom „helle Korsdag exaltationis.“ Jakobs Dag er 25de Juli og Kersets Ophejelse 14de Sept. Det har altsaa været en 7 Uger paa Rejsen. Begge Dok. under Bilag 13 A og B.
- 4) J. Ex. 1596 d. 24de Sept.: Uff Borgm., Raad oede 24: bleff bevilget och samtecht, Ut ingen maa kise noget Korn her paa Gaden till Forprang till att Selge Friise eller Andre det att wdføre eller vdstibe, ikke heller att tage Nogenn Fremmede deris Penninge at kise Korn for dem nem, indtil widre besteden, saafremt the ikke shall haifie theris Borgerstab forbrett, och B. och R. tha att raade om the wille tage thennem till Borgere igjen. Og 8 Mønd bleve (2 i hver Fjerding) beordrede at have Indscende dermed. 1597 d. 1ste April vedtages det indtil Vinde nøst, ikke at sælge eller vdstibe Rug, Mel eller Brød undtagen til Hanoland og til Mando, som ere Kongens Ejendere; og undtagen Brød for 1 Mik. eller 2 til en Vogn, som har det Behov eller til Ekspeditioner,

Iver at have overholdt dem og estersporet Overtræderne¹). I Begyndelsen af samme Aarh., da Regnstaber først sætte mig i stand til at leve i Talangivelser, saadanne som de ere, finder jeg, at af og til en Del Rug, ikke noget meget betydeligt Kvantum, er udfort fra Byen, navnlig i 1622 og 24 baade af Byens Borgere og af Fremmede, især af Hollændere og Friser, i større og mindre Partier²). Malt omtales til Udførsel en sjeldan Gang, Byg derimod indførtes, navnlig fra Sylt, eller dog i Sylter Fartøjer. Efter en gammel Handelsbog har Bremen ogsaa været et af de Steder, hvorhen Rug især er ført. I Opgjørelsen af sin Status for 1594 anfører Kobmand N. Grüsbek, at han har 606 Daler tilgode hos de Bremer for Rug, og 1595 706 Daler. Flest synes at have været en temmelig vigtig Udførsels-Artikel. Af Fortegnelserne paa Indtægten af Bejerboden har jeg uddraget og sammenregnet, at der i Året 1622 er vejet 270 Skpd. 10 Lpd. og i 1624 200 Skp. 5 Lpd. Meget er naturligvis udfert, som ikke er blevet vejet paa Bejerboden, Udstilligt ogsaa vejet der, som er blevet forbrugt her i Byen. Videre er en Del, som er vejet paa begge Markeder, ikke specificeret³). Det

1) 1624 gissuet N. for han hafde været vde at forfare om nogen Roug, som skulle vere vdsendt.

2) 1622 Bropenge. Tvo Hollander af Rug 3 D., af hver Ed. svaredes 1 Hvid, altsaa et parti af 576 Ed., en Thetmarster 2 Mk. 12 s. bliver 132 Edr. o.s.v. Summen af Rugen, der er betalt Brop. af, kan jeg ej anføre, da flere Artikler ofte ere slaaede sammen. Bropenge betaltes desuden blot af Fremmede, de hovededes ifølge kgl. Bevilling af 1603 for den store Bekostning, de havde haft paa Skibbroen med merkelig Bygning, baade med Kampsten og Munr af Grund.

3) Item haffuer jeg wejget til Niber Merkund vor True Dag for 4 Mk. 4 s. (1621).

meste er udført af Byens Rebmænd, dog nævnes imidlertid ogsaa imellem Fremmede¹).

Som er forekommer hyppigt i Vejer-Regnskaberne i saadant Kvæntum, at man kan slutte, at det ogsaa har været en Gjenstand for Udforsel, om just ikke nogen betydelig. I 1622 er vejet 206 Ldr.

Et Produkt, som nu næppe forekommer i Udforsels-Handelen, men i fjernere Tider har spillet en betydelig Rolle i den, og endnu i Begyndelsen af det 17de Aarh. synes at have været af nogen Betydenhed, er Honning. I Riber Aret bestjætiger en egen Artikel sig med Fremfærden mod de, der anklages for at forfalske Honning og bestemmer Dødsstraf for den overbeviste Forfalsker, og Honningens Tilintetgjørelse ved Ild²). Honning er ogsaa blandt de Artikler, paa hvis Udforsel, der jevnlig lagdes Forbud²), fordi de ansaaes for Nødvendigheds-Gjenstande, der ikke burde fordyres for menig Mand.

1) Item wieget for en Hollender Flise och Istier for 3 enhalv Mø.

(er 28 Sk.); noch for en Husummier 5 Sk. o. s. v.

2) 18de Artikel. si is vel ille in purgatione deperit, capitali sententiæ subjacebit, et ipsum mel comburi debet et igne concremar. feiler han paa saadan Forklaring, da skal han være undergiven halslos Dom og Straf, og samme Honning skal brændes og omkomme i Ild (Oversættelsen er anført efter Ditlef Hansens Protokol, som Prøve.)

3) Uno mdrtr (1519) Onsdagen nest ephter Søndag Jubilate paa ryber raadhuis Satthe Sennick Merker thiise effterscressne borigher, Som er Matts Knudsen, jeffner krag, Olluf Stesphenßen oc Jens tornum til visning oc Borgen for Sig at hand skal were vdj Ko. Maj. egne Dom oc ret at nyde oc vndgiede, for then honning Som hand førde vd til Skorden (det samme Sted i Aaben, som i Regnste. kaldes Sknor, Schaar) oc sagde sig at haffue Sold til Johan Nestleff imod Ko. Ma. breff oc forbud Som Hans Made gjorde thette aar oc skal hand blifue tilstede oc møde for hans nade thet første hand kommer till rybe.

I 1622 vejedes efter Regnskabet her paa Bejerboden 101 Edr. 3 Fdgr. Honning. I 1621 og 21 efter et flygtigt Gjennemsyn noget mindre (mel. 80 og 90), foruden hvad der er indbefattet i de almindelige Angivelser om, hvad der er vejet i Markederne. Lybek har det især været, hvor denne Artikel er blevet assat¹). Biavl har man paa den Tid her i Byen, som overhovedet her i Landet, lagt laagt mere Wind paa end nu. Af den forhen anferte Handelsbog se vi, at Hans Friis i 1621 tog 70 Vistaer til Halvt med en Landmand, hvorpaa han anvendte 217 D. Han beregner, at Udbyttet deraf ikke alleue gav ham Rente af hans Penge, hvilken han den Tid altid beregner til 6 pCt., men endegsaar et saadant Overskud, at i 1631 de derpaa anvendte Penge allerede vare indkomne²). I en Afregning med en anden Kobmand har

- 1) N. Griisbecks Handelsbog, under Året 1595: tilgode i Lybek for Hennings 130 Daler. Liget. siger Hans Friis i 1630: Min Ejener N. blevet stoldig i Lybek for Hamp, Kramvare og Jernkram 320 Mk. lybst som stall betales ved Henningtiden.
- 2) Jeg vil give en forkertet Udkrift af det Blad i Handelsbogen, hvorpaa denne Beregning findes, ferdig der er Udførtliggert deri, der karakteriserer Tiden. Bladet har til Overskrift: Uldting aff Gud! Vdy Jesu Nassuen haffuer jeg kiest Lenendis By, Som er nu Sadt till Winter 1624 paa 70 Eteder, Som jeg haffuer tist Hallstet medt Hans Hanssen i Lerrup (ferm. Laurup enten i Gjørding S. ell. i Destrup S.) Eftir Rigtige Registers Lydelse oc foester same By mig Mede Penge 217 Dal. 1626 optagen til min Part Hening for 2 Åars Rente aff forstrevne Summa oc der foruden aff Høffnungs-Summen 21 D. 1627. Rente eg desuden 21 S. D. 1628 Er Intet mere Optagen end knap Rente aff Penge. 1629 Rente og af Hoved-Summen 69 D., i 1630 38 D. eg i 31 60 D. och dermed min Høffnungs-Sum oc Rente er klar til Dato. Hvis Videre jeg her aff kand bekomme Er aff Guds Besiguelse och haunem derfor at tache. — Overalt i denne Handelsbog finder man denne Hengivenhed til Gud og Taknem-

han leveret i Betaling 521 Ekaalpund Vor for 12 sp.
Pundet, er 130⁴ Rd.¹⁾). Dgsaa er af og til Partier af
1 Skd., 12 Lpd. osv. Vor blevet vejet paa Bejerboden²⁾.

Talle, Hude r, saltede og torre, samt Skind have
egsaa været Gjenstand for Handel og Udsersel, hvilket Re-
gistrerne over Bejerpenger og Bropenge udvise.

Handelen med Fisk omtales altid som en af Byens
vigtigste Mæringsgrene, og dens Betydenhed kan man
blandt Andet slutte sig til af den Over, hvormed man seg-
te at sikre sig denne ved Monopoler og Privilegier. Paa
Raadets Klage over ny Paalæg og Told paa Fisk, der
indførtes i Ribe fra Fiskerierne paa Vesterside³⁾), ophævede
Frederik den 1ste 1527 alle disse Afgifter af Nokker, Skul-
le og anden grev Fisk⁴⁾). Paa andre gjentagne Klager
af Riberne forbød Christian den 3de Aar 1548⁵⁾ Ind-
byggerne af Mandø, Fanø, Sønderho, „Langslegh“⁶⁾.
Vesterside, Nyminde og andre slige Fiskelejer at sælge Fisk til
fremmede Kobmand, men bed udelukkende at fore dem til Raad-
ets Købstæder. Midlertid vare de tykke Købere ikke blev-
ne rent borte. I en Rettsag af 1551 omtales en Kob-
mand fra Etade, Johan Becker, som laa og opfobte Skul-

melighed mod ham afspræget. Hvert Blad har en gudelig Over-
skrift, f. Ex.: Hjelp Gud altid; Lauts Deo o. s. v.

1) I samme Afregning fremkommer leveret 23 Skip. 6 Lp. 8 Rd.
Fisk, Skd. for 16 enqvart Rdtr.

2) I Domboogen erkæreis 1605 et Fordelsbrev Raadmand her Niels
Grüsbek havde erhvervet over en Borger i Bergen for 14
Lp. Henning, dædt og magtesløst, i Følge et indgaart Fertig.

3) Vestkysten af Vesterherred.

4) Forordningen, afgrykt efter Originalen, findes under Bilag 10.

5) Forordningen efter Originalen, som er i maadelig Forsatning
og nogle Steder uleselig, under Bilag 12.

6) Venlig Langlibjerge, en nu ubebuet Ø i Hjerting Bugten.

Skulde der den Gang have været et Fisterleje?

ser paa Sonderside og kom i Klammeri med negle Riber
Kebmænd, som ogsaa vare der paa Øpkob og nef vilde
spionere lidt¹⁾). Hamborger-Kebmand kom ogsaa her til
Byen for at indkøbe Fisk, især Skulle. I 1540 blevet to
indstævnte for Retten af to Bergere, som foregav at have
afleveret et Parti af 100,000 Skulle i deres Hjem i Ham-
borg²⁾). Sonderside, som nævnes i disse Sager og flere Eteder,
beskrives nærmere i en Sag af 1604, som en Mængde
Huse uden Hord og Ejendom, mellem Ho, Orby og Strau-
den, opførte paa den kengelige Ferstrand³⁾).

At Fisk er leveret til Høffet, - altsaa som Deputat,
formedenlig fra Slettet, er der ogsaa Sper til⁴⁾).

Hvor stort der Kvæntum Fisk var, der aarlig udslis-
hedes, lader sig ikke bestemme. I de katedste Tider har
det været meget betydeligt, og endnu i det 16. Aarhund-
drede er denne Handel, som vi have set, tillagt stor Vig-

1) Han stærnede Riberne, fordi de havde banket ham; disse sorte
en stor Mængde Vidner paa, at han havde kaldt alle Riberne
Prakkere; hvilken Forbrydelse nek er foranlediget ved et Ordspil,
ved den jydiske Udtale af Stadere (Staadere); ogsaa vidnes mod
ham, at han har sagt, at Riberne burde hænge i en Galge, og
at de Forbud mod Udforsel og Paalæg, som de sagde kom fra
Kongen, var kun deres eget Paafund o. s. v.

2) Fredagen, som sancte Catrine Dag paafaldt midl. (25de Nov.)
Sagen blev afvist, da Riberne manglede Beviser. Ogsaa her be-
stumes Riber-Marked som Termin.

3) Sagen er mellem Ejeren af Wesselbjerg Hans Munk, der, som
Ejeren af de fleste Haarde i Ho og Orby, hans Elde led paa
33 og Kongen ejede kun 12 a 13,) ogsaa tillegnede sig Ret til
disse Hinterhytter, med den kgl. Lønsmænd Albert Ekel, som
hærdede dem under Kongen, fordi de låg paa Kongens Strand,
og som Vidner oplyste, stedse havde svaret Sagesald og „Sond-
tollen“ til Kongen.

4) Gifuet thames stedzbu then 26 Juli for hans 2 Voque waare
h Wauudrup gørde medt kgl. Majestadz Fisch. (Regnsk. 1589.)

tighed. Først fra det 17de Aarh. kan jeg angive nogle, og det endda i hovedsagen uafgjørende, Talbestemmelser. Af Skulle, Flynder, betaltes i Tondepenge, efter den før anførte Tact af 1583, respective af de 3 anførte Slags 2 Hvid, $\frac{1}{2}$ \AA eller 1 Hvid. I 1616 er denne Afgift af udskibede Skulle erlagt af 8 Købmænd med 5 D. 3 Mk. Regner vi nu $\frac{1}{2}$ \AA . som Middelafgiften af hvert Tusind, er i det Aar udskibet 736,000 Skulle. I 1624 var Afgiften 4 D. 1 Mk., som giver et Antal af 544,000. Fisken førtes meget til Øylland, navnlig til Hamburg. Naturligvis er den ogsaa sendt omkring her i Landet, og endnu længere hen i Aarhundredet finde vi, at Købmænd fra Kbhvn. have været her ved Markedet og opkøbt Fisk¹⁾, ligesom ogsaa, som før anført, Skibe fra Husum aarlig indsandt sig i samme Auledning²⁾. Foruden Skulle og Hvilling nævnes ogsaa stundem Røffel som en Gjenstand for Handel og Udførsel, ogsaa Hundetunger.

Herhen herer endnu en Formaning eller Befaling af Raadet til Fiskerne her i Byen, ikke at købe først Fisk af fremmede Fiskere, men fiske selv³⁾.

1) Niels Mattisen aff Kiebenhaffu befalt Brøupenge aff 12 thūsind salt schulder 5 thūsind huilling, 1500 Nocheller och 5 thūsind Samrasch. Carsten Jacobsen aff Kiebenhaffu Brøupenge aff 7 thūsind salted schulder, 2tt thūsind Hundtonger, 400 Nocheller och 500 huilling. (Regn. 1611.)

2) Betalt af Niels Andersen Orby Brøupenge af 11 Tusind huilling och schulder, som tilherde Mikregret Ibs och Frederich Detlefssen af Husum. (1611)

3) 1599 d. 2de Jan. For B. oc N. beplisted (4 Navne) thennem, at the alrig esther thennue Dag wille eller skulle kiebe nogen fisk aff nogen fremede fiskere till Horpraug, och ther som the thette gjore och thermed thennem befndis, Tha skulle the hure vej sin sted, som de met befndis, haftue forbrett theris Sætt och icke mere att fiske paa Riber Blae efter thend Dag vdj nogen

Etude og Øren vare, som bekjendt, en Hoved-Udsersels-Artikel, og Handelen med dem en af Byens vigtigste Mæringssgrene. Men denne Handel maa, navnlig i det 16de Aarhundrede, have været underkastet store Hindringer i de idelige Forbud, som udstrededes, navnlig med Udsersel af Græs-Øren¹⁾). Æt saadant Forbud af 1551 siges, at det er en Fornyelse af et da udlebet, som havde været gjeldende i 3 Aar²⁾); Idette indbefattede ogsaa saltet Øre- og Faarekjød. Og vi have foran set, at et almindeligt Forbud mod Udserselsen af alle Slags Fedevare (edendes Waare) var udgaaet ti Aar tidligere³⁾). Da der udtrykkeligen er tilfejet i Raadstuprotokollen, at de ere af Lænsmanden foranstaltede læste paa Raadhøiset, ere de ogsaa blevet betragtede som gjeldende her, og Raadet har altsaa ikke funnet hævde Ribe sit Privilegium paa Udsersel, selv naar almindeligt Forbud udgik. Af Indledningen til nogle af disse Forbud ser man, at det er Frygt for Mangel og Dyrtid, som har foranlediget dem.

maade, dis ligeste løfuede the, at huis sit som the haffue sifset
Skall the fere ther paa therfined att Selge eg icke att lebe
omkring her vdj Byen met then at Selge, saa frampt som the
icke skulle haffue same sit forbrett.

- 1) Der gjeres næmlig Forstjel paa Græs-Øren og Stald-Øren.
- 2) Dat. Kbhassu Mandag nest epster S. Jacob Alpest. Dag, thaa
wj sorfare, att wort Forbudit om Græs-Øren, sem wi haffue
ladet vdga vdj trye Samfaldige Aar er sortebeun tha osv.
haffue wi giordt en almindelig Forbudit paa Græs-Øren, saa
att Ingen skal wdseres eller vdtørbbes.
- 3) 1511 anfert Bilag 13 A., af den specielle Distadelse der meddeles
(s. B. B) Breide Nanhou, Lænsmanden paa Haderøerhus til i
Jylland at købe og derfra udfore Græs-Øren til Slottets Be-
hov, ses, at disse ogsaa vare indbefattede i Forbuddet, hvori de
ikke udtrykkelig nævnes, og at det ogsaa har været gjeldende
for Ribe.

Det Fordelagtige ved Studehold og Studehandel gørde, at Adelen stedse søgte at staffe sig et Slags Monopol herpaa, og det er bekjendt, at Det til at opstalde Etude langt senere udelukkende forbetholdtes Adelens Gaarde. I Begyndelsen af det 17de Aarh. var det alle Uadelige forbudt at kebe eller lade kebe Ørne paa Landet. Dette ses af en kgl. Forordning af 1622, hvori det hedder „at eftersom vi nogen Tid forleden haver naadigt ladet gaa Forbud, at ingen usri (uadelig) Mand sig paa Landet maatte tilfor handle Øren¹⁾, saa have vi nu derimod saadant vort Forbud af kgl. Gunst og Mildhed saavidt relaxeret, at det Rebmændene skal staae frit for, at kebe paa Landet saa mange Øren, som de paa vore eller Adelens Huse og Gaarde eller paa deres eget indavlede Foder stallendes vorde²⁾ o.s.v. En tidligere Forordning, som erkender den store Vigtighed, af hvilken Studehandelen var for Landet³⁾, besaler, at alle Øren eller andet Fær, som udfores af Sjælland til Lands, skulle uddrives i Marts Maas ned, med mindre det bevisliggjeres, at Kvæget er blevet opstaldet til at uddrives, men forhindret ved Wind, Is og deslige; men Ørne, som pleje at udfores til Skibs paa Vesterseen eller til Tyskland, skulle ikke være indbefattede herunder.

Man kan slutte af denne Forordning, at Studehansdelen alt i det 16de Aarh. ikke saa udelukkende er drevet

1) Muligt er denne sidste Forordning udkommen under de 4 Rigsråders Hermynderregering, da denne beskyldes for at have en stærk aristokratisk Tendens.

2) Efter en Køpi af Forordningen i Detlef Hansens Samling.

3) Paa det Ørenhandlingen, paa hvilken ej weris gode Undersat ter och dette Rigs Indbyggere synderlig mact ligger, kan disse bedre underholdes osv., Forordn. er dat. Kbh. 1ste Juli 1619.

soverts, især over Ribe og til Hølland, som man almindeligen tror. Dette bevises ogsaa ved de gjentagne Forbud mod at drive Skeæget ind i „Fyrstendommene“ over andre Grandse-Toldsteder end Ribe og Kolding. Saaledes klager en Forord. af 1515¹⁾, at mange, baade Indlændiske og Udlændiske Rebmænd, Herremands-Bud, Bender og anden Almoe ad ulovlige Badsteder og Veje²⁾ fere og drive af Riget, Heste, Toler, Øren, Skjer, Flytte-Læs og andet Gods eg byder strængelig Sutet at udføre uden over Ribe og Kolding³⁾. Dette Forbud gjentages ved et Reskript fra Fred. den 2den til Lænsmanden paa Koldinghus Caspar Markbanner 1570⁴⁾ og efter ved et til samme og til Waldemar Parøberg paa Riberhus af 1596, i hvilken der feres samme Klager over idelig Inddriven af Heste og Skeæg i Fyrstendommene, som eg indskærpede Befalingen at have neje Indseende dermed⁵⁾.

Et mere direkte Bevis paa, at Studehandel ogsaa er drevet paa Hamborg fra Ribe i det 16de Aarh., er en

- 1) Dateret Koldinghus Mandagen næst efter Midsæste Syndag. Anno mdrly.
- 2) Som saadan nærvæ: de fare offuer Ißewadt, Holtewadt, Esterup Vielleadt, og igennem Gilballe (Skandrup Sogn) Hierderup (Hiarup) Kluckbech och andere.
- 3) Och gifne Fuldmacht wore Toldere wdi Kolding och Ribe ihen nem att forfølge paa Koldinge och Riber Bye thing som andet Tyftuet.
- 4) Dat. wert Stott Koldinghus den 6 Dag Aprilis mdrtr.
- 5) Denne Forordning ansøres i en Landstingedem, som Albert Skeel 1603 erhvervede over Christoffer Rosenkrands. Den samme som 1610 blev henrettet i Kbhavn, for at have skrevet falske Gjeldsbeviser, hvilket Christian d. 4de, som bekjendt, skal have opdaget ved Vandmørket i Dokumentet. Han var Ejær af Hørborggaard; Enken, han visde forurette, Karen Strange sat Christopher Juels, ejede Doyslund i Slangs Hoved.

Klage, som Hamborgerne havde indgivet over de Ribe-Købmænd over Trenetold, Tondepenge og mere, og som er besvaret fra Kolding 25. Avg. 1548¹). Det hedder deri, at Regjeringen har modtaget Klagerne fra de Købmænd, som drive Handel paa Ribe (in unser Stadt Ripe Handlung haben), men at den ikke hænder meget til Handelen, og dersør maa indhente nærmere Underretninger, før end den kunde give endelig Besked. Saameget forelobig, at Trenetolden er en Afgift, hvorför ogsaa Landets Born (die Unfrigen) ikke forstaanes, de 5 Skilling af Kvilling (ven dem Willing) er intet nyt Paafund (keine Neuerung) og Tondepenge ere en nu ogsaa paa andre Steder sædvanlig Afgift (zu gemeinem Pesten)²).

At i det mindste en Del af Belobet af Konfiskationer og Bederne, naar ufortoldede Studie anholdtes her, tilfaldt Byen, maa man slutte af en Raadstubeslutning af

1. Trykt i ny danske Magazin 2 Bind S. 145. Overstrikten er:
Antwort den von Hamburg geben, Elagen über die Kaufleute zu Ripe, Ochsenzollen, Tonnengeldt undt anders betreffend: Nyrup, som har meddelt Stykket, mener, at denne Afbrik ikke er saa gaarne rigtig, og at det ikke var over Købmændene i Ribe, der blev flaget, men over Tolden sammesteds. Men Hamborgerne kunne have ferment, at det var Borg. og Raad, som saa godt som alle vare Købmænd, der havde truffet disse Foranstaltninger og Paalæg, for at holde fremmede Købmænd ude fra denne Handel. Vi have ovenfor Pag. 67 set, at en Købmand fra Stade havde denne Anfælelse. Da dette Altsyke staar paa et Sted, hvor det let kan overses, har jeg troet at burde emtale det, stundt det er trykt her.

2. Et Bevis kunde maastee ogsaa hentes af et Tingsvidne i en Sag om en Drenhandel og en Kleedehandel paa Hamborg, men da Sammenhængen er noget dunkel og afbrudt, berører jeg den kun. Sagen forøges midtviii paa the wschylige Vornis Dag (28 Decr. 1568).

1549, at opbygge „Raadskammeret“ for 70 Daler, en Defraudant har erlagt¹⁾).

En anden Toldsag viser, hvor langvarige Rettens Veje undertiden vare, i det der feres Bidner mod en Raadmand i Haderslev, at han havde ladet 14 Øren drive ufortolde over Grøndsen „efther Sancti Seffuerens Dag sidst forleden, for fjorten Aar siden“²⁾.

Hvad Antallet af de udførte Ører angaar, da kan jeg først angive Talbestemmelser fra Begyndelsen af det 17. Aarh., og disse kunne, som jeg for har vist, ingenlunde anses for afgjørende. Imidlertid kan jeg anføre fra den Tid, hvormange Øren der aarlig er betalt Tondpenge af. Hertil erlagdes af hver Stud, der udførbedes, 1 fl. d. af. Indenbyes, og 1 fl. af Udenbyes. De fleste, der udførtes soværts, gif til Holland, paa egne og hollandske Skibe. I 1616 erlagdes denne Afgift for 2081 Øren, hvoraf 282 indførtes af Udenbyes; i 1622 af 2170, deraf 154 af Fremmede; 1624 af 6087, hvoraf 1861 af Udenbyes, og i 1627 af 5109, hvoraf 3271 af Fremmede. Af disse udførte Hollænderne flest³⁾. Fra Alborg udførtes her

1) Anno mrlx Torsdagen epster mesericordias domini (2 Sond.
efter Paaske) paa raadhuis wor bor. oc raad oc triiij almossue
forsambltet oc samtycket thesse epsterscressue artikel. først, att
hanns Anderssen oc Ebbe Ibsen skulle kose tember oc lade then
raads kammer bygge met the lrr Dr. Som thend mand skulle
giffue for hand dress nogen Øren igemell byen ufortollet.

2) Et platthyt Skudsmaal, den Anklagede fremlægger fra sine
Medborgere, hedder det, at han bestandig „vier Wecken na Mi-
chaelis beyde wegen seines seligen Vaters und seiner eigin Per-
sohn Seine Handthierung und Nahrung al Jahr up Lybeck mit
seinen güdern, Honingh und andre Waaren. Honning næv-
nes altsaa som den rigtigste af hans Handels-Artikler.

3) F. Ec. 1624. Jesak aff Liedenn (Leyden) yn Helland 820 Ør-
s. n. Giesbrandt holender 168 osv.

stadigt, ligeledes fra Varde, men smaa Partier; jevnlig fra Odense¹), stundom fra Horsens, Nykjobing (paa Mors), Tønder²). Langere hen i Aarhundredet er Antallet endnu meget mindre; i 1741 1145, deraf 138 af Udenbyes (alle fra Alborg); 1642 888, (100 deraf fra Kjærgaard); i 1646 1100, deraf 262 Udenbyes (Alborg, Amsterdam, Hamborg,) og 1647 1678, deraf 704 af Hollændere, 249 fra Odense, de andre Indenbyes³).

Det er bekjendt, at der fra det 15. og 16. Aarhundredede østere hores Klager over, at Norden og Visperne opkobte Landets Produkter for Hansestaderne og handlede direkte med dem og andre fremmede Kobmand. Det synes ikke, at Lænsmændene paa Riberhus altid have holdt sig fri for saadan Trafik. Saaledes har Axel Wiffert⁴) i 1569 faaet en betydelig Sum tilgode hos en Amsterdamer

1) F. Gr. 1621. Buortkuor aff Odense 245 Ors.

2) 1616 Luebert wiede aff Tønder var her ind stormit.

3) Blandt disse var i disse Aar stedse Mag. Christen Friis, Rektor her, og derpaa Lektor (Læsemester) og Preest til Vester-Wedsted, en Broder til Borg. Hans Friis. Faderen har i den emtalte Handelsbeg noteret, hvad Sonnen har kostet ham i Kbhv. 1603 d. 19 Sept. forsende jeg begge mine Sønner Christen oc Hans till Kbhaffn, Chr. der at Studere, Hans att tieno den Danuemand Thamas Lorek, Gud giffse demnuem Lycke oc Salighedt. Hik jeg Christen met sig 7 Daler. noch sende hannem 1 Debr. met Thamas Godsuuen 3 Daler, noch 20 Febr. 1604, mit J. J. Hundgad 4 D. fik hand fri Kost 25de Maj 1604 osv. sendt hann. I Par handtsber, 1 spans Gjordel, som kost begge Diet 3 Dal. Han blev i Kbh. til i 1606 og kostede i Alt 61 D. 1 Mk., „feruden hans kleder.“ Saaledes levede Skolens Alumner den Tid. Unge Venner! vore Samtidige, gaar hen og hjelver Eder dermed — i de 3 første Maaneder.

4) Til Arelevoft i Skaane, var Lænsmann 1565-70, se Program 1835; hvor der vises, at han ogsaa, maatte rigtigere, skrives Wiffart; Jeg har beholdt Raadstuprotokollens Skrivemaade.

Rebmand, ved hvilken Handel Lænsmanden dog ikke synes at have spundet Silke. Ved et Kingsvidne, indført i Raadsprotokollen, har han nemlig ladet oplyse, at da han først ved en Borger her af Ribe, siden ved en af sine Tjenere forlangte af Borg. Raad i Amsterdams Rebmanden sat fast for denne Gjeld¹), fordrerde disse først 4 wederheftige Mænds Borgen for den Skade, hans Sundhed kunde lide i Fængslet, og som Sikkerhed for hans Rest og Tæring²); og da Buddet lover to Mænds Borgen her for, jage de ham boet med haarde Ord og drive ham tilbage til Ribe med uforrettet Sag³). Arel Wifert indberetter Sagen til Kongen af Danmark, udvirker en kongelig Skrivelse til Raadet og sender sit Bud, forsynet med denne⁴), anden Gang til Amsterdams. Men der har Borg. eg Raad ikke mere Respekt for Kongen af Danmarks Autoritet end for for Lænsmandens paa Riberhus.

- 1) Och tillaled hand (Buddet) B. ve Raad (i Amsterd.) och den officirste Skulde, att the wille were hanum behjelpelig, at hanom motte wederfaris retth offuer forne Rheinhold Corneliusen (Rebmanden) eller och atth thenue motihe Misre hegtedt och satt paa en rett, Ind till saa leuge hand stilled hanom till feeds paa forne hans Hossbonds Wegeau.
- 2) Tha gaff forne B. oc R. eg Skulde saa for saat att hand schulle sette thenisom saire wederheftige meudt till wijsning och Borgen for forne R. C. hans Lis och helbrede, om hanom bleff noget att schade pds fengsel och tillige for hans Rest och Tæring.
- 3) Ther till suorde forne Skulds och hagde, att han icke kunde were hanom behjelpelig, men bad hanum packe sig udaf Doren, hand hagde ardet att bestille och icke hand heller kunde fange anden Ret eller anden bestiede paa forne Arel W. wegeun Skult (Skulds, Schulttheiss, Foged), er vel det Samme som Suedicus, Netsloerd Medlem af Raadet.
- 4) At han end en Gang som var uestforgaerne Juli war till Amsterdams, och hagde medt sig Kong. May. wor alder naadigst Herres forschrifte till forne Borg. och Raadet.

De true med at faste Buddet paa Deren og overvældede ham med Grevheder¹). En Retsbetjent, han henvender sig til, erklærer, at han ikke vilde besatte sig med den Sag, om man gav ham 20 Daler, thi Købmanden var i Slægt med den ene Borgemester og med den første Skulstus²), og den arme Anders Ingvardsen (Sendebuddet) maa nu atter vende tilbage til Ribe med en lang Næse, for paa Raadhuset der, at levere dette Bidrag til en Skildring af den hollandske Retspleje³). Ved samme Tid beskyldte Folk i Jylland Bedkommende i Ribe for, at de lode sig bestiske af Fremmede, der dreve Forprang⁴).

Judsførselsartikler.. Nu i al Korthed et Par Ord om nogle af de vigtigste Judsførselsartikler. Humle ind-

1) Tha gick forne A. G. till B. och R. och offuer andt uerde thennom same Kong. May. Forschrift och begierede endnu gandz gierne vdass thennom, adt the wille were hannom, paa Axel Wessert, hans hobbonds Wegene behielpelig adt hanem modte wederfaris saa megit som retth waar offuer ferm. N. C. och adt hand maatte uude Kong. May. forschrift gott adt; Tha kunde hand ingen bestedt faa vdass thennem vden vndhe och vbequemes ordt, som the gaffue hannem, och spurde om the waare plictige till adt betalle forne N. C. hans gieldt och motte ther vdefsuur drage tillbage igenn till Danmark medt then same bested.

2) Och ther hand waar kommet till Amsterdam, gik hand till een vdass Stadztienerne och begierit aff hannom, adt hand wille gaa medt och forfare om forne Rheinholsdt Corneliusen waar ther vdi Byen eller icke: Ther till suaridt forne Stah Tiener, adt hand thet icke giorre tuerde eller willde, ther som hand endt kunde fange xx Daller for sou wimage, Thi forne N. C. hørde then ene Borgemester oc første Skulsten till.

3) Vidnet er dateret: midtrr Then leffuerdag nest for Santi Valentinidag. Amsterdam var endnu den Tid spanske.

4) midtrr tiisdag nesleptster Vlduent Søndag. N. N. beretted och sagde for thennem, adt ther gick rechte och tuden y Mer intland, adt ther wer noget y Ribe, som sic en Ed. smor, en sic thou

fortes, som det synes, i betydelig Mængde fra Tydskland, (Oldenburg)¹⁾ og især fra Holland. Da det var en almindelig Nødvendigheds-Artikel, saa foransledigede dens Udsælgelse østere Raadet, som synes at have taget Torve-Politiet under sin særdeles Varetagt, til at tage strenge Bestemmelser, for at forhindre Forprang eller Opkjeb af denne Artikel, og derved dens Fordyrelse for menig Mand. Ingen maatte føbe Humle i hele Sække, forend Humlesorerne havde staet 3 Dage med aabne Sække paa Torvet²⁾). Den's Udmaaling maatte ene stc paa Torvet, og derved skulde stedse en Raadmand eller en af de 24 Mænd være tilstede efter Omgang³⁾). Ingen Humlesorer maatte føre sine Varer fra Torvet⁴⁾), forend han havde staet der

daller vdaß the forpranger som nogen tüdt siden forleden worthe fordelt her, dog næstu gaff hand ingen.

- 1) Betaltt af Thønnes af Olden borig till Vroupenge aff 20 Secher Hommel smaa og store.
- 2) Desligeste bleff bevilget och samtoeft, (1596) att naar her kommer nogen Hommelmendt enthen medt Karegnodh eller Andett, Tha maa ingen fordrifte thennem til att kiebe nogen heel Seck hommel til samkiesb, forendt the haffue holdenn medt same homble paa torffuet wdj tre Dage (under Borgerstabs Fortabelse).
- 3) Att naar her kommer nogen Kare-Homble eller føre her till Byen att vdmædis (udmaales) Tha skal the vdmædis paa thorffuidt och icke andenstedh, Och tha skal en vdaß Raaditt stande huos huer Kare eller føre indtill deud er blifuen vdmædit, och naar thet er omgangen medt Raadit Sa skal En vdaß the 21 mendt En estter anden ligesom the stander scressnen stande hos huer kare eller føre osv. (1598).
- 4) Att naar kommer nogen hombleerer her paa Torffuid medt homble, och estter hand har ladet thend sette, skal hand vdi 3 Dage stande medt oben Sæcke, om hand thennem opslar och selger aff thennom, naar 3 Dage ere fortrebene, maa hand fare medt thennem. Men naar the will icke lade thennem epila estter the ere blesiven saat, Skall the wdj liige maade stande wdj 3 Dage och siden maa the fare med thennem.

i 3 Dage, eg undertiden, formodentlig naar der var Mangel, vedteges at ingen maatte føbe mere end et vist Kvantum (12 Skpr.¹). Enhver, der føbte Humle til Bender, maatte erlagge Bender, og enhver gjøre Ed paa, at den Humle, han føbte, kun var til eget Brug²). Humleforere, især de som forte Humlen tilsoes hertil, føbte og udferte igjen Flest, Fisk og andre Produkter³).

Foruden det betydelige Kvantum Salt, som Friserne forte hertil, som forhen er berettet, omtales af og til Lønberg (Lüneburg) Salt. Handelen med spanskt Salt dreves fra 1622 af et eget, Kgl. autorisered Kompagni, som organiseredes det nævnte Åar af kgl. Kommissarier. Dets Monopol gjaldt for hele Vestkysten, og dets Hovedsæde var her i Ribe, hvor 3 af de fornemste Kobmaend blevestifkede til Kompagniets Forvaltere⁴). Alt i 1623 finde vi det i fuld

1) 1600. Disligiste bleff wedthaged, Alt ingen maa fange flere homble end som 12 Skper for thet første, Paa thorffnued vdaff nogen fare-guedh eller andre homble, Och huilken En, som blifuer tilltagdt att stande och see paa same homble maal, maa raade for huilken sæc, som shall først opslaes.

2) 1598. Och huem som befndis att kiebē homble till Benderne shall bede vdj lige maade x Mik. til B. och R. huem som kieber same homble shall holde thennem wedt theris Edet, Alt the kieber same homble thill theris egenn husis behouff och icke till Bender.

3) F. Cr. 1616. En hommelmand weigitt 1 Tdr. Thalle; en Hommelmand 1 Skpd. Flest, 10 Lyd. Thalle.

4) Hans Friis, da Raadmand, siden Borgmester, siger i sine egenhændige Amtegninger i den østere omtalte Handelsbog: Auno 1622 d. 28de October pa Riber Radhus bleff Ieg, Jens Jeensen, och Knud Lambartsen af Kon. Maj. Comissario woris kiere Lærmannand Welb., Hr. Albret Steel, Esse Brock, Christen Holck oc Istner Insel Danmarkis Rigis Raad wuerdeligen kaldt till det Spanje Compagnies Forvalter. Gud gisue os dertil Lykke oc gede Raad.

Virkomhed, skondt dets Østroj først er dateret 6te Januar 1625. Det havde Monopol paa at drive Handel med Salt og Vin, Net til Øpkjøb af Produkter og Udforsel af dem, endog naar denne-ellers var forbudt. Kompagniet havde imellem Oplag paa Fano¹⁾). I Ringkøbing havde det en Agent, som foruden at bestyre dets Handel med Salt og Wine der paa Stedet²⁾), skulde paase, at ingen uvedkommende Skibe indførte af de Varer, Kompagniet havde Monopol paa³⁾). Saltet kom dels direkte fra Spanien, dels blev det købt i Hamborg⁴⁾). Vinen er ligeledes under tiden hentet lige fra Frankrig eller Spanien, men østere købt i Hamborg eller Holland⁵⁾.

1) 1625 daa gaff jeg N. for 24 Tønder, han førde fra Fano, Som hand icke der kunde seige.

2) Fra en saadan Bestyrer i Ringkøb. har jeg fundet et Regnsk. for Aarene 1624—25, i hvilke han har modtaget 1316 Tønd. Salt: de 954 i Maj 1624 mig tilskicket fra Compani Skibenu, om hvilket vi af Kn. Lamb. Regnskab ved, at det i den Tid var kommet fra Spanien og laa i Roms Havn, det Ringkøb. Regnsk. ansører ogsaa, at Fragt er betalt til 5 Skuder, som ført Saltet derfra til Ringk. I 1625 fik han 362 D. tilsendt fra Ribe. Hans Indtægt af solgt Salt i disse 2 Aar Tønden til 3 D. 8 s. beløber til 3581 D. Af Vin har han i samme Tid købt to Piber fraaf Vin i Hamborg, og faaet et Øreh. sendt fra Ribe.

3) Blandt hans Udgifter findes i 1624 og 25, Vaadlie for at føre mig till ankomendis Skibe, att erfare om de hafde forbudne Whare inde, 2 D. 2 s. Budlie thill borm. Hans Friis om det Salt oc Wiin, som bleff indschibet mod Compagniens Frihed.

4) Jeg har forefundet et Regnskab af Kn. Lamb. over Kompaqn. Salt i Aar 1623—25, og af det ses, at han i Aar 1624 fik Salt direkte fra Spanien, som Companiets Skib ført fra Gal- lies (maaiste Galdaas i Catalonien) til Roms, hvorfra 7 Smaa-skibe fra Ribe (7 Skudemend) bragte 800 Tdr. ind i Aaen til Skaar (Kroernsten). Byens Pramme førtte disse til Slottet, hvorfra det kjørtes til Kompagni-Pakhuset i Raadstukfjelderne. 951 Tdr. af Ladningen førtes, som ovenfor meldt, til Ringkøbing.

5) I 1623 købte Knud Lamb. til forskellige Tider af 3 Riber-

Vin var i det 16de Aarhundrede en gængs Artikel. Her vare flere Steder i Byen offentlige Udsalgsssteder (Winkjeldere) hvilke der øste vil blive Tale om, naar jeg i et følgende Hefte kommer til at skildre Politivæsenet, berore voldsomme Oprin o.s.v. Raadet udnævnte 4 Mænd af sin Midte til at bestemme Vinpriserne, (satte Vinen) visitere Udsalgssiederne, undersøge og prove Vinen i det mindste en Gang hver Maaned¹). Hoved-Palhus

Borgere, 1 Kebmand, 2 Skippere, 850 Tdr. Salt; men hvilke alle blev leverede i Hamborg. Læsten kostede 85 Mk. lybst i Hamb. Her blev Tonden solgt for 3 Dl. I 1625 købte han det dels selv, eller ved en Skipper, dels gjennem Kebmands-Enken Margeret Bagge Pedersens. Denne, som har drevet en betydelig Udsætels-Handel, især med Flirt, Frist og Øren, er vistnok Moderen til de Baggesener, som spillede en betydelig Rolle her i Byen længere hen i Aarhundredet. Saltet var dels Bayr (bayerst?) Salt, dels spanst. Det første kostede i Hamborg 74 Mk. det sidste 71 Mk. lybst Læsten. En betydelig Fortsæl paa Prisen fra 1623. I Ribe solgtes Tonden for 11 Mk. I Fortsættelsen af disse Bidrag haaber jeg at kunne leve en fuldstændigere Beregning om dette Handelselskab, dets Fortsigtelser til Byen, dets Virksomhed og endeligt dets Ophør.

- I) 1599 d. 22 August wdass Hans Jessen, Ebbe Monsen, Thomas Jørgensen och Niels Griesbach Raadmænd blev thette ester-skrefne Vin sat, som the bleffue tilforordnede wdass B. och R. Tha satte the forst Bertell Strucks win, then beste for 28 s. Kanden, den næste 21 s., den 3die 20 s., den 4de 18 s. Niels Klockers win sat for 24 s., Niels Thøgersens for 24 s., Ingeborg Laureh Thøgersens for 16 s. Kanden. Siden var det stedse 3, en Raadm. og 2 af de 24 Mænd. F. Et. 1605 ere ester-skrefne tilschicket at waare paa Winhandel BertelStruck Raadm. osv. I 1615: forordnit Lydich Andersen, Magnus Grane Raadm., Laß Benum Borger, schal prøfue och sette huis win, som vdtappes her i Byen, Winkjeldere adt wiſitere och besøge huer Mionetsdag. 1617 blev 1 Raadm. 2 Borgere og Bystri- veren tilschicket adt haffue Indseende medt Winhandeler, som handler her i Byen medt Winhandel, baade medt Rinsch win,

set, hvor Vinen oplagdes baade for Byen og for Egnen, var Kjelderen under Domkirken, af hvilken Kapitlet oppebar Lejen¹⁾). Dgsaa fremmed Øl indførtes fordum og det ikke noget ubetydeligt Kvantum. Den Sort, som nævnes hyppigst og synes at have været mest afholdt, var Hamborger-Øl. De gamle Vedtægter, de saakaldte Buursprog, bestemte Straf for hver, som solgte Stader, Husumer eller Flensborger Øl under Navn af Hamborger²⁾). Dgsaa dette skulde proves og undersøges af Raadet paa Udsalgssiederne³⁾). Endnu ind i det 17. Aarh. vedblev det at indføres⁴⁾). Ligesom Byen havde sit eget Korn-Maal (Riber-Tonde til 10 Skpr.) sin egen Vægt (Riber Pund, c. 18 Pd. af vore Pd.) havde de ogsaa et eget Maal for flydende Ware, Riber Kande. Raadet besluttede 1613, at enhver, som udmaalte Vin og Øl med andet Maal, end

Frandsche win och Spanske win, och schall sligt winproffuen haffue Indsiende huer Manedsdag, oc Tagsten at lade Ansla paa Radhusdoren.

- 1) 1614 indstørnes Erkedegnen L. Wgidius og Sognepræsten M. Vors fordi de harde forholden Welb. Kield Brockenhus, hans Winn, som er indlagt vdi Capitels Kjelder Leien, og afvist hans Folk, der med Heste og Vogn kom at age samme Winn hjem „hannem til suor Hoffmud och till suore schaade.“
- 2) Item ingen maa selge Stader Øll for Hamborger Øll ved sin Brode, og i de udsørligere Bursprog, 10, Ingen maa selge Stader Øll, Husumer Øll eller Flensborger Øll, som kaldes Ischar Øll for Hamborger Øll. (Ny Danse Magazin 2 Bind Pag 263 og 265.)
- 3) 1605; desligeste att waare paa Sild, Kied, tydse Øll och ald anden fremmed Drich medt Setten och Bragerj.
- 4) F. Gr. 1612. Betalt off Jochum Gassing aff Hamborg Brøpenge aff trej Karrer Hommel, en Pest Hamborger Øll; odigien 4 schipund flesch, Sechs Degger Hüder.

den rette Riber-Kande, skulde bøde 10 Rd., og Kanden, han havde brugt, hænges paa Ragen¹⁾.

Kalk indførtes fra Holland, især en Mængde fra Mackum i West-Frisland²⁾.

Specerier kom fra Holland og, især i det 17. Aarh., ogsaa fra Hamborg³⁾. Med Klæde har Handelen ikke været ubetydelig, og er nok drevet mest over Hamborg⁴⁾.

1) Uff. B. oc N. oc 24 Mend bleff samtychet i Dag (15 April 1613) att herefster denne Dag schall altid were och blifue wdj Riber Bye en Net Kande och Maal, efter Byens Kaaber Kande paa Nadhus, saa ingen schall herefster vdtappe eller selge wdj theris Huſe eller vden Huſe i Kandtall entheu Oll eller Wiin, eller andre Staugs fremmede Drych medt andere Maade end med Net Riber Maal och Kande, baade halff Kander, Quarter osv. Hno som befndis her imodt att giore och inden Huſe eller vden Huſe selger och møder medt andere Maal, end som for er vort, tha schall the haffuer mædt medt schall hengis paa Kaagen osv. Hno som møder medt Thre-Kande, thaa schall the laade thennem Lempe och brende medt Byens Brende osv.

2) F. Er. 1611. Betalt af schipper Peitter Ides af Mackom fortou Pram fra Namund till Bronen met Kalc. Ogsaa til Byens Arbeide kom Kalken derfra, f. Er. 1624. 12 April: daa gaff jeg en hollander ved Naffu Jochom Vorstens for 5 Vest. 1 T. Kalc 14 lh, Tonden, Som B. och N. kioſte af ham til Byen 26 Dal. 2 Mt. 27 Maj gaff jeg en Hollauder vdass Westfris Land for 2 Lester Kalc Tonden 13 lh. efter B. och N. befallning 97 enhalv Dal. Da det Spørgsmaal, hvilken Kalk burde bruges til offentlige Bygninger, for kort Tid siden voldte eu betydelig Gjøring blandt vort Publikum, troede jeg, at det muligt kunde interessere at erfare, hvorledes Forfædrene løſte denne vigtige Opgave.

3) Skyldig Jacob Krydenerer (Urtekremmer) for Spedseri osv., item sendte han medt Søren Skudemand til Jrf. Ellen Arenfeldt for 118 Mt. løbst. (Hans Friis Handelsbog).

4) Se f. Er. Hans Friis Handelsb. Aar 1637; 28 Juni sendte Arnoldt v. Ginckel fra Hamborg noget Klæde at betale paa 6

Spanſt Klæde nævnes ofte og synes at have været en af de kostbareste Sorter (ſ. E. til 12 Mk. lybst M.). Silkevarer tog man, for en Tid i det mindste, paa Silkefølagniet i Kbhvn.¹⁾, ellers fra Holland²⁾. Af Flojel forbrede den Tids Klædedragt ikke lidet, ligel. af Tresser, Snorer³⁾ og anden Stads. Over Lybek toges især Hamp og Hor, og der affattes Honningen⁴⁾.

Jeg vil slutte denne Skize, som jeg haaber en anden Gang videre at udføre, komplettere⁵⁾ og fortsætte, med en Skildring af de Midler, der i det 16. Aarh. vare tilstrækkelige til at begrunde en Handel, og af dennes gradvise Fremskridt, given af Vedkommende selv.

Niels Gruebek, som har begyndt den oft anførte Handelsbog, har bag i denne, blandt andre Notitser, anført: „i Anno 1580 tog jeg for mig self, oc hafde ieg fri Pendiu-

Maaneder for 815 Mk. 2 f. lybst; (Hamborger Bay aussettes til 6 enhalv f. M.) noch om Mikkelsdag sendte Hendrich Alrendz af Hamborg mig noget Klede adt betale paa Føraar betreber til 1371 Mk. 14 f. lübsch. noch sendte Hendrich 2 Stkr. Spanſt Klede, som kost 428 Mk. noch 6 Stk. Klede for 261 Mk. lübsch. noch for 12 M. Klede 144 Mk. l. I Margin har han tilføjet: offuer sendt met Karsten Pedersen d. 21 Janu. 1638 en Verel-Breff paa 12000 Ndr., in specie. Af hans Bog ses videre at han samme Føraar ved sin „Diener“ blev skyldig i Holland 1663 hollandske Gylden. I 1625 er hans Betjent blevet 3522 Gylden skyldig i Holland.

1) Item 1627 bleſ jeg skyldig til det Silke Compani i København 511 Mk. lübsch.

2) Frises Handelsb. f. Ex. 1638 er jeg skyldig Martin Lambring i Warenstrat wdj waken van Lybeck; Amſterdam 334 Nd. 2 Mk.

3) Daniel Nulandt y waaren Strat y Strusen (Amſterd.) noch for di Snorer 56 gl. osv.

4) Om Frises Handel paa Lybek, ſe foran Side 65, Note 1.

5) Saaledes har jeg endnu aldeles Intet oplyst om Toldvæsenet paa den Tid, om Gilden og andet mere.

ge 29 Dal. noch til Ken 40 Dal. noch 100, som jeg tog paa Rente, noch laant jeg 40 Dal. af Peder Baggesen, noch laant 20 Dal. af Anders Eoffrensen, noch borget jeg en Hest af Hr. Martin¹⁾ i Aastrup for 21 D. noch borget jeg en Læst Rug af Hans i Endrup for 44 D. noch af Jan Haussen min Broder en halv Lest Rug er 22 D. uoch laante Anne Ibsdatter²⁾ mig 36 D. er In Summa 352 D. — Derned har han begyndt. Fra 1591 af har han aarlig om Foraaret opgjort sin Status og indfort Resultatet og det forlebne Aars Fortjeneste eller Tab i den omtalte Bog; her medregner han dog aldrig hvad hans faste Ejendomme ere værd. I 1591, siger han, 8 Marts var al min Udgjeld³⁾ 920 D., samme Dag mine Boger 1389½, min Gods 673½, vdi rede Vendinge 309 D. Summa al min fri Gods foruden Ejendem er 1452 Dal. Sunima al min Fortjeneste dette Aar foruden min Bygning og Mergrettis Bryllup 89 D. Jeg vil naturligvis ikke følge ham Aar for Aar, men kun anføre nogle enkelte; f. E. I 1595 Udgjeld 597 Dal.; Bogerne 1441 D. mit Gods 929 D., hos de Bremer for Rug 706 D. i Lybek for Honning 130 Dal.; rede Venge 81 D. udlagt for Møder for Ring 160 D. Sum. al min fri Gods foruden Ejendom 2850 D., min Fortjeneste dette Aar 554 Dal. I 1598 er Resultatet: er jeg kommen til Algter udi dette

1) Præsten der paa Stedet.

2) Den hjelpsomme Veninde blev ikke Moer Grisbeks, thi ved Aar 1583 paa 3die piusdag bleff jeg och fiersten tresofnuit vdj hændes salig Faders Dorens paa ny Jord, og samme Aar den næst Sendag efter Bartholome Tag stod weris brolup wdj wores egen Hus paa Ny Jord: saaledes kaldtes den endnu ubrolagte Del af Skibbroen. (Se Professor Thorups Program af 1839).

3) De Venge, han er borsthyldig. Indgjeld derimod, hvad han har tilgode.

Aar 565 D., men dette og det følgende er ogsaa de eneste, i hvilke han kommer til dette sorgelige, sjældent hyppigt desværre! ikke usædvanlige Resultat. I 1608 hedder det d. 12. Febr. Al min Udgjeld 209 D. Mine Bøger, Handskrifter oc Indgjeld nu vis, 3148 D. Min Godes, Øren, Hø og Korn oc Alt Andet 2676 D. udi rede Penge med de 700 Dal. Honning Pendinge, sem stander udi Lybek 1052 D. Sum al min fri Gods foruden Huuse og Ejendom 6667 D. I 1611 var Udgjeld 145 D. Bøger og Handskrifter 4734, Gods, Hø, Korn, Stude Pander og en Ambolt, 2915 Dal. noch en Skibspart 72 D. alt fri Gods 8376 D. Summa er fortient, Gud were loffuet, foruden de 200 Dal. jeg sit for Guinkrog 946 D. Endelig det sidste Aar 1618, i hvilket han overgav Handelen gaafte til sin Son, „var i Februar al min Udgjeld 118 D. Mine Bøger, Handskrifter og en 8 Part Skib 8422, midt Gods, Hø, Korn, Stude, Pander er 3914 D. vdi rede Pendinge 1778 D. Summa alb min fri Gods foruden Ejendom er, Gud were loffuid oc ladé sin Velsignelse og Benedidelse were derudi 14000 D. ÷ 4, fortjent vdi dette Aar 928 D. Den Stald jeg kieste uden Norport oc den Begravels=Sted vdi Kirken kost 200 D. Soli Deo Gloria¹⁾.“

1) Sennen, Borgmester Hans Friis, har i samme Bog noteret nogle af sine vigtigste Livs-Mementer, ledsgagede stedse af gudelige Udraab og Visser. Han er født, siger han, 1687, i hans Forældres Hus, sem han nu selv beboer. Det laa, saa vi ovenfor, paa Ny-Jord. Der maa altsaa have været ansetligere Steder end nu; thi i 1627—29 modteg H. Friis østere Hyrsten af Sachsen-Lauenborg, som var keiserlig Gouvernor i Haderslev-Amt, og havde ham med Følge endeg imellem i flere Dage (Program 1834, Bilag 22). Han nævner ogsaa i Anledning af en Idebrand en anden af de ansetligste Rebmænd og Maademand, Jens Jønson, som sin Nabo. I sit 15de Aar blev

Fris af sin Fader bragt til Hamborg, og var der for at lære at skrive og regne, omrent halvandet Åar, fra Paaske Dag 1602 til Ibsdag (Jacobsd. d. 25de Juli) 1603. Faderen har note- ret et Sted, at han gav i Kost og Logis for lille Hans 26 Daler i Penge og til Forering 1 Tjæring Smør, 2 Flæste- Bøster og Fisk for 1 enhalv Dl.) Derpaa kom h. Fr. til Kjø- benhavn i Lære, hvor han tjente i 7 Åar, saavel i Skrambod, som andensteds, indenbydes som udenbydes, kaldtes hjem og be- styrede Faderens Handel til 1618, hvorefter han overtog den for egen Regning, blev Raadmand 1620 og Borgemester 1623. De øvrige Notitier er om hans Gistermaal, hans Børns Fødsel og hans Kones Død, hvormed han ender. Af andre Begiven- heder taler han kun om den store Vandflod 1634 Matten mel- lem 11 og 12 Okt., da paa 3 Timer fra 11 til 2 steg Vandet saa sterkt og hejt, at det gik tvært gjeunem Domkirken, Skibe og Skudre bleve opsatte ved Farup Kirke; alle Broer, Dammer og Diger, Møller Huse og Stalde meste Part fordærret og ned- slaget. I Farup Sogn blev allene 295 Mennesker. „Gud were dieris Siel nadig, oc forstonne os fremdelis for Sadane gudh store Wredes Straf for dit hellige Nassis Skyld.“

Tillægs-Note til Pag. 28-29: At det Foregiveude at have været i tyrkisk Fængsel ikke altid har været Opsind af Va- gabonder, og Unmodning om Vidrag til Læsepunge (Rançon eller Ransun, som de skriver det) ikke altid har været Paaskud for Trygleri, finder jeg i Handelsbogen et ikke uinteressant Bevis for, hvilket jeg forhen har overset: „Item haffuer jeg hos mig Alaret nævnes ikke men de nærmeste Antegninger ere fra 1627 og 1629) 145 Rd., sem er aff di Rendson Penge som Clemente Maltbeck skulde haffue werdt randsonirt for vdj Thyrø, som wor osuergjordt paaveret till Pyel de Villom vdj Amsterdam. Och efterdij det befandtes, adt Personen war død, kom Pen- gene tilbage fra Holland och stander hoes mig, mens di 5 Dall. som fattes vdj 150 er forumkosten efter Hendrick Willumsens benisse, som oc findis hos mig. Herunder er skrevet med andet Blæk, og kjendeligt langt senere: Disse Penge er nu beuilegt till Gilden oc stander vdj Jens Marilds Hus y Grobrødregade, som Gilden haffuer Pant for.

B i l a g.

Inslag till

Uppslag till

Uppslag till

1.

Kong Erik Glæpping forbyder sine Lænsmænd og disse Fogder at forhindre Skibbrudne i at bjerge deres Gods selv eller ved hvem de vil. (1282).

Ericus dei gratia danorum Sclavorumque rex omnibus presens scriptum cernentibus in domino salutem. Conquestum est nobis a dilectis nobis mercatoribus regni nostri et aliis extra nostrum regnum commorantibus, quod quotiens aliqui naufragium patiuntur, magna eis injuria per aduocatos et eorundem officiales contra leges patriæ violenter infertur. Unde nos leges in libro legali de naufragio a rege Waldemaro felicis recordationis avo nostro edito apud omnes et singulos in regno nostro naufragium patientes illibatas conservare volentes, districte prohibemus, ne quis aduocatorum nostrorum vel eorundem officialium seu quisquam alias andeat aliquos naufragos, qui per se seu per aliquos alias res suas salvare poterint, impedire. Quod si quis ausu temerario contra nostram prohibitionem attemptauerit, regiam non

cessiget vltionem in bonis pariter et persona. In eius
rei Testimonium sigillum nostrum duximus presenti-
bus apponendum, Datum Worthingborgh Anno domini
MCCLXXXmo secundo proxima sexta feria ante domini-
nicam palmarum, presentibus dominis Nicholao præfecto
Lundensi, andrea fratre suo, Joon litlæ et petro dapi-
fero nostro.

(Originalen i Raadstu-Arkivet er paa Pergament med vedhængende,
temmelig konserveret Segl.)

2.

*Kong Kristian den 1stes Stadfæstelse af Erik Men-
veds Privilegier paa Ribe fri Strømme (1455.)*

Wii Cristiern met gudz nadhe Danmarks Norgis kō-
ning Greue y Oldenborgh oc Dełmenhorst Göre wider-
light alle mend, som nw ære oc komme skulle att for
oss har wærith wor ælskelighe borgemester oc radmen
y Ribe met et wor forfather koning Erics breff som
gissuit war y Nyborgh eftir guds byrd mcclxxiido
ste bartholomei asten ludende om friiheet paa forstrand
och haffue wedt list manöö oc anderstedz vden for ribe
&c. hwilket wor forfathers breff wii haue ladhed wed-
herhenge thette wort opne breff oc stadfeste oc fuld-
burdhe thet i alle syne article ubrödelighe holde scule,
fforbyudende alle elwo the helzt är eller wäre kunne
oc serdelis wore foggede oc æmbitzmend forne wore
borghere i Ribe pa swodañ friiheit oc priuileger i
noghen made at hindre quælie eller vforrette vnder wor
konigliche heffnd och wredhe. Datum in castro nostro
ripensi vigilia ascensionis Dni, nostro sub secreto.
Anno Dui medlquinto.

(Efter Pergaments Originalen; Sigillet er afrevet.)

3.

*Forbud mod Udförsel af Tömmer undtagen til Øerne
og Eyderstedt¹) (1480.)*

Wij Cristiern mett gudz nade Danmarcks, Sweriges, Norges, Vendes oc Gothes Konig, Hertug i Sleswiig ock i Holsten Stormarn oc Dithmerschen Hertugh Grewe i Oldenborg ock Delmenhorst Helsse ether oss elskelige werdige father Biscop peder i Ribe oc wore elskelige borgemestere oc radt sammestedz kerlige met Gud oc wor nade. Wither kære wenner att oss ther till wi-dende wordet, at ther aff byn oc annerstedz ther omkring vdföres meget timber vdenlandtz Swo at skowene thermet forhugges oc sammeledes wore Borgere ther aff Byn oc andere wore vndersathe kunde ey ther fore fange timber till theres Huszbygning. Tha wele wij nw for thenne oc andre saghers skyld, at ther omkring eller ther aff byn Iuthet timber her effter senall vdföres vdenlandz vden allene smaat Timber till wore Land sild, før oc eyderstæde. Thi bede wij oc biwde ether ati her vppa lade ware tage at thette swo aldeles holdes i alle made, ock lader thet engelund. Thi wij forlade oss ther wisselige till. In Christo valete. Datum in castro nostro Nybbwrgh feria sexta post Dionysii et socio-rum ejus martyrum anno Dni medlxxx nostro sub secreto dorsotenus impresso.

¹) Jeg har uden Tvivl sejlet i at söge det i Regnskaberne østere nævnte Westermersch i Vestermark i Eyderstedt (foran Pag. 44). Herved menes vistnok Dagebüll, hvor Overfarten til Föhr er, som den Gang var en Ø, og som efter Danckwerth ogsaa kaldtes Westermersch.

4.

*Rettertingsdom, afsagt af Kong Hans (1483) mellem
Hans von Alefeldt og Raadet i Ribe om Byens fri
Strömme. (1483.)*

Wij Hanss met gudz Nade Danmarks, Norges Wen-
des oc Gothes Konning, utuald Konning¹⁾, Hertugh i Sles-
uigh, Holsten, Stormarn oc Ditmarsken, Hertugh,
Greffue i Oldenborg oc Delmenhorst Göre alle wider-
light, at h Aar esfther gudz byrd medlxxxtertio fe-
ria sexta proxima ante diem sti Urbani pape for
oss paa wort Ketherkingh i Graabrödrc Clostersto-
we i Köpenhaffn nerwerendes oss elskelige oc wer-
dugste oc werduge fædre erchebiscop Jens Brostrop i
Lund, bispop Oloff Mortensen i Roskylle, Biscop Karell
i Othens, Biscop Niels Glud i Wiborgh, bispop Eyler i
Arus, Doctor Cristoffer prouest i Roskylle, Hr. Prior
Jep Mortensen i Antworskow, Hr. Abbed Oloff i Soore,
Hr. Erich ottesen, Hr. Claus rönnow Hr. Niels Eriksen,
Hr. Strange Nielsen, Hr. Johan Oxen, Hr. Knud Tvedesen²⁾)
Hr. Ludvig Nielsen, Hr. Werner Barsberg, Hr. Eggert
Krummedige, Hr. David Hack, Hr. Niels Thomsen, Hr.
eskil göye Hr. Anders Jacobsen Riddere, Henrich Mø-
genstrup Landsdommer i Sielland, Bent Bille³⁾ Claus
Bryske, Pether Nielzen Landzdommer i Skære, Oluff
Mörtensen wor Landzdommer i Nørre Jutland, Laxman
oc mange flere gode men ther tha nerwerendes wore,
wore skickede Siword rettlöff pa Hans von Annesfeldts

1) „til Sværig“ er glemt af Copisten.

2) Dette Navn er vist ikke ganske rigtigt. I Afskriften i Detlef
Hansens Samling hedder han Wundsen.

3) Afskriften har Berent,

wegen pa then ene side oc Jver Nielsen¹⁾) oc Las Peteresen Borgemestere i ripe pa then annen side om trette oc Dele the sammen haffde, Tha lod forne Siword lese een schrift ath forne Hans von Anefeldh kerde, at Burgerne i ripe woldelige toge hansz skiib oc korn fra hannem i haus Laan i hertugdönnmet oc ther til stockede oc blockede hans tienere imod logh oc reth Meth flere article oc Käremall, som thenne schrift innholder. Ther til suarede forne Burgemestere, ath the behindrede thette skiib pa Riber frii ströme, som war en wxiöes²⁾) innen for Liist oc ey i haus von Anefeldz laan oc i rette lagde the gode Privilegier wed tu hundrede Aar gamble, som Konninger, Herrer oc förste haffue vnnth oc gissuet Ribere Indbyggere meth theires frii Strömmme³⁾) oc forstrand, som er Liist, Mannö oc alth thet imellom forne Liist er oc indtil Riberby met theres Haffue oc Dyb Hvilke Previlegier wor kære Ihr. father Konningh Christiern Iues siell gud nade, haffuer stadtfest oc fuldburd met sit obene breff⁴⁾) oc ther till lode the lese worth breff som wii oc Danmarks raadh them haffue tillscreffuet oc forbudt noget Korn wd at föres oe budet at hindre thennem, som gjorde imod worth forbudh Item ydermere haffue the oc godh Bewiisningh ath the behindrede forne skiib mere end een wxiöes

1) Ventelig den samme, som under Navnet Store Jiver er den förste i Rækken af Borgemesterne hos Terpager, som dog först lader ham opträde. 1588. I en Rettertingsdom af 1587 nævnes han ogsaa,

2) Uxiöes — Ug siöes. I Afskriften „en Ugesöes.“ Skal det betyde en Uges Sejtads, saalangt man almindelig sejler en Uge, saa saar man kun maadeligt Begreb om den Fart, de da skjar.

3) De fire sidste Ord ere ulæselige i Originalen og supplerede af Afskriften.

4) Her er atter et Hul i Orig., som er suppleret efter Afskriften.

innermere¹⁾) end theris frihed wdrecker Tha gassue the them i rette for oss pa bode sidher, Tha sagde wii swo for rette esster theris gode Previlegiers oc obne bress's Liudelse som the i rette lagde for oss som wore i alle made vforderssuede, tha bör forne Riber Indvaanere alle the haffne oc forstrandh qwitte oc vrij at nyde oc beholde, som ere nellung liiste oc riberby oc ydermere ath enghen maa skibbe eller wdföre noget godz ther emel-lom wden met Borgemestere oc raadhs willge oc tilstæ-delse, Thii forbiwde wii alle chuo the helst ere here-modh at göre i nogen made. Derffues oc noger ther emodh at göre tha maa the thet forfölge met theres stadz reeth, Oc ydermere ath hues the haffue giorth paa forne Skiiib oc korn oc then man som grepen wor, thet haffue the giorth met rette oc döme wii them alle som met wore, bode i raadh oc gierninger qwitte oc fri oc angerlöse i then sagh. Datum anno die et loco supradicto. In cuius rei testimonium sigillum regni nostri Dacie ad causas presentibus est appensum. Teste Efrardo grubbe de tryggewelde Justitiario nostro dilec-to. In testimonium omnium premissorum.

5.

Kong Hans konfirmerer Ribes ældre Privilegier 1483.

Wii Hauss met Gudz nade Danmarckes Norges Ven-des oc Godes Konning Vduald Konning til Swerriges Rige Hertug vdi sleswig oc hertug vdi Holsten stormarn oc Ditmarsken, gressue vdi Oldenborg oc Delmen-

1) Afskriften har „ydermere“. Meningen er, at de anholdt det om-talte Skib en „Uge Søes“ inden for Grædsen af deres privilegi-erede Farvand.

Horst Göre alle wittherligt at wii aff wor synderlig gunst
 oc nade swo oc fore wore kære Vndersatters Borgeres
 oc menighedz vdi wor oc kronens Købsted Ribe boendes
 beste oc bestand skyld haffuer taghet, annammet oc vnt-
 fanghet oc met thette wort obne bressthage, annamme oc vnt
 fange oss elskelige Borgemestere Radmen oc mene Al-
 mvge vdi Ribe vdi wor Konninge hegning, worn fredh oc
 beskerming besynderlige at forsvare oc fordeytinge¹⁾ till
 Retthe oc paa thet at forne wor oc kronens Købstedh
 maa this ydhermere bygges oc forbethres oc forne wo-
 re kære vndersatte mwe this bæther wedkomme at vd-
 gissue oss oc wore essterkommere Koninge vdi Danmarck
 theris aarlige Byskath oc thieniste haffue wii vnt stad-
 festh oc fuldburdhet oc met thette wort obne bress vnt
 ne stadfeste oc fuldburdhe forne Borgemestere Radmen
 oc menighet vdi Ribe alle theres priuilegier nadher oc
 friihedher, som wor kære her father Konng Christian
 hwes siel gud nade oc andre wore forfæthrc fremfarne
 Konninger i Danmarck oc Hertuger i synderjutland then-
 nem nadelige vnt stadfesthet oc fuldburdhet haffue.
 Swo at the thennem nyde beholde oc bruge mwe oc
 skulle vdi alle made oc alle article essterthii som forne
 wor kære Hr. fathers oc andre wore forfæthres frem-
 farne Konningers i Danmarck oc Hertugers i synderjut-
 land obne bress forne wore kære vndersatte vdi Ribe
 ther vppa gissue ydhermere inncholde oc vtwise oc be-
 holde wii hoss oss then Mact forne theres priuilegia at
 forwandle esther thii som oss tyckes nytteligt wäre oc
 behoff göres esster wort elskl. Danmarcks Righes Radz
 Radh. Thii forbywde wii alle ehwo the helst ære eller
 wäre kwnue oc serdeles wore oc kronens fogethe oc

¹⁾ vertheidigen; Ordet i Texten ved jeg ikke østere at være stödt paa.

embetzmen oc alle andre forme wore vndersatte Borgemestere, Radmen, Borgere oc mene almwe wdi forme Ribe emod thenne wor besynderlig gunst nade oc beskermelse pa persone eller godtz vdi nogher made at hindre eller hindre lade mödhe platze dele vimage eller vdi nogher made at vforrette Vnder wor kongelige hafned oc wrede. Datum in castro nostro Hafniensi feria sexta quatuor¹⁾ proxima post festum pentecostes anno Dni millesimo quadringentesimo octuagesimo tertio nostro regali sub secreto presentibus inferius appenso.

(Efter Originalen paa Pergament).

6.

Forbud mod Kornudförsel paa Ribe Byes Strömme 1491.

Wii Hans met gudz Nade Danmark, Norges, Vendes oc Godes konning, vduald til suerige, Hertug i Slesnig oc Hertug i Holzsten, Stormarn oc Ditmersken Gref-fue i Oldenborg oc Delmenhorst görc alle vidherligt at wor borgemesthere oc Rad i Ripe haffue beræth fore oss at ther föres möget korn vd af theres ströme ther fore Byen emod swodant forbud som wij oc wor kære Brödre vdj wore Land oc Righe giord haffue Thii haffue wii Befalet oc fuldmacht gifftuct forme Borgemester oc Rad i Ribe at hindre oc töffue alt thet korn oc annet godz som pa theres strömme kommer met thet skæl²⁾ at thetskal vdföres imod forböt. Datum in castro nostro Kolinge Die commemorationis animarum anno dñi Med nonagesimo primo nostro sub Signeto.

(Efter Originalen paa Papir).

1) Her er et u tydeligt abbrevieret Ord, der ligner lidt tempus.

2) o: den Hensigt.

7.

Befaling til Jndbyggerne i Hvidding, Frös, Kalslund og Gram Herreder at söge Torv og Marked i Ribe (1491).

Wii Hanss met gudz nade &c. helse ether alle wore kære vndersatte, i huem i helst tilhøre eller thiene som bygge oc boo i hwidding herret frötz herret kalslunds herret oc Gramherret kerlige met Gud oc wor nade Vither at Borgemester oc Rad i Ribe haffue bereth her fore oss Atj ey nw wele söghe market ther till byen i pleye at göre, bede wij ether oc biwde alle ati herefster söge till forne by till thorff oc till market som i haffue giord ass Arild tiid oc gammel sedwane oc lader thet Ingenlunde vnder wor hyllest oc nade. Datum in hadersleue feria quinta proxima post omnium sanctorum anno Domini Medxejm^o nostro sub signeto.

Paa Foden er paategnet: lest paa frösz herrids ting for Dom og Ret Thorsdagen d. 30. Dcbr. 1675. — Kgl. May Ridefoget welagt. Lauridz Petersen begjerede en Copia herefster — og paa den anden Side: lest paa Kalslund herredsting for Retten Fredagen d. 31. Xbris 1675.

8.

Tilladelse for Ribe Köbmænd at köbe og sælge over alt i Köbstederne i Jylland 1492¹).

Wii Hausz met gudz nade etc. göre alle vitherligt at wore vndersatte Borgemestere radmen oc Köbstederne her i Judtland wore nw her i Randers fore oss oc wort elskelige Rigens Rad her nw tilstede wore om twedract them emellom wor om köbmandszskab etc. Tha

¹⁾ Dette Dokument er, ligesom flere af de andre her astrykte, nævnet i Pontoppidans Atlas Tom. 5 Pag. 609, hvor det siges tillige at indeholde Tilladelse till at udtagge Vin i Kandetal, men hvorom Intet findes i Dokumentet.

efther wort elskelige Rigens Radz Rad vnne wii oc til-lade, at hwar wore köbstedemen i Ribe kommer i wo-re Köbsteder her i Landet mwe the köbe oc handtere theres Köbmandskab met borgere gjæster oc bönder hwer hoess annen effter som thennom behoff göres oc hwess the swo köbe mwe the vhindred före i Landet hwort the vele. Datum in opido nostro Randrusiens octavo Epiphanie domini anno ejusdem mcdxc secundo nostro sub signeto.

Originalen paa Pergament, Sigillet mangler.

9.

Tilladelse for Middelsart Borgere at före Korn til Ribe. 1510.

Wii Hauss met gudz nade Danmarcks, Sneriges Nor- ges Vendes oc Gothes Koning, Hertug i slesuig, Holsteen, Stormarn oc Ditmersken. Gressue i Oldenborg och Del-menhorst giöre alle vitherlicht at oss er till vidende wordet at nogre wore kiære vndersatte vdi vor kiöbstedt medelsar haffue korn oc andre ware som thee vele före till wor Stadt Riibe oc at thennom giöres ther paa hinder, swo at the swodanne ware diit ey före mwge, Tha efftherdii at swodanne handling är paa begge sider imellom wore vndersatte i wort rige Danmark oc är thet forbudt som wii oc wort elskelige raadt giort haf-fuer ther met vforkrenket, haffue wii vnnadt oc tilladt oc met thette wort obne bress vnde oc tillade at forne wore kiære Vndersatte vdj medelsar mwe före till Riibe hwes korn oc andre ware thee haffue oc selge vele sforbiwdende salle chwo thee helst ere eller were kwnne oc serdeles wore Borgemestere oc raadmen vdi forne vor kiöbstedt medelsar thennom her emod at hindre, hindre lade

eller i nogen made forfang at giöre vnder wor hyllest och nade. Gifuen paa wort slot Synderborg Georgij martyris Dag Aar etc. mdx vnder wort Signet.

(Efter Papirs-Originalen i Raadstu-Arkivet.)

10.

Ribe fritages for Told af Rokkel, Skuller og anben grov Fisk, som falder under Vesterherred. 1527.

Wii Frederich met gudz nade Danmarcks Vendes oc Gothes Konning, vdwaldt Konning till Norge, Hertug i Sleswich holsten Stormarn och Ditmerschen Gressue y Oldenborrig och Delmenhorst Giöre alle witterligt at wore kære vndersaathe Borgere vdy Ribe haffue beclageth fore oss ath the nu Beswares met vloglige toln aff Roker, skulur och andhen groff fysk som tagis vndher westher herrits siidhe ydermere en gammel sedvane Thii haflue wii aff wor sunderlig gunst oc nade vnti oc tillath oc nu mett thette wort obne breff vndhe oc tilladhe at forne wore Vndersaathe mue oc skulle være altin-^{gest¹)} frii fore slyg ny tolnn oc icke beswares ther met ythermere end som sedwane war vdy hogborne förste Kong Hanzzes wor kære broders tiidh, dog saa ther icke sknle fiske flere end som ther pleyer at fyske aff gammel tiidh. Thii forbiwde wii alle ehwo thee helst ere eller wäre kunde serdeles wore fogether Embedszmen oc alle andre forne wore Vndersaathe y Ribe her emodt hinther eller forfang at giöre vnder wort hyllest

¹⁾ Aldeles, ganske. Man kan slutte af denne Forordning, at det paaankede Paalæg er sket i Chistian d. 2dens Tid,

oe nade. Gissuet y wor Stadt Ottensjö ottensdag nest
efther wor frue dag assumtionis Aar etc. Mdxxvii.

Ty gge Krabbe marsh.

(Efter Papirs Originalen.)

II.

Tilladelse til at hære Tondépenge af fremmede Skibe.

1545.

Wii Christian mett gudts naade Danmark's, Nor-
ges, Wendis och Gottis konningh, herthugh i Slesvigh
Holsteen Stormaren oeh Dytterschen Greffue vdj Ol-
denborgh och Delmenhorsth Giör alle witterligt att eff-
ter thii wore vndersotte Borgemestere Raadtmeindt och
menige borgere heer vdj wor kiöbstedt Riibe haffue
nu berett for oss huorledes att the finde thennom stor-
ligen besueret mett the tuende siöetönder som the for-
thendt menige siöfarendis mandt schulle holle alle tiidt
ferdige paa Riiberströme. Tha haffue wii nu aff wor
synderligh gunsth och naade vndt och tilladett och mett
thette wortt obne Breff vnde och tillade att forne wore
vndersotte heer vdi Riibe muc vppebere och till thennom
annamme tuo skellingh danske till toldt aff huer
vdtlendiske mandt for huer lesth godtzs som the heer
indt for Byenn eller vdt igenn förendis worder till saa
lenge wii anderledis ther om tillsiigendes worder, Thii
bede wii och strengeligen hyude alle fremmede vdtlen-
diske kiöbmendant som heer for byenn eller igenn theris
godtzs heer vdt förendis worder, atti till gode rede vdt
giffue forne wore vndersotte heer vdi Riibe tuo danske
skellingh aff huer lesth godtzs som i hær vdt och indt
förendis worder effher som forskrefftstaer, Saa frampt

att ther fore nogenn fordrister sigh till att forlöbe samme toldt och icke then reddelige vdtgiffuendis worder Tha schall handt ther for straffis som wedt bör. Thii lader thet ingenlunde. Gissuet vdi wor kiöbsted Riibe Sancti Hans Dagh midtsommer Anno etc. mdxlv vnder wort Signett.

Johan friiss Canzeler.

(Originalen er paa Pergament med vedhængende, særdeles vel konserveret Sigil.)

12.

Forbud for Fiskere paa Vestkysten at sælge deres Fiske til Udlændere (1548.)

Wii Christian mett gudz naade Danmarkes Norges Wendes och Gottis Konning, Hertugh vdi Slesuigh Holsten, Stormarn oc Ditmerschen, Greffue vdi Oldenborg oc Delmenhorst helse ether wore och Kronens Vndersotte som bygge oc boo offuer aldt Mandöö faanöö Sönderhoffuit, Langelegh Westersiide Nyeminde oc paa alle andre slige Fiskerleyer vnder westerlandsiide vdj Riber stigtt liggendis euindeligh mett gud oc wor naade, wiider att oss er tilludendis worden, hvorledes atj bortselge till vdtlendiske Kiöbmendl meste partten ethers Fisk bode skullerne oc andere fisk som ther fanges huos ether paa fiskerleyerne och mange aff ether forleggis¹⁾ oc fannge meste partten ethers fiskeredtskaff aff wore vndersotte bode vdi Riibe Warde och andre wore Kiöbsteder heer vti wortt Lanndt Nörre-Jutlanndt och blisfuer heraff stoer dyer tiidt her vdi Riiget ydermere

1) Forstrækkes, saar forud.

eundt som tillorne werett haffuer att samme fisk saaledes bortt selges till vdtlendiske Kiöbmendt Thii bede wii ether alle och huer serdelis strengeligen byude atti heer effter aldeles inngen fisk borttselge till nogenn vdtlendiske Kiöbmendt, medenn alene till wore egne vndersotte Riigens Indbyggere oc till¹⁾ paa nogen maade fordrister sig nogenn heremodt at giöre, tha skall han thermet haffue forbrött allt hans Fiske retskaff till hwilcke som therpa kerer och ther till mett böde xl marck till sit Herrskaff. Thi lader thet ingenlunde. giffuet paa wort Slot Collinghusz Lössuerdagen nest effter wor herres Himmelfarsdagh Aar Tussinde fem²⁾ hundrede fyrgetyflue paa det ottende.

Vnder vort Signet.

(Pergaments-Originalen er meget beskadiget og paa nogle Steder ganske u tydelig.)

13.

A.

Forbud mod Udförsel af Födevare 1541.

Wii Christiann medt Gudz Nade etc. göre alle witterligt att effter thii wii haffue forfaret aff the mangfoldig klagemaal, som for osz er komen then store och vanskelige Dyre-tiid som sig begiffuer hervdj Riget, saa ath korn och andhen fetalie haffuer her til weret soldt och köfft mangesteder her i riget, meget dyrer end thet nogenstedtz vdj tydsland gieldet haffuer. Tha haffuer wij aff mange wore vndersatters begeringe meth

1) Her er Bræk og Huller i Originalen, som gjöre den ulæselig.

2) „fem“ er næsten ulæseligt men bag paa Dokumentet staar to Ste der Aarstallet 1548.

wort elskl. Danmarcks riges raad som her nw forsamblet er thet nw saa beuilligt och samtyckt ath aldeles intthet korn fetallie oc edende ware skall skibes eller vd föres her aff riget, förend wii lade wore bressue anderledes therom vtgaa. fordrister sig nogen geistlige eller wertslige, indlendske eller vdtlendske her emod vdt at skibe eller vdföre korn fetalie eller nogen edende ware aff riget eller blissuer besundhen ther met, Tha skulle the ther met haffue forbröt huisz the haffue met ath fare och haldelen theres boeszlod och andhen haldelen them som the handeler met, bedendes och bludendes alle wore fogdher embetzmend borgemesther raadmend byfogeder tollere och alle andre attj haffue flitige tilseen at thet saa fast oc wbrödeligen aff alle och huer serdeles geistlige oc werdtzlige indlendske och vdtlendske wed mact holde saa frampt som huer effter syn person wil icke lide straff ther fore effter wor ordinantzess liudelse Thi lader thet ingenlunde. Giffuen paa wort slot köpinghaffu tiisdagen nest effter palme syndag anno mdxli under wort signet.

Thette forne bress' finge wii icke til ribe förend then mandag nest effter syndagen cantate ther klocken wor mellem tre och firre afften.

B.

Wii Christian met gudtz nade etc. Göre alle witterligt ath wii nw haffue forfaret oss elskl brede Rantzow wor mand, raad och embetzmmand paa wort slot haderslöff ath skulle indskicke sit wisse bud ind wdj nör

Jutland och ther lade kiöbe saa mange gressÖxen och fisk, som han behoff haffuer ath bespise och försörge forne wort slot met Thi bethe wij och bywde alle wore foghter embedtzmend och alle andre athi ere forne brede rantzow eller hauss fuldmectige behjelpelige ath bekome same öxen och fisk for wore penge forbiunden des ther for alle huo the helst ere eller were kunde forne brede rantzow eller hansz fuldmectige her imod paa samme gresz Öxen och fisk som han vdj saa maa de paa wor wegen köpende wdriffuende och wdförende wordher ath hindre eller nogen made forfang ath göre wndher wor hyldest och nadhe, Giffuen wdi wor stad Malmöe sancti Jacobi apostl dag anno wnder wort signet mdxlj.

Och same breff kom icke hier til ribe förend i dag helle korsdag exaltationis Mdxli.

(Aftrykt efter Raadstuprotokol.)

14.

Wdi anno 1596 och Anno 1597 haffuer Kong M. Konning Christian vduaald Konning ladet sin Naadis almindelige Forbud vdgaa om Rug at vdföre aff Riget, oc vdi Anno 1598 ladet forbyde adt intet Byg eller Malt skulde vdföris aff Riget, Da essterdi Riber Borgere oc Indbyggere ere aff fremfarne Herrer oc Koninger I Danmark Saa oc förster vdi förstendommen Slesuiig oc Holsten (som da ogsaa haffuer haffd Regimentet i Riget) priuilegiret at maa imod Forbud vdföre aff Riget icke

alleneste Korn men ocsaa Smör, Flesk oc all Anden Waare, wanseet nogen Forbud, haffuer Borgemester oc Raad hervdi Ribe wed Waldemar Parszberg, da Lenszman her paa Riberhusz, ladet hosz hans Naade oc hansz Naades Regerings Raad, vdi hans Naadis wmyndige Aar om slig deris Priuilegier oc Friheder ladet titkendegiffues, at dennem icke skulde imod samme deris Priuilegier paa Vdförszel giöres Nogen Forhindring. Oc haffuer de bekommet denne effterscreffne Forbeskeed tilbage vdigen, som effterfölger. Först welhemelte Waldemar Parszbergs hans Missine oc Sendebress, at hand hosz Kongelig Regerings Raad derom haffuer ladet anholde oc derom bekommit de fire Regerings Herrer deris scrifftlig Ansuar, Lydendis effter Indgangen, Helsen oc Taksigelse in Originali Ord fra Ord, som effterfölger. Kiere Waldemar, Som Eder er witterligt, at woris Naadigste Herre Printz oc vdualde Konnings obne breffue ere vdgangne om Forbud, at ingen Rug skal vdföres aff Riget, saa haffue wii forfarit, at Riber Byes Indbyggere haffue Priuilegier, at de mue vdföre Korn enddog Forbud er skeet derom her vdi Riget, och samme deris Priuilegier aff fremfarne Konger at være stadfest, saa giffue wi eder dersor paa voris naadigste Herris Vegne, venligen tilkende, at dennem effter slig Leilighed, maa være frit for deris Korn at vdföre oc deris Næring der met at söge, som de hertil giort haffue, Indtil saa lenge 1 fanger Anden Beskeed derom, Dog skulle de icke mue inddrage her vdi Iutland oc til Forprang Rigens Indbyggere til skade kiöbe Rug ellsr Haffre, oc den vdsckicke imod de Forbudsbreffue, som om Rug at vdföre vdgangen ere.

Thette vi Eder venligen icke ville for holde. Datum
Hyllested, den 15 Dag Martii Aar 1596.

Peder Munck, Manderup Parszberg,
Jacob Seefeld, Albret Friisz.

(Efter en Kopibog i Akivet, skrevet 1601)

15.

*Forbud mod at sælge Skibe til Udlændinge, förend
de ere 10 Aar gamle (1554).*

Wii Christiau met Gudz Nade etc. giøre alle wit-
herligt at ephter thij wij ere komne vdj forfaring, at ther
bigges mange skybbe vdj wort riget Dannemarck oc
Norge oc skouffene ther vdi Riget ther met storlichen
üdelegges, oc nar the ere bygde oc kunne bruges vdj
Söen, Sellges the strax störste parthen vden rigerne,
Saa at wore Vndhersatte ringe ther aff forbederis, Tha
paa thet at slige Skybbe Som vdi rigerne vpsettis oc
byggis kunde komme rigernis Indbyggere til beste, haf-
fue wi met wort elskl. menige Dannemarkis rigens raadts
beuilliget oc samlöckit at alle the skybbe Som er big-
de eller herepther bigges vdj forne wor riget Danmarck
oc Norge skulde blifue hoes wor vndersatthe rigens
Indbyggere oc icke Sellges eller afhendes nest ephter
the bigde ere vdj X Samfelde aar, oc ther Som noghen
trenngher till at afhende Same skybb, Tha skulle the
Selge thennem till rigens Indbyggere oc till Ingen An-
den, fordrister sig nogen till herimod at giøre ephter
Som forent staar Tha skall then haftue forbröt thet
skybs werd, Som hand thet afhendet forc, till osz oc
kronen eller till sit Herskape, om thet icke er af wore
borrighere eller aff wor oc krones tiener oc ther till

mett straffes Som then wore breffue oc bud icke agtthe wille, gissuet paa wort gaard vdj Otthense S. Michels Dag Anno etc. mliiii wnder wort Singnett.

(Ester en Kopi, indført i den ældste RaadstuProtokol. Paa det første Blad af denne er skrevet: Vti thend Bogli skal schriffties hnat dom och reth som aff séges paa raadhuss. Anno dm. md. (1500) den förste Søg er dog først fra 1531 og Protokollen naar til 1571).

16.

Vidne angaaende en Vinhandel i Middelburg. (1559)

Wy epterskressne Borgemester oc Raad vti Ribe giøre witterligt for alle met thette wort opne breff, at for osz vti dag paa wort Raadhuz for en besidende Raad oc ret, tha wor Frans Olufsen woris medborger hans hustru gunder Franses, oc vtj hans frawerelse tha hagde hun ladet y rethe for osz erlige oc traafaste mend Jens Klyne¹⁾) oc Seueren Swensen woris medboriger och begierde at the wilde sige theris sandhed, hwes vittherligt ere, om then fransze win, som wor Inne paa Hanns Tygessen og frans Olufsens Skyb, Som laa for Medelborre vti Seeland, oc tha framginge the wedttheris hellens eedt oc medt opregtho fingere for os, och berette Jens Klyne, hworldis at Frans Olufsen kam först tyl hannem oc at spurde, om hand wilde kiöbe nogen franske Wiin aff thend Franzose vid naffn Christopher Inspegt²⁾), tha sagde hand ney, och nogen tyd ther epther, tha kom forne Christopher Inspigt selff tyl hannem vtj hansz husz och hagde Frans Oluffsen met sig oc baad hannem thet Frandze wien fall, och tha swarde Jens

1) Klyne er en oftere forekommende Familie. Uden for Byens Nørreport er Frans Klynes Toft; Klynborg hed forдум det nuværende Raadhuz.

2) Det er ikke let at slutte sig til, hvad Franskmanden virkelig hed,

Klyne hannom, at thet wor icke hans gandinge¹), doch kiöfste Jens Klyne Christopher same tydt en fad aff thet fransze wien paa hugborne Förste oc Herris kon. Matz aff Franckrigs Död²), Item wond Söueren Swensen for osz at hannom fuld witherligt er, at forne Christopher hand baad thet Frandze wien fal her y byen oc sagde for hannom at hand stoed vti kiöp met Jens Klyne ther om, vtj lige made bestod Hanns Tygessen Radmand att hand haffde kiöfft Christopher Inspegt hans win aff, om then hannom behagde, och ther hand thend finge pröffuet tha befall thenn hannom icke, och tha antwurdet hanns Tygessen Christopher syn breff vtjgen. At tisse forne III Mend haffuer saa bestanden for osz ligeruisze Som forskressuet staar oc till vthermere uindeszbörd, tha lader wy henge woris Stadz Secrete neden for thette wort obne breff, dat Ripis thend XI Dag octobris anno dni mddlix.

(Af Raadstudomprotokollen).

1) Et endnu her i Byen og Egnen brugeligt Udtryk.

2) Henrik den 2., som 1559 döde af et Saar, han hayde faaet i en Tournering.

Skoleefterretninger.

Af Discipeltallet, som ved forrige Skoleaars Slutning var 36, afgik 4 til Universitetet, nemlig Knud Peter Callsen, Henrik Georg Marius Hansen, Harald Ussing og Michael Bendix Holst Koch. Ved Examen artium erholdt de tre førstnævnte Hovedcharacteren Laudabilis, den sidstanførte Hand illaudabilis.

Umiddelbart efter den afholdte Skoleeramen ombyttede C. E. Hansen, af 2den Classe, Ribe Skole med den ved hans Fædrehjem, Lundum Præstegaard, nærliggende Horsens Skole. J. P. Bøtkou, af samme Classe, blev udmeldt den 5te Marts d. A. for at tage privat Underviüssning, hvorved han haabede snarere at kunne opnaae det academiske Borgerstab. Denne Afgang er i Skoleaarets Leb erstattet ved følgende Tilvaert: 1, Christian Julius Haldan Berg Juel, en Son af Bystriver og Raadmand, Krigsraad Juel i Ribe, 2, Rudolph Vilhelm Valdemar Bertelsen og 3, Edvard Thomas Gottlob Bertelsen, Sonner af Amtsforvalter Bertelsen sammesteds, 4, Lesor Kleisdorff, Son af Kjebmand Kleisdorff her i Byen, 5, Thomas Martinus Holst, en Son af den afdøde Segnepræst for Norbech, Sønderbech og Læsten Menigheder i Vib. St. og, 6, Johannes Vorchesnius, en Son af den

ligeledes afdøde Sognepræst i Henne. Peter Adolph Bernhard Suhr, en Pleiesøn af Adjunct Dr. Suhr, blev ogsaa i Begyndelsen af Skoleaaret optagen, men igjen udmeldt, da Adjunct Suhr blev kaldet herfra til at være ord. Catechet og første Lærer ved Borgersskolen i Holbæk. Discipeltallet er saaledes det samme, som ved forrige Sko-
leårs Udsigt, nemlig 36, alle studerende. Under de 4 Glasser, hvoraf Skolen bestaaer, anføres de herefter i den Orden, som ved Censuren i Julimaaned blev dem tilskjendt.

IV Classe.

A. De, som iaar dimitteres til Universitetet i Kjøbenhavn:

- 1, Henrik Adolph Krøyer, en Søn af den afdøde Sognepræst Krøyer i Føhl,
- 2, Laurids Thuraah, en Søn af Sognepræsten de Thuraah til Cathrinekirke i Ribe,
- 3, Matthias Theodor Mægen, en Søn af Prebst Mægen i Hygom.

B. De øvrige, som blive tilbage i Classen:

- 1, J. H. Holm, 2, H. Lund, 3, E. P. V. Wulf,
- 4, Th. W. Glensburg, 5, G. Th. Thorup, 6, H. J. Jørgensen, 7, W. Brasen.

III Classe.

- 1, A. C. Greibe, 2, C. T. E. Bruun, 3, C. St. Seiberg, 4, W. L. Dynesen, 5, C. G. Koch, 6, W. Tvede, 7, H. Tvede, 8, J. B. Smith, 9, Th. G. Brasen, 10, Th. E. J. Bøggild, 11, H. D. Krarup.

II Classe.

- 1, A. C. Riis, 2, G. E. M. Randrup, 3, C. A.

Gleensburg, 4, C. H. Thurah, 5, L. O. Rør, 6,
C. J. H. B. Juul, 7, Th. Ussing, 8, J. J. Rør,
9, H. J. Pontoppidan.

I Classe.

1, L. Kleisdorff, 2, J. Jørgensen, 3, K. V. V.
Bertelsen, 4, J. Borchsenius, 5, Th. M. Holst, 6,
E. Th. G. Bertelsen.

Med Lærerpersonalet er den allerede berørte Forandring foregaaet, at Adjunct Dr. Suhr den 30te Jan. 1842 er befordret til geistligt Embede. I hans Sted har den Kongl. Direction for Universitetet og de lærde Skoler under 30te April deresler constitueret Cand. theol. Carl Ludvig Theodor Jacobi.

Lectionstabellen for det afgivte Skoleaar har undergaaet den Forandring, at Læsetimernes Aantal er indskrænket til i det høieste 6 Timer daglig foruden Undervisningen i Gymnastik og Sang.

Her meddeles Lectionstabellen for det sidste Sommersemester, hvil Allsvigelse fra den for Vintersemestret approberede bestaaer deels i de Forandringer, som en ny Færdeling af Lærefag ved Dr. Suhrs Forslyttelse gjorde nødvendige, deels deri, at Undervisningen i Gymnastik og Sang, som nu er ansat i Timen fra 5—6, blev given om Vinteren i Formiddagstimen fra 11—12. De enkelte Læreres Andel i Undervisningen vil sees af selve Tabellen, hvor Recter Thorups Timer ere betegnede med R., Overlærer Hansens med H., Adj. Adlers med A., de constituerede Læreres Cand. Thorups og Cand. Jacobis Timer med T. og J. og Timelærer Pastor Müllers med M.

	Mandag.	Tirsdag.	Onsdag.
8—9	T Latin . . 1	T Latin . . 1	T Latin . . 1
	A Græst . . 2	J Fransf . . 2	A Græst . . 2
	R Latin . . 3	R Latin . . 3	R Latin . . 3
	H Arithmetik 4	M Hebraisk .	H Geometrie 4
9—10	A Historie . 1	A Historie . 1	A Historie . 1
	T Latin . . 2	T Latin . . 2	T Latin . . 2
	H Geometrie 3	H Arithmetik 3	H Geometrie 3
	R Latin . . 4	R Latin . . 4	R Latin . . 4
10—11	J Dansk . . 1	T Latin . . 1	H Arithmetik 1
	H Lydsk . . 2 m. n. v. af 3	A Geographie 2 m. n. v. af 3	T Kalligraphie 2
	A Geographie 4 m. v. v. af 3	H Lydsk . . 4 m. v. v. af 3	A Græst . . 3 R Latin . . 4
	J Religion . 1	J Fransf . . 1	J Dansk . . 1
	T Latin . . 2	H Arithmetik 2	T Religion . 2
2—3	H Arithmetik 3	T Religion . 3	A Historie . 3
	R Latin . . 4	R Latin . . 4	R Græst . . 4
	T Kalligraphie 1	T Kalligraphie 1	A Geographie 1
	H Naturhistorie 2	A Historie . 2 m. n. v. af 3	J Dansk . . 2 J Fransf . . 3
3—4	R Latin . . 3	J Fransf . . 4	R Latin . . 3
	J Dansk . . 4 m. v. v. af 3	m. v. v. af 3	T Religion . 4
	A Geographie 1	A Geographie 1	T Kalligraphie 1
	J Dansk . . 2	J Dansk . . 2	J Fransf . . 2
4—5	A Græst . . 3	M Hebraisk . . 3	m. n. v. af 3
	R Græst . . 4	T Religion . 4	A Historie . 4 m. v. v. af 3
	J Gymnastik { 1	J Gymnastik { 2	Gang . . { 1

	Torsdag.	Fredag.	Løverdag.
8—9	T Latin . .	1 T Latin . .	1 T Latin . .
	A Historie : .	2 A Græst . .	2 A Græst . .
	R Latin . .	3 R Latin . .	3 R Latin . .
	H Geometrie	4 J Fræst . .	4 J Dansk . .
9—10	H Arithmetik	1 H Arithmetik	1 H Arithmetik
	T Latin . .	2 T Latin . .	2 T Latin . .
	J Fræst . .	3 J Dansk . .	3 M Hebraisk .
	R Latin . .	4 R Latin . .	4 R Latin . .
10—11	T Latin . .	1 J Dansk . .	1 T Latin . .
	A Geographie	2 H Tydsk . .	2 A Historie . .
	m. n. v. af 3	m. n. v. af 3	m. n. v. af 3
	H. Tydsk . .	4 A Geographie	4 J Fræst . .
2—3	m. e. v. af 3	m. e. v. af 3	m. e. v. af 3
	J Dansk . .	1 H Naturhistorie	1 J Religion . .
	H Arithmetik	2 T Latin . .	2 H Arithmetik
	A Græst . .	3 A Græst . .	3 T Kalligraphie
3—4	T Religion . .	4 R Latin . .	4 M Hebraisk .
	H Naturhistoric	1 J Religion . .	1 J Tydsk . .
	T Kalligraphie	2 T Kalligraphie	2 H Naturhistoric
	J Dansk . .	3 R Latin . .	3 T Religion . .
4—5	A Historie . .	4 H Arithmetik	4 R Græst . .
	J Tydsk . .	1 T Kalligraphie	
	T Kalligraphic	2 J Fræst . .	2 T Religion . .
	R Græst . .	3 m. n. v. af 3	3 H Naturhist .
5—6	m. e. v. af 3	4 A Historie . .	{ 4 }
	Sang	{ 1 2 3 4 }	{ 3 4 } J Gymnastik { 1 2 }

Med Hensyn til Lære- og Læsebøger er ikke steet nogen, af den Kongelige Direction approberet, Forandring.

Angaaende Undervisningen i ethvert Lærefag meddeles herved en fort Oversigt af det Behandlede, i hvilken indeholdes saavel mit eget, som mine Medlæreres Regnskab, det sidste i Overensstemmelse med de fra dem selv modtagne Indberetninger.

D a n s e.

IV Classe. Litteraturhistorie efter Thortsen indtil Christian den 7des Thronbestigelse. Begyndt paa en Theorie om Stilen efter Nahbek. Levnlige Stiilevelser, deels Oversættelser fra Lydsk og Fransk, deels Religions-, historiske og philosophiske Opgaver. Disciplene ere desuden blevne gjorte bekjendte med de nyeste danske Forfattere og øvede i Recitation.

III Classe. Med Undtagelse af Theorien om den danske Stil forresten ligesom i 4de Classe, kun have Opgaverne til skriftlige Arbeider været af noget lettere Natur.

II Classe. Wissens større danske Grammatik gjenuemlæst; ligeledes Wallings „Store og gode Handlinger“, S. 62—119, med Analyse. Vers lært udenad, som Disciplene blev øvede i at gентage med deres egne Ord. Lette Opgaver til Stiilevelser efter foregaaende Udvikling eller i det mindste Anvünsning.

I Classe. Nolbechs danske Læsebog til S. 120 med Analyse. Wissens mindre Spreglære. 2de Timer om Ugen anvendte til orthographiske Øvelser efter Dictat, eller skriftlig Gjentagelse af mundtlig fortalte Småhistorier. Dgsaa ere Vers memorerede og behandlede ligesom i 2den Classe.

Lætin.

IV Classe. Cicero de finibus honorum et malorum, 1 Beg, den 3de og 4de Tale mod Catilina, Cæsars Bellum Gall., 4de Beg, Horatius Oder, 4de Beg, 1ste Beg af Epistlerne og ars poetica.

I Mædvig's latinske Grammatik, som Disciplene frivilligen have anstaaet sig og som vil blive foreslægt til Indførelse med den Kongelige Directions Approbation i det næste Skoleaar, have de gjennemlæst af den syntaktiske Deel det 2de Afsnit fra S. 307 til 411. Efter Schaefs Haandbog blev de græske Antiquiteter gjennemgaaede.

Mundtlig og skriftlig (ogsaa extemporal) Øvelse i at oversætte fra Dansk paa Latin er foretagen paa samme Maade som forhen; ligeledes udarbeides et Par Gange om Maanedens skriftlige Oversættelser fra Latin paa Dansk af Stykker, som Disciplene ikke forhen havde gjennemgaaet; ogsaa blev slige Pensia undertiden mundtlig fortolkede af dem paa egen Haand.

III Classe. Cæsars Galerkrig 1, 2 og 3 Beg (Den 2de ikke repeteret), Ciceros Tale pro Milone, den 1ste mod Catilina, Virgils Æneide, 1 Beg. Stiil 2 Gange om Ugen, af hvilke den ene blev strax nedskreven under mundtlig Hjælp og Veiledning. 1 Time om Ugen anvendtes til Grammatikens fortsatte og gjentagne Læsning.

II Classe. Overste Parti alene: 1eg 2 Beg af Cæsars Galerkrig; i Cornelius Nepos Datames, Phocion, Timoleon og de regibus.

Nederste Parti alene: af Cornelius Nepos Themistocles, Alcibiades, Pausanias, Thrasybulus, Conon og Dion.

Begge Partier i Forbindelse: Brøders Letiones lat.

pag. 47—108, samt af Cornelius Nepos Epaminondas, Agesilaus, Miltiades, Cimon og Lysander.

Til Veilednings i den latinske Stiil har hele Glassen benyttet Ingerslevs, Borgens og Weinschendts Stiilevner. Læsningen af Badens Grammatik er fortsat.

I Classe. Øverste Part: Blochs Elementarbog fra Fabulæ poeticæ indtil Historia Romana, lib. VII; Cornelius Nepos: Miltiades, Themistocles, Aristides, Pausanias og Cimon. Begyndelse er skeet til Øvelse i latin Stiil.

Nederste Part: Blochs Elementarbogs hele 1ste Cursus samt af 2det Cursus indtil „Variæ narrationes.“ Badens Grammatik, hele den etymologiske Deel og et Udvælg af syntaktiske Regler.

G r æ f f.

IV Classe. Herodots 3 Bog, Cap. 60—130; 9de Beg, Cap. 32—90. Homers Iliade 6te og 7de Bog. Platos Krito. Af Langes Grammatik er §. 34—42 repeteret.

III Classe. Herodots 5te Bog fra Cap. 62 til Enden, samt 1ste Sang af Homers Iliade.

Af Langes Grammatik er læst og repeteret Læren om Accenterne, og Velklangesreglerne; desuden er den etymologiske Deel gjentagen saaledes, at Bemærkningerne om den episke Dialect og de Unmærkninger, som blev oversprungne i 2den Classe, her alle ere medtagne.

II Classe. Øverste Parti: Arnesens Læsebeg fra S. 35 til 62 og Herodots 1 B., Cap. 108—119. Tillige gjennemgaet Grammatikens etymologiske Deel fra verba pura til Enden og repeteret det foregaaende Pensum, hvoraf Adskilligt, der før var forbigaet, nu blev medtaget.

Nederste Parti: Arnesens Lærebog S. 4—15; den etymologiske Deel af Grammatiken.

H e b r a i s k.

IV Classe. Øverste Parti: Josva Bogs første 10 Capitler, Dommernes Bog, paa de tre sidste Capitler nær, Ruths Bog, Esthers Bog, Esras Bog, Jeremias Prophetic, 26, 27, 28, 35—44 og 52 Cap. Endvidere er gjennemgaact og een Gang gjennemlæst de første 6 Cap. af Daniel, samt i Forbindelse hermed og med de chaldæiske Afsnit af Esra gjennemgaaet et Udtog af den chaldæiske Grammatik.

Nederste Parti: hvad der manglede af 1ste Mosebog; tillige har dette Parti cursorisk læst det Samme, som det øverste paa de chaldæiske Afsnit nær.

III Classe. Øverste Parti: det, der manglede af 1ste Mosebog. Dog har 2 af dette Parti kun læst til Cap. 41.

Det nederste Parti: de 4 første Capitler af første Mosebog.

R e l i g i o n.

IV Classe. Krog Meyers Lærebog fra Afsketiken til Bogens Ende, samt forfra til Pligtlæren. En kort Udsigt over Kirkehistorien indtil den franske Revolution; det nye Testamente Bibelhistorie efter Suhrs Lærebog; i det græske Testament de 4 første Cap. af Pauli 1ste Brev til Corinthierne samt Halvparten af Johannes Evangelium.

III Classe. Krog Meyers Lærebog indtil Pligtlæren, samt en Deel af Christologien. Suhrs Bibelhistorie: hele Jesu Liv.

II Classe. De 6 første Capitler af Valles Lærebog;

hele det N. Testamente's Historie, samt det G. Testamente's indtil Moses.

I Classe. Øverste Parti: Valles Lærebog 1—3 Cap., Suhrs Bibelhistorie til Jesu og Dommerne, samt nogle Psalmer.

Nederste Parti: Valles Lærebog 1ste Cap., af Bibelhistorie og Psalmer det Samme som øverste Parti.

Geographie.

IV Classe og øverste Parti af III. Efter Ingerslevs Lærebog: Italien, Tyrkiet, Grækenland, Asien, Africa, America og Australien.

II Classe og nederste Parti af III. Efter samme Lærebog den almindelige Indledning, den specielle til Europa, Sverrig, Norge, Russland, Preussen, Tydskland, Østerrig, Danmark med Vilande, Holland, Belgien Portugal, Spanien, Frankrig og Engeland. Maanedlig er et Kort tegnet af Disciplene i disse Classer.

I Classe. Efter Rosods mindre Geographie fra Begyndelsen til Engeland inclusive, fremdeles Nederlandene, Belgien, Østerrig, Frankrig, Spanien, Schweiz, Ungarn, Italien, Tydskland, Tyrkiet og Grækenland. Den physiske Geographie er behandlet med større Udforlighed, end i selve Bogen.

Historie.

IV Classe alene (1 Time ugentlig): Sverrigs, Russlands, Polens, Preussens, Danmarks, Ungarns, Tyrkiets, og Italiens nylere Historie (fra 1517 til vore Dage) efter Rosfoed og Rall.

Med Dimittenderne (1 Time ugentlig) repeteret den

gamle og tildeels Middelalderens Historie efter Langbergs Udgave af Rosod.

Samme Classe i Forbindelse med øverste Part af III (2 Timer ugentl.): Frankrigs, Spaniens Engellands, Tydflands, Portugals og Nederlandenes nyere Historie efter Rosod og Ball. I det sidste Kvartal ogsaa en Deel af Middelalderens Historie.

III Classe alene (1 Time ugentl.): Roms Historie indtil det vestlige romerste Riges Undergang (med den der til hørende gamle Geographie) efter Langbergs Udgave af Rosods Historie.

II Classe med nederste Parti af III (2 Timer ugentl.): den gamle Historie (med tilhørende Afsnit af den gamle Geographie) efter Langbergs Udgave af Rosods Historie (S. 1—188.)

II Classe alene: Historiens vigtigste Begivenheder fragmentarisk fremstillede af Rosod, fra Americas Opdagelse indtil vore Dage.

I III og II Classe have Disciplene maanedlig tegnet et historisk Kort, i III efter eget Valg, i II efter Opgave.

I Classe har gjennemgaet Historiens vigtigste Begivenheder forfra til Religionskrigene i Frankrig. Af det øverste Parti er tillige læst fra Reformationen til vore Dage.

Mundtlige Udviklinger og Forklaringer, indrettede efter enhver Classes Tær, have overalt ledsgaget Lærebogerne; nævnligen er den danske Historie, hvor den i de anførte Pensia behandles, udvidet ved mundtlige Tillæg.

Arithmetik.

IV Classe. Bjørns Lærebog, alle tre Cursus.

III Classe. De to første Cursus af samme.
II og I Classe. Øvelse i praktisk Regning.

Geometrie.

IV Classe. Alle Dele af Bjørns Lærebog gjennemgaaede, Plangeometrien to Gange.

III Classe. Øverste Afdeling læst og repeteret hele Plangeometrien; anden Afdeling gjenlagne Gange gjennemgaaet § 1—98.

Naturhistorie.

Med IV og III Classe er gjennemgaaet Fiskene og de følgende Classer af Dyreriget, (Drejer S. 172—276). Antallet af de i denne Undervisning deltagende Disciple var 5.

II Classe har læst Dyreriget og Mineralriget efter Funke.

I Classe. Dyreriget ligeledes efter Funke.

Tydske.

IV Classe og øverste Parti af III have læst Behrmanns Haandbog, S. 175—288, og Meyers, S. 431—588.

II Classe og nederste Parti af III: Campes Robinson fra 16de Aften til Euden.

I Classe. Rijes lille tydske Lærebog fra Pag. 69—78 og 94—131, samt til Udenadslæsning fra Pag. 5—8 og 105—8. Grammatik forfra til Verberne.

Franſſe.

IV Classe. Af Borring's Etudes litt., som af Dmittenderne heelt er gjennemgaaet, have de øvrige læst fra Pag. 110—204, samt fra Pag. 333—379 med stadig Analyse og Øvelse i at oversætte fra Danſt til Franſſt.

III Classes øverste Afdeling: Borrings Etudes litt. Pag. 141—201 og Pag. 333—367; desuden i Telemaque sammen med 2den Afdeling fra Ste til 12te Bog (excl.). I Forbindelse med IV Classe har den øverste Afdeling læst Deichmanns Grammatik heel paa enkelte Stykker nær, som ere forbigrænede. Ingerslevs Materialier ere blevne benyttede til Stiislovelser.

II Classe og nederste Parti af III. Borrings Læsebog for Mellemklasserne forfra til Pag. 23; til Udenadslæsning fra Pag. 1—5 samt 16—18. Deichmanns Grammatik til de uregelmæssige Verber. Ingerslevs Materialier til Pag. 10.

I Classe. Gedikes franske Læsebog, Pag. 41—52, anvendt til Oplæsning og til S. 47 med Oversættelse.

Den Sum, hvoreover Skolebibliotheket for det indeværende Åar kan disponere, er foruden dets egne Bind tegter et Tilskud af 150 Rbd. Deraf udredes ogsaa en Godtgjørelse af 32 Rbd. til den Adjunct, som deltager i Bibliotheksførretningerne. Det iaa foregæde Tilskud har sin Grund i den Kongelige Directions Beslutning, ikke, som forhen, selv at subscribere paa adskillige Skrifter til Fordeiling blandt Skolernes Bogsamlinger. Paa følgende Fortegnelse, der slutter sig til den i Programmet for 1841 meddelede Beretning om Bibliothekets Tilvert, ere de af Rector anstafede Boger betegnede med *. Skulde noget fra den Kongelige Direction tilfældet Skrift her savnes, vil det blive anført paa næste Fortegnelse, ligesom ogsaa, hvad der videre for dette Åar anstafses.

Barfed. f., Brage og Idun. 4 B., 2 H. Khvn. 1841.
Beckers Verdenshistorie, oversat af Nise. 3 B., 1—6 H.
Khvn. 1841.

Blache, S. S. Nogle fragmentariske Bemærkninger
det lærde Skolevæsen angaaende. Progr. Århus
1841.

Bloch, S. V. J. Fortsatte Undersøgelser om det gamle
Helleniske Sprogs rette Udtale. 2. H. Progr. Noes-
filde 1841. 4.

Bohr, P. G. A. Nogle Bemærkninger om Methoden
ved Indevelsen af det latinske Spræg. B, Latinist pro-
saist Omskrivning af Horats's 6 første Øder. Progr.
Ronne 1841.

Borgen, B. Forsøg til en Fremstilling af den latinske
Declination og Kjenslære. Progr. Åhv. 1841.

Budget for Året 1842. Åhv. 1842. 4.

***Cicero's Werke, übersezt.** Herausgegeben von Kloß. 1—2
B. Leipzig 1840—41.

Erslev, Th. S. Allmindeligt Forfatterlexicon. 1—2 H.
Åhv. 1841—42.

Examenslister for Ex. art. 1841.

— for en extraord. Ex. i Jan. 1842.

— over de i Året 1840 til Universitetet Di-
mitterede, som i Året 1841 have bestaact 2den Exam.

Fenger, C. Åm. De erysipelate ambulanti. Diss.
Hauniæ 1842.

Hlemmer, S. M. Efterretninger om Frederiksborg lærde
Skole. Progr. Åhv. 1841.

***Friedemann S. T.** Paränesen für studirende Jünglinge.
5, 6 B. Braunschwr. 1840—41.

Grønlund, J. Om Undervisningen i Dansk i Kelding
lærde Skole. Progr. Odense 1841.

Jónsyni, J. Skræla um Bessastada-Skóla fyrir Skola-
xid 1840—41. Progr. Videyar Klaustri 1841.

- Kayser, C.* De eventu sectionis Cæsareæ. Diss. Hau-niæ 1841.
- Rørkegaard S. A.* Om Begrebet Ironi med stadigt Hensyn til Socrates. Disp. Khvn. 1841.
- Krarup, M. B.* Om Oprættelse af Elyser eller Asyler for formuende Folks Barn. Progr. Khvn. 1842.
- Krieger, A. F.* De legibus ad ordines provinciales re-ferendis. Diss. Hauniæ 1841.
- Krøyer, G.* Naturhistorisk Tidskrift. 3 B. 6 H. Khvn. 1841.
- Lange, F.* Efterretninger om Vordingborg Lærde Skole. Progr. Khvn. 1841.
- **Langebek, J.* Scriptores rerum danicarum. T. VII et VIII. Hauniæ 1792 et 1834.
- **Mignet, F. A.* Den franske Revolutions Historie, over- sat ved Rahbek. 1—2 D. Khvn. 1826—27.
- Lectionscatalog for Vintersemestret 1841—42 ved Khvns Universitet.
- Samme paa Latin.
- Lectionscatalog for Sommersemestret 1841.
- Samme paa Latin.
- **Nædrig, J. M.* Latinisk Spreglære til Skolebrug. Khvn. 1841.
- Molbech, C.* Historiens Philosophie. 1—2 D. Khvn. 1840—41.
- Dansk Dialectlericon 7 H. Khvn. 1841.
 - Historisk Tidskrift. 3 B. 1—2 H. Khvn. 1841—42.
- Müller, A. S.* Efterretninger om Horsens Lærde Sko-le. Med indstroede Bemærkninger. Progr. Khvn. 1841.
- Nielsen, B. C.* 1, Et Foredrag i Skolen ved den maa-

- nedlige Censur. II, Skoleesterretninger. Progr. Århus 1842.
- Wissen, L. 27.* Om den i vore Dage paatænkte Udvælelse af Undervisningen i de lærde Skoler ved en Gymnasialklasse. Progr. Åhv. 1841.
- Otto, C.* De quibusdam Americæ meridionalis medicamentis parum cognitis. Progr. Hauniæ 1841. 4.
- Palluden-Müller, C.* Om den historiske Undervisning i de lærde Skoler. Progr. Odense 1841.
- **Pauly, A.* Real Encyclopædie der classischen Alterthumswissenschaft, 25—30 Lieferung. Stuttgardt.
- **Preller, L., et Ritter, H.* Historia philosophiæ græco-romanæ. Hamb. 1838.
- Rosendal, E. P.* Optegnelser fra Fredericia. Progr. Nykøbing 1841.
- Selmer, G. P.* Åhvns Universitets Årbog for 1840.
- Statistisk Tabelværk. 4 og 5 h. Åhv. 1841—42.
- Stephani, H.*, Thesaurus græcæ lingvæ. Vol. III, fasc. 8, Vol. IV, fasc. 7, Vol. V, fasc. I.
- Stern, S.* Statistisk-topographisk Beskrivelse af Åhv. 3 h. Åhv. 1841.
- Tauber, E.* Biographiske Notiser om Nogle af de fra Ålborg Cathedralskole til Universitetet dimitterede Disciple. 2det h. Progr. Ålborg 1841.
- Velschow, G. M.* Om Folkemængden i Danmark i Midten af det 13 Årh. Åhv. 1841. 4.
- Wesenberg, A. S.* Emendationes M. C. T. Ciceronis Tuscul. disput. P. I. Progr. Viborg 1841.
- Whitte, J. K.* De scriptoribus antiquis Chiis. Progr. Hauniæ 1841.
- **Virgilii opera.* Ed. Wagner. T. I—V. Lipsiæ 1833—41.

Disciplenes Morskabsbibliothek, som Hr. Pastor Müller nu, efter Dr. Suhrs Forslyttelse, bestyrer i Forbindelse med Skolens Dur, har fra Januar til Aug. d. A. havt en Indtagt af 21 Nbd. 4 Mk. 3 §.; paa Regninger er afbetaalt 18 Nbd. 5 Mk. 3 §. De Beger, med hvilke det i samme Tid er bleven foroget, ere:

Cooper: Eva Effingham, 2 Dele.

Bræmer, S.: Nina, 2 Dele.

Folkecalender, Danst.

Sowards Ardent Trougthon, 2 Dele.

— Jack Ashore, 2 Dele.

— Ralph Ratlin, 2 Dele.

Holbergs Comedier, 1ste H.

Ingemanns Morgensange.

James's Attila, 2 Dele.

— Henrik af Guise, 3 Dele.

Marryat: den fattige Jack, 2 Dele.

— Mastermand Flinck.

Nordisk Skillinge-Magazin 1 Aarg.

Pontoppidans Reise til Sydamerica.

Scribe: et Glas Vand.

Tordenkjold af P. P., 2 Dele.

Victor Ducange: Bredrene, 2 Dele.

Gehlenschlägers Tragedier, 7 B.

Fordelingen af Beneficier for det sidst forlebne Skoleaar var ved Kongelige Directions Skrivelse af 23 Oct. 1841 bestemt saaledes:

1) Høieste Stipendium, 50 Nbd. Selv.

1,	Ø. Lund,	at udbetale 25 Nbd.,	at opłagge 25 Nbd.
2,	Ø. A. Brøyer	— 25 Nbd.,	— 25 Nbd.
3,	Ø. L. Dynesen	— 25 Nbd.,	— 25 Nbd.

2) Mellemste Stipendium, 35 Rbd. Solv.

1, L. Thurah, at udbetale 15 Rbd., at opplægge 20 Rbd.			
2, E. P. V. Wolf	—	—	35 Rbd.
3, J. S. Holm	—	15 Rbd.,	—
4, A. C. Greibe	—	15 Rbd.,	—
5, C. T. E. Bruun	—	15 Rbd.,	—
6, S. T. Thorup	—	15 Rbd.,	—

3) Laveste Stipendium, 20 Rbd. Solv.

1, M. T. Matzen.	2, M. Brasen.	3, T. S. Brasen.
4, S. E. M. Randrup.	5, S. J. Pontoppidan.	6, T. Ussing.
7, L. O. Bær.	8, J. J. Bær.	9, C. S. Thurah.
10, J. B. K. Smith.	11, C. A. Flensburg.	12, T. E. J. Bøggild.

4) Fri Undervisning.

1, M. T. Matzen.	2, M. Brasen.	3, T. S. Brasen.
4, S. E. M. Randrup.	5, S. J. Pontoppidan.	6, T. Ussing.
7, L. O. Bær.	8, J. J. Bær.	9, C. S. Thurah.
10, J. B. K. Smith.	11, C. A. Flensburg.	12, T. E. J. Bøggild.
13, J. Jørgensen.		

Til disse Gratisters Tal ere siden komne 2de, nemlig C. J. S. B. Juel og P. A. B. Suhr ved den Kongelige Directions specielle Bevillinger af 11 Dec. 1841 og 8 Jan. 1842.

Ovenanførte deels udbetalte, deels oplagte Stipendieportioner udgjøre i det Hele et Belob af 500 Rbd. r. S.

Det Moltkiske Legat nyder J. S. Holm og S. A. Brøyer, den sidste udnaevnt dertil af Hans Excellence Grev Moltke den 8 Marts d. A.

Angaaende det hele Belob af de paa Skoleværelserne, Inventariet og Gymnastikapparaterne forrige Aar anvendte Udgifter blev i Programmet for samme Aar henvisst til de næste Skoleførretninger, da alle Regninger paa den Lid endnu ikke vare indkomne. Efter Regnskabet

for 1841 udgjorde Beløbet af ovennævnte Conto 157 Rbd.
30 S., hvorfra omtrent 125 Rbd. kunne henregnes til extraordinaire Udgifter af dette Slags, Resten til almindelig
Istandsættelse og Vedligeholdelse.

Slutteligen bør det erindres som en Mærkværdighed ved det afsigte Åar, at Hans Majestat Kong Christian den Ottende besøgte Skolen den 26de Juli, hvor han blev modtagen med Sange af Disciplene og en kort Til-tale paa Vers af Skolens Rector. Gramination fandt ikke Sted. Efter at have besøet Localet og ladet sig Dismittenderne forestille, forlod Hans Majestæt Skolen med Uttringer, der vidnede om, at Skolens Modtagelse ikke havde forseilet sin Hensigt.

Eramen begynder d. 12te September og holdes i følgende Orden:

Mandagen den 12te Septb. Alle Cl. (Dimittenderne indbefattede) Form. Latinſt Stiil. Efterm. danſt Stiil.

Første Værelſe. Andet Værelſe.

Tirsdagen	— 13de	— Form. Dimittenderne Mathematik og Tydſt. Efterm. alle Classer Hebraisk.	Alle Classer Religion.
Dinsdagen	— 14de	— Form. Dimitt. og 4. Cl. Skrifel. Øvers. f. Latin. Efterm. Dimittenderne Religion og Fransk.	
Torsdagen	— 15de	— Form. Dimittenderne Græſt og Latin. Efterm. Dimitt. Historie og Geographie.	Alle Classer Form. Fransk. Alle Classer Efterm. Gymnastik.
Fredagen	— 16de	— Alle Classer Historie og Geographie.	
Løverdagen	— 17de	— Alle Classer Græſt.	Alle Cl. Tydſt og Naturhistorie.
Mandagen	— 19de	— — — Latin.	
Tirsdagen	— 20de	— — — Mathematik.	
Dinsdagen	— 21de	— — — Danſt.	

Examinationstiden begynder hver Formiddagen Kl. 8, Eftermiddag Kl. 2.

Den os anbetroede Ungdoms Forældre og Paarerende, saqvæl som ^{nore} Skolens Velhyndere, indbydes herved til at overvære Eramen og den Høitidelighed, ned hvilken ^{en} slutt
es Fredagen d. 23de September, om Eftermiddagen Kl. 3.

Thorup.